

GEMEENTERAADZITTING d.d. 28 AUGUSTUS 2020

=====

VOORZITTER: Nog even geduld, want er moet nog even gekeken worden naar de techniek. Dus jullie kunnen inderdaad nog niets horen.

...

VOORZITTER: Er is een probleem met de link voor de livestreaming voor het publiek.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Dat is een verkeerde link van de vorige gemeenteraad.

...

VOORZITTER: Goed. Er was een probleem met de link op de website, maar de livestreaming werkt via YouTube en de pers zal de link aangeboden krijgen, dus dat komt in orde. En het publiek ook hé. Via YouTube kunnen ze volgen. Goed, dan gaan we van start en openen we de gemeenteraad met een paar mededelingen. Eerste mededeling is een spijtige mededeling van het overlijden van ere-schepen Ludo Somers, papa ook van huidig schepen Ine Somers. En wij bieden de familie onze deelneming aan. Dan zult u ook zien, dat de heer Jos De Meyer aanwezig is als fractieleider CD&V en dat zal nog eventjes zo zijn in plaats van Johan, raadslid Uytendhouwen. Dan is er de volgende mededeling, het punt 21, paterssite, intentieovereenkomst met Coöperatieve Vennootschap Wooncoop voor de realisatie van een coöperatief woonproject met 22 woongelegenheden, dat wordt afgevoerd. Dus punt 21. Dan punt 2, maatregelen naar aanleiding van het coronavirus COVID-19 betreffende de raden en commissies en de politieverordeningen, dus dat wil zeggen de algemene punten 2 en 11, die gaan we vooraan nemen in de gemeenteraad, samen met twee interpellaties, nl. interpellatie 2 van raadslid Wymeersch – dat gaat ook over algemene aanpak van corona – en interpellatie 17 van raadslid Maes. Dus die komen vooraan. De andere COVID-gerelateerde punten, die te maken hebben met financiën, die blijven – dat zijn er ook een 4-tal – die blijven gewoon geordend zoals ze in de agenda aangeduid staan.

DE MEYER: En wat is de logica daarvan, mevrouw de voorzitter?

VOORZITTER: Excuseer?

DE MEYER: Wat is de logica daarvan?

VOORZITTER: Ja, omdat we anders, ja, dubbel op gaan werken hé. De logica is, dat voor die financiële punten, dat we daar een misschien veel technischer uitleg op moeten hebben van de schepen. En bij het begin, algemene coronapunten, die worden de burgemeester toegelicht. En ik zou ...

DE MEYER: Laat me toe, laat me toe ...

VOORZITTER: Ja?

DE MEYER: ... dat ik het niet vind en dat ik vind als er een wijziging is van de agenda, dan wordt het gezamenlijk met de fracties besproken en niet eenzijdig.

VOORZITTER: Maar, ik denk ... Ik vind, allé ja, dat lijken mij logische punten, want anders moeten jullie ongetwijfeld vragen hebben over die algemene dingen ...

DE MEYER: Ik heb er geen probleem mee, als ze allemaal over COVID samengenomen worden. En dus ook punten 31 en 32.

VOORZITTER: Ja, ik ga verder. Dus de punten, de bijkomende punten 6, 8, 9 en 10 die allemaal over de straatnamen gaan, die gaan we ook na elkaar nemen. En de punten 16 of de bijkomende punten 16 en 21, die over de stadsbussen gaan, die zullen ook samen behandeld worden. Jullie hebben gezien inderdaad, dat er een klok hangt. Je zult zien dat de klok soms zal lopen bij de reguliere punten, maar dan hoeven jullie er zich niets van aan te trekken. Het is gewoon de algemene directeur, die gevraagd had om dat even op te nemen. Dus jullie hoeven er niet naar te kijken. Alleen voor de bijkomende punten gaan we het systeem hanteren, dat we hebben afgesproken. Indiener van een punt of indieners als het er meerdere zijn, die krijgen samen of alleen 7 minuten. Andere fracties kunnen daarbij aansluiten kort voor 2 minuten. Het college antwoordt in 5 minuten en het is de indiener of indieners die dan weer samen 2 minuten de laatste repliek hebben. Dat zult u kunnen volgen hier op de klok hier rechts van mij geprojecteerd hier op de muur. Goed, dan gaan we beginnen. Ja, mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Twee zaken, mevrouw de voorzitter. Ook wat betreft samenvoeging. Ik had een interpellatie ingediend nr. 11 over aanvulling politiereglement, maar te elfder ure heb ik vorige zondag nog een punt nu gevat onder interpellatie 23. Een klein puntje en ik zou ... Het is eigenlijk ook, heeft ook te maken met het politiereglement. En ik zou willen vragen om dit samen te mogen behandelen.

VOORZITTER: Voor die getunede auto's, is het dat? De getunede auto's?

WYMEERSCH: De steps.

VOORZITTER: Ah, de steps.

WYMEERSCH: Om dat ook eventueel te mogen ... Dat is een halve minuut of een minuut extra, om dat ook te mogen vatten in interpellatie 11.

VOORZITTER: Ja, dan kan dat samen ...

WYMEERSCH: En dan zou ik willen vragen, mevrouw de voorzitter, om nu een schorsing te willen toestaan voor overleg met de fractievoorzitters. Vermits dat we allemaal fractievoorzitters zijn, ten minste langs deze kant van de barrière wil ik toch een korte schorsing dan, een 5 minuten.

VOORZITTER: Goed, dan geef ik een schorsing van 5 minuten.

WYMEERSCH: Mogen wij ... Want de niet-fractievoorzitters moeten er natuurlijk niet bij zijn hé.

VOORZITTER: Social distance hé.

SCHORSING

VOORZITTER: Goed, dan gaan we de raad hervatten. En ik heb gezien, mijnheer Wymeersch heeft een ...

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. We hebben kort met ... Hier zit ergens een echo. Ah ja. Kort met de fractievoorzitters overlegd, zowel oppositie als meerderheid. Aanleiding is de drukke en de zware agenda, die hier vanavond voorligt. En we hebben twee voorstellen. Het eerste voorstel is direct over de zitting van vanavond, dat we vergaderen onafgebroken tot 12u. Dat we rond middernacht kijken hoever we staan en dat we dan evalueren of we verder vergaderen of dat we beslissen om naar een bijkomende zitting over te gaan, waarbij de modaliteiten nog niet aan de orde zijn geweest – datum of dag of uur, zitpenning ja dan neen – daar is niet over gesproken. Maar het voorstel is dat we om 12u. evalueren waar staan we, hoelang zou het nog kunnen duren en dan een beslissing nemen. Tweede vraag, tweede aanbeveling is dat we op het eerstvolgende overleg met de fractievoorzitters opnieuw bekijken in hoeverre dat we de wildgroei bijna van interpellaties kunnen inperken, beperken of in gradaties – we hebben het er al verschillende keren over gehad in de overlegmomenten – om dat toch nog eens serieus te bekijken, want wij gaan ervanuit, allemaal, dat vergaderen na 12u. voor gelijk wie niet opportuun is, niet ideaal is en dat de aandacht verslapt en dat dat niet bijdraagt tot het debat en tot de beslissingscultuur.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, ik neem akte van wat jullie hier zeggen. Maar ik wil er toch nog wel eens voor iedereen op antwoorden, dat – en ik heb dat ook in het fractieleidersoverleg zo gezegd – dat ik toch ook de raadsleden oproep om de juiste kanalen te gebruiken om bepaalde vragen te stellen. Ik denk nu bv. aan het straatnamendebat. Oké, de punten staan er nu op, maar ik denk dat dat toch al genoegzaam aan bod is gekomen, dat er duidelijk ook is gezegd dat het op zich niet aan ons is om daar een beslissing in te nemen en dat het naar de straatnamencommissie moet. Ik denk dat er ook andere punten zijn, technische punten soms, die gericht kunnen worden aan een schepen, hetzij schriftelijk of mondeling of aan het college. Dus in die zin zou ik er ook voor pleiten om de wildgroei zelf ook een beetje te snoeien en te beperken. We hebben speciaal de werking van de commissies uitgebreid. We hebben meer vertegenwoordigers in de commissies, waarnemers, enz... En ik denk dat we heel goed werk leveren in de commissies. Dat moet ik echt ook zeggen. De commissies die we gehad hebben, ten eerste, waren zeer gestoffeerd en ik denk dat we daar goed werk leveren. Maar ik ben er ook van overtuigd, dat er vragen zijn die hier of interpellaties zijn die hier aan bod komen, die eigenlijk beter in dat forum passen. Dus ook daar zou ik toch wel een oproep willen doen ...

WYMEERSCH: Ik ben daarmee akkoord en dat was ook de bedoeling, dat we andermaal de oefening maken met striktere afspraken. Maar dat neemt niet weg, dat wij de twee vragen stellen, die wij gesteld hebben. Eén, evaluatie om 12u. en dan kijken in de toekomst dat we het in een strikter keurslijf gaan inpassen.

VOORZITTER: Goed, dan zullen we rond 12u. even, om 12u. even evalueren. Goed. Dan stel ik voor dat we ... Ik wil mijnheer Wymeersch gerust feliciteren als u dat gelukkig stemt. Goed, punt 1, notulen en zittingsverslag gemeenteraadszitting 26 juni 2020, goedkeuring. Waren daar opmerkingen over? Ik zie geen opmerkingen. Kunnen we stemmen? Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, dan moeten die dat kenbaar maken. Oké, dat is eenparig. Punten 2 en 11 gaan we samen behandelen. En daarna de interpellaties van Frans en Jef. We gaan beginnen met punt 2, maatregelen naar aanleiding van het coronavirus COVID-19 betreffende de raden en commissies, politieverordening burgemeester, bekrachtiging. En dan hebben we ook punt 11, bijkomende maatregelen ter preventie van de verspreiding van het coronavirus COVID-19, politieverordeningen burgemeester, bekrachtiging.

BURGEMEESTER: Ja, dank u wel, voorzitter. Wat punt 1 betreft of punt 2 betreft beter gezegd, dus de organisatie van deze raadszitting en de voorafgaande commissiezittingen dus vraag ik de raad om mijn beslissing te bekrachtigen.

Zoals ik in de algemene commissie maandag – commissie algemeen beleid – maandag heb meegedeeld, zijn er nieuwe instructies van het Agentschap Binnenlands Bestuur en zal dus de gemeenteraadzitting van september plaatsvinden in het auditorium van de Hogeschool Odisee op de hoek van de Hospitaalstraat en de Moerlandstraat, zodanig dus dat alle raadsleden daar aanwezig kunnen zijn. Het zal dus ook een formeel fysieke zitting zijn. Dus ik verwacht daar alle raadsleden en ook dus pers en publiek zullen daar plaats kunnen nemen met natuurlijk respect voor de afstands- en hygiëneregels. Dus ik wil dat ook – ik heb dat in mijn commissie maandag gezegd – ik wil het ook bij deze aan de voltallige raad en iedereen die de raad op afstand volgt meedelen. Twee, wat punt 11 van de agenda betreft, vraag ik dus ook aan de raad de bekrachtiging van een aantal politieverordeningen, die ikzelf en Wout De Meester als waarnemend burgemeester heeft genomen. Met dien verstande, dat zoals aangekondigd er in de beslissing of in de verordening van 28 juli een wijziging is aangebracht, die betrekking heeft op dus de wachtrijen en de ... op de wachtrijen van de parkings en dergelijke meer. En ook in die van 12 augustus is er een wijziging, waarbij dus de zelfbediening op de donderdagse markt dus wordt verboden voor voedingswaren, verpakt of niet-verpakt. Er stond eerst in “handelswaren”, maar dat is dus gewijzigd. Wat dus die eerste wijziging betreft, die is gevat in een nieuw politie of in een nieuwe politieverordening, die informeel gezien vandaag gemaakt is. Die ook opgeladen is en die je kan lezen en die eigenlijk maar één specificatie of één verduidelijking omvat, nl. dat de wachtrijen ook niet alleen aan bioscopen en theaterzalen en bibliotheken en winkels en winkelcentra dus dat daar een mondmasker verplicht is, maar ook aan de wachtrijen aan onderwijsinstellingen. En dat heeft vooral de bedoeling, nu zeker met het nieuwe schooljaar dat dinsdag van start gaat, om dus zeker bij het einde van de schooltijd, wanneer ouders staan te wachten op hun kinderen, om daar zonder enige twijfel dus ook te zeggen dat daar het mondmasker verplicht is. Ook al is dat buiten de zone van de 9 centrumstraten en -pleinen, waar sedert goed 4 weken dus het dragen van het mondmasker verplicht is. Collega's, zoals u weet, heeft men ook in de provincie Antwerpen dus het dragen van het mondmasker op het openbaar domein, zowel van de stad tot in de Antwerpse Kempen heeft men dat die verplichting doen wegvallen. Wij evalueren de situatie in onze stad elke week, in eerste instantie dus met de coronaveiligheidscel en daarna dus ook uiteraard met het college van burgemeester en schepenen. Ik ben niet van plan om onmiddellijk voor te stellen om dus in die 9 centrumstraten en -pleinen dus de mondmaskerplicht op te heffen. Ik wil eerst zien hoe de eerste dagen, weken van het schooljaar verlopen.

Omdat we ook heel goed weten, dat precies Grote Markt, Stationsstraat, Stationsplein, de pleinen rond de Sint-Nicolaaskerk van dien aard zijn, dat daar denk ik grote drukte mag verwacht worden met de heropening van de scholen en dat het onverstandig zou zijn om nu reeds die mondkemperplicht dus op te heffen, daar waar ik vaststel, dat eigenlijk de naleving daarvan eigenlijk zeer, zeer goed is toegenomen. Ja, mijnheer Wymeersch, u schudt het hoofd enigszins meewarig, maar ik stel zelf vast, dat eigenlijk die naleving heel goed is en dat diegenen die het niet doen ofwel heel koppig zijn, ofwel ja, mensen dikwijls van buiten Sint-Niklaas, die nog onwetend zijn. Nu, ik heb maandag ook een overzicht gegeven in verband met de evolutie van de besmettingen in Sint-Niklaas, die dus echt in goede richting gaan. Maar ik stel wel vast tussen maandag jongstleden en vandaag, dat daar geen verdere afname is. Dus die cijfers blijven een beetje op hetzelfde niveau en allé, we zouden toch moeten echt geraken onder die 10 bijkomende besmettingen in de vorige 7 dagen om te zeggen van ja, het gaat nu echt verder de goede richting uit.

VOORZITTER: Ja, dan geef ik het woord aan de heer Wymeersch voor zijn interpellatie in verband met maatregelen inzake corona en de handhaving ervan. Mijnheer Wymeersch, u hebt het woord.

WYMEERSCH: Ik dank u, mevrouw de voorzitter. Burgemeester, u zult niet verbaasd zijn als ik niet echt akkoord ben met uw standpunt. Ik bekijk het iets genuanceerder en ik bekijk het ook in een groter geheel. Nu dat de cijfers – en daar wil ik mee beginnen – dat de cijfers de laatste 4 à 5 dagen iets gedaald zijn of zeker niet spectaculair gedaald zijn of verbeterd zijn, heeft waarschijnlijk – maar dat zal u beter weten dan ik – te maken met de twee uitbraken die er zijn in de twee verschillende woonzorgcentra, nl. De Ark en het H. Hart. Zo heb ik toch ten minste vernomen uit de pers, dat daar een uitbraak zou zijn. En waarschijnlijk zijn die mee in rekening gebracht. Goed, als dat niet het geval is, de cijfers zijn wat ze zijn en die zijn niet wereldschokkend, die zijn niet alarmerend. De laatste cijfers waren dus 11 besmettingen per dag. Besmettingen, collega's, dat betekent nog niet dat er ... 11, 11 heeft u gezegd hé maandag. Ja, 11 op 7 dagen ja, goed. Maar dat heeft dus niets te maken met het feit of er al ... Er zijn besmettingen. Wil dus niet zeggen dat er al symptomen zijn, laat staan dus dat er al opnames zijn in het ziekenhuis. Dus we moeten dat allemaal in de juiste context bekijken, rekening houdend dat we dus spreken over 11 besmettingen op een bevolking van tussen de 75 en de 80.000 inwoners. Dus dat is relatief klein. Goed, het is wat het is. Nu, we moeten alle maatregelen, die genomen worden, moeten we niet fragmentarisch bekijken. We moeten die bekijken in het geheel. In het geheel, daarmee bedoel ik samen met de maatregelen die getroffen zijn op nationaal vlak, op regionaal vlak en dus ook op lokaal vlak.

En daar zit nogal om het zacht uit te drukken soms een beetje chaos in, dat op den duur de mensen niet goed meer weten wat juist wel en wat juist niet. Als ik deze week al in de pers hoor, dat aan de kust bv. het verplicht dragen van het mondmasker op de dijk niet meer noodzakelijk is, dat zelfs onze buurgemeente Lokeren ook al afziet voor een groot gedeelte van het verplicht te dragen van een mondkapje – alhoewel in Lokeren de toestand nog altijd vandaag penibeler is als in Sint-Niklaas – dan kunt ge u toch voorstellen, dat de mensen hier in Sint-Niklaas en daarbuiten toch zeggen van kijk, waar zit hier ergens de logica. Ook in de algemene, in de algemene maatregelen die getroffen worden en ik maak misschien kromme vergelijkingen, maar vergelijkingen die kunnen gemaakt worden en ik heb het misschien al lapidair gezegd, aan de toog mag er niet gezeten worden, met 2 mensen of met veel verschillende mensen na mekaar, maar de parenclubs die zijn toegelaten, die zijn open. Dus ja, maar ja, ge kunt ermee lachen en het is misschien kort door de bocht, maar het zijn toch 2 gegevens, die hier staan. Dus dat er dan mensen zijn, die zeggen van hier klopt iets niet, binnengaan op een terras van een café met een mondmasker op, terwijl uw auto juist voor het terras staat geparkeerd, dus voor 2 m een mondmasker opzetten en daarna af en terug op. Dat zijn allemaal de dingen waarvan mensen zeggen potverdorie, waar zijn wij mee bezig. Dus daar wordt een beetje een chaotische toestand gecreëerd door samenloop van omstandigheden en door samenloop en naast mekaar beslissen van maatregelen, die absoluut niet complementair zijn. De maatregelen, die de stad genomen heeft, burgemeester, hebben vooral betrekking op het feit van de uitbraak van de zogenaamde tweede golf. Voordien had de stad geen enkele – trouwens geen enkele gemeente, denk ik – specifieke maatregelen op eigen grondgebied genomen. Nu weten we allemaal en we moeten het licht van de zon niet ontkennen, dat die tweede golf hooguit een rimpeling in het water is geweest. De cijfers zijn wat ze zijn. En, burgemeester, collega's, ge moet mij niet vertellen wat COVID-19 kan veroorzaken. We hebben het zelf in de familie meegemaakt. Dus wij houden daar terdege rekening mee. Maar ik ga er nog altijd en wij gaan er nog altijd vanuit, dat de maatregelen die getroffen worden naar verhouding moeten zijn met de problemen die zich stellen. En ik denk dat we daar ons hand overspelen. Niet alleen bij ons in de gemeente, in de stad, maar ook nationaal. En daarom denk ik dat we eens goed moeten nadenken en het is niet toevallig en laat die mensen nu volledig gelijk hebben of niet, want iedereen heeft wel ergens een stukje gelijk, maar er komt meer bij kijken dan gewoon het wetenschappelijke, de gezondheidsfactor, er komt veel meer bij kijken. En als u uw ogen opentrekt, iedereen – ook in onze stad – zien we een aantal sectoren achteruitbollen hé. De middenstand in het algemeen, horeca in het bijzonder, het marktbezoek gaat achteruit, het aantal kramen op de markt gaat achteruit, het terrasbezoek gaat achteruit.

Wat gaat dat betekenen op het moment dat het minder goed weer wordt? Dat de terrassen dus niet meer aantrekkelijk zijn, maar dat het binnen ook quasi onmogelijk is om met x-aantal mensen iets te gaan nuttigen, enz..., enz... Dus het economisch leven, het maatschappelijk leven gaat nog meer stilvallen dan tot vandaag het geval is. En daarom, collega's, burgemeester, zijn we niet gelukkig met het feit dat u en u doet de mededeling dat u maatregelen aanhoudt aan de ene kant. Ten tweede – en daar is iets voor te zeggen hé – uw argumentatie is verdedigbaar, maar ook de nieuwe maatregelen die ge vandaag hebt uitgevaardigd, denk ik dat dat weer verkeerd zal overkomen. Als ik een – en ik gebruik niet, ja ik ga het toch zeggen – als ik dan één van de wetenschappers vorige week hoor zeggen en dan spreek ik, dat is een soort van bangmakerij. Ik ga geen namen noemen, maar als ik zeg wat er gezegd is, dan zult ge begrijpen op wie ik het heb. Dat het dragen van het mondk masker in de scholen bijna zeker voor een heel schooljaar het geval zal zijn, dan denk ik dat dit, dat hoeft ge niet te zeggen. Dat is bangmakerij en dat is trouwens ook niet realistisch. En daarom moeten we ervoor oppassen, dat alle maatregelen die getroffen worden of niet getroffen worden, dat dat realistische maatregelen zijn. En ik denk dat we daar vandaag weer eens, alhoewel er argumenten zijn om uw stelling, om die maatregelen te staven, maar ik denk dat het niet noodzakelijk is en dat ge enkel en alleen met het toepassen van het gezond verstand – en dat zijn verantwoordelijkheden van de overheid, van de directies van de winkels en grootwarenhuizen en van de scholen – dat we daar inderdaad rekening moeten houden. Daarom en in het vervolg van het debat gaan we dus ook over de financiële kant, enz..., enz... spreken, maar daarom zijn we dus niet akkoord met de goedkeuringen, met de bevestiging van uw maatregelen en ook niet met de maatregelen, die ge hier vandaag hebt aangekondigd.

VOORZITTER: ... Mijnheer Maes?

MAES: Ja, het is heel kort, omdat het aansluit bij dit punt en het is eigenlijk de vraag 3, die ik in mijn interpellatie al schriftelijk had gegeven. Ik wil eerst en vooral zeggen, wij gaan de maatregelen, die ge nu neemt, ondersteunen. Want ik vind het belangrijk, dat er een heel duidelijk signaal gaat naar de bevolking en dat het niet eigenlijk iedereen of iedere fractie zich daar gaat tegen verzetten. Maar wat ik wel belangrijk vind en dat is een ander gegeven, dat is dat wij vandaag nogal gemakkelijk alleen maar het element “moeten” en “handhaving” bekijken en heel de motivatie naar de mensen toe, dat daar weinig initiatieven rond genomen worden. En vandaar mijn vraag, welke initiatieven gaat de stad daarrond nemen? U heeft een speecheke gedaan online. Dat was een eerste initiatief. Maar ik denk, er zijn een aantal ja, influencers die het doelpubliek, dat problemen heeft met die maatregelen, echt wel kan bereiken. En dat vind ik wel belangrijk.

Want wij hebben geen vat en de politie heeft geen vat op allerlei privéfeestjes en zaken, die er gebeuren achter de schermen, terwijl dat daar vaak ook de besmettingen gebeuren. En dat is alleen maar oplosbaar door motivatie. Tweede punt, dat ik daar toch kort wil bij aansluiten, is het feit dat ik het ook wel belangrijk vind om goed af te stemmen met de buurgemeenten. Want dat is toch wel een gegeven. Als ik merk dat ik bv. vorig weekend in Molsbroek wil gaan wandelen in Lokeren, dat men daar in het Broek een mondmasker moet gaan aandoen, dan vind ik dat een probleem als ik dat dan maar daar vaststel. Als ik ga fietsen in Kruibeke, dan moet je op de dijk al fietsend een mondmasker gaan opzetten. Dat zijn allemaal verschillende maatregelen. Dus ik zou toch wel willen pleiten, laat dat ons een beetje afstemmen, zodanig dat het ook voor het publiek veel meer begrijpelijk is.

VOORZITTER: Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega's, allé, wat de tussenkomst van mijnheer Wymeersch betreft, ja, de maatregelen die bij politieverordening zijn genomen om 9 straten en pleinen in het centrum aan te duiden binnen dewelke – dus vanaf 29 juli – het dragen van het mondmasker verplicht is, is genomen in uitvoering van de beslissing van het ministerieel besluit, waarin minister De Crem zegt van kijk eens, elke stad of gemeente moet aanduiden of kan aanduiden in welke straten, allé, welke winkelstraten en welke drukke plaatsen het dragen van het mondmasker verplicht is. Dus dat is in uitvoering van dat ministerieel besluit, dus dat wij die beslissing hebben genomen. We hebben daarover gediscussieerd, doen we dat, doen we dat niet. Blijft dat beperkt tot de Stationsstraat, dat was het meest minimale voorstel. Er was ook het voorstel om alles binnen de stedelijke ruit verplicht te maken. Dat leek mij persoonlijk niet realistisch en ook niet nodig en ook niet handhaafbaar. Vandaar dus dat we uitgekomen zijn dus op die 9 centrumstraten en -pleinen, gaande van Stationsstraat, Stationsplein over de Stationsstraat, Grote Markt, de pleinen rond de hoofdkerk en dan dus het H. Heymanplein. Dus die keuze is dan gemaakt. Zoals u zegt, heeft Lokeren ook een zeer ruime zone genomen, nl. alles binnen de bebouwde kom. Dat is veel groter. Moesten we dat in Sint-Niklaas doen, is dat ook een pak groter dan die 9 centrumstraten en -pleinen. Maar dat is ook vanuit het oogpunt, ja, het moet ook effect hebben, het moet ook proportioneel zijn. En vandaar denk ik ook die bepaling, dus die beperking tot die 9. En het moet ook handhaafbaar zijn. Handhaafbaar zijn, ja, het is nu al moeilijk voor de politie en naar sensibilisering en naar verbalisering om daar de nodige mensen voor in te zetten. Maar dat lukt. En allé, ik pik dan ook in eventjes op wat collega Maes zegt. Ja, we hebben de eerste dagen en weken zeer erg gesensibiliseerd. De politie heeft dat gedaan. Ook bv. onze stewards op de Grote Markt, op de donderdagse markt hebben dat gedaan. Ik heb dat ook zelf persoonlijk gedaan als ik mensen zag.

En je ziet dan de evolutie in het naleven van de mondmaskerplicht en je ziet ook de manier waarop de mensen daarop reageren, dat dat toch in positieve zin is. Mijnheer Wymeersch, het feit dat ik niet overweeg om volgende week of één van de komende dagen dus die verplichting op te heffen, houdt inderdaad met wat u noemt een verdedigbare reden de start van het nieuwe schooljaar. Maar ik wil er ook op wijzen, de cijfers in Sint-Niklaas, die dus gedaald zijn de laatste 14 dagen, maar deze week gestagneerd zijn, die hebben betrekking op de inwoners van Sint-Niklaas. Maar natuurlijk, op de Grote Markt en in het centrum, ik denk niet dat daar cijfers over zijn, maar daar lopen ook vele mensen van buiten Sint-Niklaas. En die kunnen zowel het virus opdoen als ik het zo mag zeggen, als het virus verspreiden. Dus de verantwoordelijkheid en de betekenis daarvan gaat veel ruimer dan het enkel toetsen op de evolutie van de cijfers in Sint-Niklaas. En in die zin vraag ik toch aan de raad om die burgemeesters- of die politieverordeningen goed te keuren.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u. Ja, maar ik zeg het, burgemeester, ik begrijp uw argumentatie. Ik hoop dat u mijn argumentatie ook begrijpt. We hebben daar een verschillende mening over.

BURGEMEESTER: Ik wil nog één ding zeggen. Allé, ik ga niet in op dingen, die nationaal of regionaal beslist zijn en die inderdaad soms moeilijk uit te leggen zijn. Maar ja, allé, als lokaal bestuur, ja, ...

WYMEERSCH: Ik weet het, burgemeester, maar de mensen moeten wel met alles samen rekeninghouden en daar zit dikwijls totaal geen logica in. Eén puntje, dat ik daarjuist door tijdsgebrek, mevrouw de voorzitter, niet heb weerhouden, is een klein luikje over de handhaving. En u zegt er is goed werk geleverd. Daar twijfel ik niet aan. Maar ik heb toch ook gezien, wat ik gezien heb. En dat men niet alles kan verbaliseren, dat u niet naast iedereen een politieagent kan zetten, maar wat mij toch opvalt, is – en ik heb dat op de donderdagse markt gezien, ik heb dat op andere manieren ook gezien – dat er heel wat mensen zijn – en ze zijn inventief hé, ze zijn zeer inventief – ik heb hier op een donderdagmorgend – en er zijn collega's die dat weten – dan ga ik regelmatig met een collega van mij eens een tasje koffie of iets anders nuttigen hier op de markt en dan zie ik daar regelmatig jongelui, meestal jongelui – en ik geef geen andere adjectieven daarbij – die zonder mondmasker, maar met een blikje, meestal leeg, meestal leeg, lopen te paraderen. En wat mij dan ook is opgevallen – deze week niet, maar voor 14 dagen wel en het mag gezegd worden en het korps zit erbij – dat er dan politie-inspecteurs zijn, nog niet politie-inspecteurs, politiemensen, die niet ingrijpen. Oké, ze kunnen niet iedereen verbaliseren, want op het moment dat ze bezig zijn aan het verbaliseren, lopen er daar 4 anderen ook voorbij met een leeg blikje.

Ik heb meegemaakt en ik heb daar beelden van, een trouwfeest in openlucht in de Dillaartwijk, waar de politie is uitgerukt met 2 combi's met 4 mensen, niet hebben ingegrepen. En dat, als ... Kijk, er is waarschijnlijk een goeie reden voor, maar mensen die dat zien, begrijpen dat dan niet. Als u begrijpt wat ik bedoel. Dus, aan de ene kant ziet men mensen geverbaliseerd worden voor peanuts, want de wildste verhalen doen de ronde. Of dat nu correct is of niet, van mensen van 80 of 85 die niet goed te been zijn, wel geverbaliseerd worden zonder masker en dan jongelui niet. Wat ik wel zelf heb meegemaakt, in het stadspark waar iemand niet geverbaliseerd, maar wel is aangesproken omwille van het niet-dragen van een mondmasker in het stadspark – dat was bij de eerste golf nog – terwijl er 20 m verder er een picknick aan de gang was met 20 à 25 mensen, waar niet op werd ingegrepen en waarvan de politiemensen op de fiets zeiden van daar grijpen we niet in, want die verstaan ons toch niet. Ik wil maar zeggen, dat zijn dingen die ik zelf gezien heb, dat laatste. En die trouwfeest in de Dillaartwijk daar heb ik de beelden van. En ik zeg het, dat maakt de mensen soms boos. En daar moet ge dus ook rekening mee houden. Handhaving is goed, handhaving is correct, maar ook enige psychologie en kordaatheid aan de ene kant moet ook wel op zijn plaats zijn. En daarmee rond ik dit debat wat mij betreft af, mevrouw de voorzitter.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Dan geef ik nu het woord aan de heer Maes voor zijn interpellatie.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, ik had een 6-tal punten. Eén daarvan hebben wij al behandeld. Maar het eerste waar ik toch wel een vraag bij heb, is bij de contact tracing. Iedereen weet, dat de contact tracing op Vlaams niveau, dat die niet goed loopt. We merken dat een aantal steden en gemeenten zelf het initiatief hebben genomen om die contact tracing op te zetten. En recent verscheen er ook in de pers, bv. het voorbeeld van Kortrijk, maar er zijn nog andere gemeenten zoals Zelzate, Wachtebeke en zo, waar men dat dus zelf ook gaat doen. En wat daarin belangrijk is, lijkt mij, is niet alleen het feit dat men dan in die gemeenten de mensen sneller en ook meer mensen bereikt, maar dat ook quasi iedereen die men contacteert lokaal, dat die ook hun contacten die zij hebben gehad de voorbije weken, allé, de laatste 14 dagen, dat daar ook allemaal antwoorden op komen, terwijl dat de contact tracing op Vlaams niveau, dat daar net een probleem zit, dat eigenlijk het grootste deel van de mensen, dat die hun contacten niet doorgeven. En ik denk dat het belangrijk is, zeker nu de cijfers afnemen, om die contact tracing goed op te zetten en ervoor te zorgen, dat eigenlijk de clusters die er nog zijn, dat we die goed kunnen detecteren, zodanig dat er op middellange termijn of zelfs op korte termijn een aantal algemene maatregelen kunnen verminderen of afgebouwd worden, zodanig dat het grote deel van het publiek daar niet mee wordt lastiggevallen.

Tweede vraag is eigenlijk in verband met het opzetten van een drive-in, waar niet-zieke mensen zich kunnen laten testen. In Antwerpen heeft men dat gedaan. Met succes, merken we nu, dat daar heel veel mensen, die uit een oranje zone komen uit vakantie, zich daar laten testen. Dat ontlast eigenlijk heel de zorgsector. En de vraag is eigenlijk niet dat we nu in een situatie zitten waar we ons nu in bevinden om dat in Sint-Niklaas te doen, maar we gaan wellicht in een situatie komen, dat de griepepidemie én de COVID-19, dat die voor een stuk gaan samen-vallen. En dan heb je een groot probleem. Want dan gaan er heel veel mensen zich willen laten testen en daar gaan we klaar voor moeten zijn. Dus de vraag is eigenlijk, kan Sint-Niklaas hier al een draaiboek, heeft men hier al een draaiboek voor of een blauwdruk klaarliggen om in geval zich dat voordoet, om dat op te lossen. Want ja, we hebben het vandaag nog denk ik gehoord van Steven Van Gucht, dat die dus vreest dat dat inderdaad gaat gebeuren. En dan een vierde punt, waar ik ook toch wel een vraag bij heb, is dat we in de pers lezen dat Vlaanderen rekent op de OCMW's om de verplichte controle, de controle op de verplichte quarantaine toe te passen. Dus ik denk niet, allé, dat is toch mijn sterke overtuiging, dat de OCMW-medewerker, dat die daarvoor het best geschikt zijn. Die mensen hebben hun handen vol om alle problemen op sociaal vlak, die zich nu voordoen, om die op te vangen. En dus dat men daar eigenlijk toch wel andere middelen en andere mensen – en ik denk dan toch meer bepaald aan de politie – om daarop in te zetten, zodanig dat mensen die effectief in quarantaine moeten omwille van het feit dat ze uit de rode zone komen, dat die op die manier worden gecontroleerd en dat we daar niet het personeel van het OCMW voor moeten gaan inzetten. Twee kleinere puntjes dan, die ik ook nog wou vragen. Dus we hebben op dit moment nog geen besmettingen in de woonzorgcentra, maar het lijkt mij toch wel interessant om op regelmatige basis het personeel goed te testen, zodanig dat we daar de controle goed kunnen houden. Dat gebeurt in een aantal steden, zoals bv. in Brussel test men dat regelmatig. Dus de vraag is, overweegt de stad, allé, of het zorgpunt dat hier ook te doen. En dan een laatste punt, maar dat laat ik even open, daar kunt u waarschijnlijk schriftelijk nog op reageren en dan kunnen we de tijd van deze gemeenteraad inperken.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Ik zag dat mijnheer De Meyer graag nog een tussenkomst ...

DE MEYER: Voorzitter, collega's, als verantwoordelijke fractie zullen we de voorgestelde maatregelen bekrachtigen in het kader van de volksgezondheid. Met de ene maatregel doen we dat met meer enthousiasme, bij andere soms met minder, maar ik denk naar de burgers toe is een duidelijk signaal van een eenparige gemeenteraad belangrijk.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ik wil mij daarbij aansluiten, voorzitter. Ook onze fractie zal de voorgestelde maatregelen goedkeuren vanuit hetzelfde oogpunt. Het gaat hier om de bescherming van de zwaksten in de samenleving. In dit geval de mensen die fysiek het meest kwetsbaar zijn. Dat zijn niet alleen de ouderen trouwens. Dat zijn ook veel mensen in de actieve leeftijd, die zwakke longen hebben, die in behandeling zijn voor andere pathologieën en dergelijke meer. En dan kunnen we inderdaad discussiëren over 5 of 10 % van de maatregelen en de zinvolheid daarvan, maar ik denk dat, allé, dat we toch ook oog moeten hebben voor het bredere kader en de bredere doelstelling en dat we dan over die meningsverschillen heen moeten kunnen stappen om dit zo solidair mogelijk ook in deze gemeenteraad te stemmen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van der Coelden. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, dank u. Ah, Frans? Ah ja, op dat punt van Jef dan?

VOORZITTER: Sorry ja, excuseer. Ja?

WYMEERSCH: Ik moet de collega's waarschijnlijk ontgoochelen, maar wij gaan deze punten niet bekrachtigen. Wij – zoals ik het in het begin van mijn tussenkomst heb gezegd – wij kijken niet alleen naar de gezondheid en naar het wetenschappelijke, maar we kijken ook naar de maatschappelijke en de sociale gezondheid. En ik verwijs ook – niet dat ik die man ook volledig gelijk geef, want niemand heeft in deze volledig gelijk, omdat we gewoonweg het beestje niet kennen, punt – maar als ik professor Annemans gisteren bezig hoor met ... (?) dan denk ik dat we stilletjesaan – en die moment is zeker nu gekomen – eens ook rekening moeten houden met andere elementen dan enkel en alleen de gezondheid en het wetenschappelijke. En daarom gaan wij dus dit niet bekrachtigen. Nog een klein detailtje, burgemeester. U zegt dus de zelfbediening op de markten is uit den boze. Hé, het betasten van fruit en groenten en weet ik het. Dat kan allemaal best zijn en daar hebt ge gelijk in. Normaal zou dat altijd uit den boze moeten zijn, maar dat is in eerste instantie de verantwoordelijkheid van de marktkramer op zich. Maar waar het wel – en daar staat geen restrictie op – in gelijk welk grootwarenhuis is dat wel, niet toegelaten, maar gebeurt het wel en daar is geen restrictie op. En dat zijn dus ... Dat is weer een klein voorbeeldje dat de mensen zeggen van wat is het nu.

BURGEMEESTER: Maar, mijnheer Wymeersch, als ik op dat laatste mag inpikken. De situatie, die de marktleider heeft vastgesteld, voordat het verbod werd ingevoerd, was dat aan bepaalde kramen – dus de zelfbedieningskramen – dus eigenlijk er een opeenhoping van het volk. En dat ziet ge niet in de grootwarenhuizen. Dus dat dat daar een, we zouden zeggen een gegrabbel is en dat men daar allemaal dus schouder aan schouder staat en de ene voor de andere. Het is die situatie dus die we willen op die manier tegenhouden.

WYMEERSCH: Hij zal u dan ook wel verteld hebben welke kramen dat dat zijn, burge-meester. We gaan er dan daar niet over beginnen, maar u weet perfect over welke ...

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, mijnheer Wymeersch, ...

BURGEMEESTER: Mijnheer Wymeersch, allé, ik zou toch willen antwoorden en ook, allé, toch nog eens wijzen op de ernst van de situatie, die er nog altijd is hé. Dus ik heb ook in mijn commissie maandag de cijfers gegeven van maand tot maand. Welnu, voor de maand augustus, die is nog niet voorbij, zitten we dus in Sint-Niklaas met 93 geregistreerde gevallen. Dus dat is eigenlijk vanaf het begin van de coronacrisis in ons land, in onze stad het tweede hoogste aantal hé. Dus april was het hoogste aantal 174. Wel, tot nu toe en de maand is nog niet voorbij, zitten we dus al in augustus met 93. Dat was meer dan in mei en in juni en in juli. Dus om te zeggen ... En het zit ook bij de actieve bevolking. Dus de kans om daar dus de besmetting door te geven, is groter dan wanneer het beperkt blijft bij de senioren. Maar goed, ik ga antwoorden op de vragen en de suggesties van collega Jef Maes. Eén, in verband met de contact tracing. We willen vermijden, mijnheer Maes, dus dat enerzijds mensen dubbel worden gecontroleerd en anderzijds dat ze niet zouden worden aangesproken. Dus in eerste lijn is het zo dat het centraal callcenter dus probeert die mensen te bereiken. Er zijn ook mensen die op het terrein gaan vanuit de mutualiteiten om dan mensen aan te spreken. Als die niet kunnen bereikt worden in eerste instantie of die weigeren – want dat gebeurt soms ook – contact, dan wordt dat doorgegeven dus aan onze welzijnswerkers. Die dan dikwijls, allé, ik spreek nog niet over tientallen en tientallen gevallen uiteraard, dat is heel beperkt. In de eerste golf van 50 mensen geloof ik dat ze er een 44 hadden kunnen bereiken, ik weet het niet precies vanbuiten, dus het gaat niet over grote aantallen. En dus in tweede instantie worden onze mensen ingeschakeld, die dan dikwijls zeggen ja, ik verschiet er niet van dat het om die persoon gaat en om die familie gaat, dus dat die al gekend zijn bij het OCMW. Dus we willen op die manier dus niet in de plaats treden en ook geen dubbel werk leveren, wat ge soms in andere steden en gemeenten hoort. Ze worden eerst door het callcenter gecontacteerd en 3 à 4 dagen later door het stads- of gemeentebestuur of het OCMW. Dus op die manier wordt er tewerk gegaan. Het is ook zo, wanneer huisartsen aangeven dus dat een bepaalde persoon of een bepaald gezin toch extra aandacht en extra ondersteuning geeft, dat dat ook door de mensen van het OCMW zal worden mee opgenomen, bv. – en ik loop dan een beetje vooruit – in verband met de quarantaine. Dat is inderdaad geen taak voor onze maatschappelijke werkers. Maar die zullen wel ook op vraag van de huisartsen, indien dat nodig is, extra aandacht en ondersteuning geven om dus die quarantaine leefbaar te maken voor de betrokken persoon of het betrokken gezin.

Uw tweede voorstel of uw tweede aandachtspunt was het al dan niet organiseren van een drive-in naar het voorbeeld van Antwerpen. Wel, we zijn dat eigenlijk niet van plan. U weet ook dus dat in Antwerpen de opkomst daar toch vrij beperkt was en dat de capaciteit ruimschoots voldeed om dus het aantal, de mensen dat zich vrijwillig wou laten testen, om daar dus te kunnen helpen. En allé, de situatie denk ik in onze stad en zelfs in onze streek is niet van dien aard dus dat we daar voorbereidingen in zouden moeten treffen. Ik wil nog eens terugkomen in verband met sensibilisering en motivering. Dus naast de boodschap aan de bevolking, die ik heb uitgesproken vorige week, zijn er daarnaast ook nog andere sensibiliserende en informerende filmpjes geweest met een aantal mensen, ook bekende of beter bekende Sint-Niklazenaren, die zeggen waarom het dragen van een mondmasker nuttig en nodig is en hoe je dat best doet. We proberen ook anderstalige groepen via de geëigende kanalen, die hen bereiken, mee te sensibiliseren. Ja, personeel van onze woonzorgcentra proactief testen. Die personeelsleden worden niet systematisch proactief getest. Het is wel zo, dat elk woonzorgcentrum over 20 testkits beschikt. En als er een vermoeden is van besmetting, dan zal dus ook in overleg met de huisarts zullen die personen, personeelsleden getest worden. Idem dito, personeelsleden die terugkeren uit een risicozone die moeten ook dus zich uiteraard laten testen. En ten slotte, het punt dat u niet verder hebt uitgewerkt in uw mondelinge tussenkomst, de psychologische ondersteuning, afspraken palliatief netwerk en Odysee. Er is inderdaad een afspraak met het centrum geestelijke gezondheidszorg en ook via de twee eerstelijnszones, die het hele Waasland bedekken met de zelfstandige psychologen, is dat er beroep kan worden gedaan op psychologische ondersteuning, zowel voor hulpverleners als voor burgers. En het is ook zo, dat Odysee, de Hogeschool, in het najaar een opleiding organiseert voor personeel uit het zorgpunt in verband met het gebruik van beschermingsmiddelen. Tot zover, collega Maes, mijn reactie op uw punten.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Ja, oké. Dan zou ik zeggen, mag ik ervan uitgaan dat we voor de twee punten – 2 en ... Ah, excuseer. Julien?

GHEsqUIERE: Ja, dank u, voorzitter.

VOORZITTER: Ja, Julien, het gaat hier over een toegevoegd punt. In principe, als u tussen wilt komen ...

GHEsqUIERE: Heel kort, voorzitter, heel kort. Ik hoor de burgemeester daarnet verwijzen naar het filmpje dat de stad gemaakt had met een aantal modellen, stadsmodellen in een aantal talen. Ik vroeg mij af op basis van wat die talen juist gekozen waren.

BURGEMEESTER: Ja, dat is op basis van ja, de bevolkingsgroepen binnen onze stad hé, mijnheer Ghesquière.

Het lijkt nogal logisch dat er een aantal talen, die veel gebruikt worden in Sint-Niklaas, dat die zijn weerhouden en dat we niet direct in talen die in verre landen worden gesproken ... Ja, dat is misschien nog een goeie suggestie.

GHESEQUIERE: Ik heb gezien dat dat inderdaad wereldtalen waren. Maar ik heb daar eigenlijk zeg maar intussen ook via de burgerlijke stand een aantal vragen over gesteld. En ik denk dat ik daar volgende gemeenteraad waarschijnlijk ga op terugkomen.

VOORZITTER: Ja, ik dank u, mijnheer Wymeersch euh mijnheer Ghesquière, pardon. Maar ja, in het vervolg, gelieve u aan uw fractieleider of voor de bijkomende punten u aan de vooropgestelde timing te houden. Goed. Excuseer?

WYMEERSCH: Voorzitter, collega Ghesquière kan die timing niet zien hé.

VOORZITTER: Ah ja, normaal gezien ... (?) de steward ...

WYMEERSCH: Kan die dat zien hier?

VOORZITTER: Ja, mag ik ervan uitgaan dat we dan voor punt 2 en punt 11 samen zullen stemmen? Is dat oké? Goed. Wie stemt voor? En dat is de hele gemeenteraad, behalve Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is het Vlaams Belang. Dan zijn we gekomen aan punt 3. Punten 3 tot 6 zijn eigenlijk allemaal politieaangelegenheden in het personeel. Ik geef daarvoor het woord even aan de ...

BURGEMEESTER: Ja, het is toegelicht door de hoofdcommissaris, die hier vervangen wordt – zoals aangekondigd – door commissaris Smet.

VOORZITTER: Zijn daar opmerkingen over? Dan kunnen we stemmen voor deze punten. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Dan zijn we gekomen aan punt 7, politieaangelegenheden, aanvraag principiële toestemming voor de verruimde inzet van het gebruik van bodycams door de politiezone Sint-Niklaas, goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, voorzitter, dat is ook uitvoerig toegelicht door de korpschef.

VOORZITTER: Waren hier vragen? Ik zie ... Ah ja, mijnheer Ghesquière, u ziet de timing niet en had het einde van de ronde via de gong niet gehoord. Ja. Ja, Saloua? Mevrouw El Moussaoui?

EL MOUSSAOUI: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Goedenavond, allemaal. Ik heb hier een vraag over het dragen van die bodycams. Wat ik absoluut toejuich, maar ik heb mijn vraag. Eerst en vooral een aantal feiten, die jullie allemaal welbekend zijn. De ene al wat beter dan de andere. Laat me beginnen deze zomervakantie ergens in juli, rellen in Knokke. Augustus, rellen in Blankenberge. Nog eens rellen in Knokke in augustus. Rellen op het strand van Sint-Anneke, maar ook feiten op De Ster in Sint-Niklaas, op ons grondgebied in Sint-Niklaas.

En alsof dat dat allemaal niet genoeg is, moet er deze week nog nieuws komen van 2018 was het zeker hé, luchthavenpolitie in Charleroi, die zich misdragen zouden hebben. Of misdragen hebben, niet zouden hebben, maar hebben. U hoort, beste leden van de gemeenteraad, u hoort waar ik naartoe wil. Ja, ik ben voor het dragen van een bodycam, maar ik stel de vraag of het dragen ervan verplicht is. En ik neem aan van wel. Maar ik stel ook de vraag of het gebruik ervan verplicht is of een keuze is door politieagenten. Als ik kijk naar de functies, want ik weet wel natuurlijk, ik wil geen zaken door mekaar halen, ik weet dat er een onderscheid in feiten moet gemaakt worden. Ik weet dat. Ik ga mij nu even toespitsen op het grondgebied van Sint-Niklaas. Nu, dan heb ik het over de feiten, die zich voorgedaan hebben op 11 augustus op De Ster in Sint-Niklaas, waarbij een minderjarige jongen bij de keel werd gegrepen door een politieagent. Ik weet ook, dat de politieagent in kwestie niet behoorde tot de lokale politie, maar wel tot de federale politie, een federale interventie van de politie. Dus daar ben ik mij heel goed van bewust. Maar ik zou willen vragen aan onze politiecommissaris en aan onze burgemeester of het dragen – want wij willen zulke feiten niet horen van onze politiemensen, onze lokale politie – wil ik vragen of het dragen van die bodycam een verplichting is en of het gebruik ervan ook een verplichting is of een keuze. Want waartoe dient dit? Dit dient in de eerste plaats om onze politiemensen zelf te beschermen, ja. Om bewijsmateriaal te vergaren. Bewijsmateriaal, dat zowel à charge als à décharge kan gebruikt worden wanneer er zich discussies zouden voordoen, wanneer er zich geschillen zouden voordoen over gedragingen van de politie of gedragingen van de burgers, die zich niet houden aan de regels. ... (?) wat de functies zijn van onze politie. Dat zijn 7 verschillende functies, waarbij denk ik het dragen van de bodycams op twee vlakken heel erg aan bod komt. Dat is politie-interventie, dringende interventie van onze politie-inspecteurs en anderzijds de wijkwerking. Ik denk dat dat het meeste – als ik de studies althans mag geloven – het meeste tijd en de meeste capaciteit van ons politiekorps in beslag neemt, van alle lokale politiekorpsen. En als ik kijk naar interventie, naar dringende interventies, dan zie ik dat daar bij dringende interventie, dat daar politieagenten melding krijgen door de radiokamer en dat de politie-inspecteurs binnen een zo kort mogelijke termijn zich ter plaatse moeten begeven, naar de plaats van de feiten én een adequate respons moeten geven. En daar gaat het om. Die adequate respons. Dus ja, het dragen van bodycams kan bijdragen tot het bewijs te leveren van adequate respons, à charge en à décharge. Maar dan is mijn vraag is het gewoon het dragen van een bodycam of is het ook het dragen van een bodycam, het gebruik daarvan dat verplicht is, want ik heb begrepen dat interventie-inspecteurs altijd – in tegenstelling tot de wijkwerking van de politie – altijd in duo moeten optreden.

En om te vermijden, dat wij ook toestanden zouden hebben op ons grondgebied, waarbij er doofpotoperaties worden gehanteerd – we weten dat ze met twee zijn – wil ik de vraag stellen of het dragen van bodycams, het gebruik ervan, verplicht is al dan niet.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw El Moussaoui. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega El Moussaoui, ik ben blij dat u en uw fractie dit punt zullen goedkeuren. U zegt ook terecht, dat het beeldmateriaal zowel à charge als à décharge kan gebruikt worden naar mensen, die betrokken zijn bij bepaalde feiten. Ik hoop en ik ben er ook van overtuigd, samen met onze korpschef, dat het gebruik van bodycams ook bij incidenten een kalmerend effect zou kunnen hebben of een milderend effect zou kunnen hebben dus op de mensen, die daarbij betrokken zijn. Maar ook onze agenten of de agenten, die een bodycam dragen, er extra zullen toe aansporen om dus binnen de regeltjes te blijven kleuren. Ik vind het een beetje jammer dat u verwijst naar de incidenten van de voorbije weken in ons land en ook op De Ster, omdat u ook goed weet, dat het voorstel om bodycams toe te laten in Sint-Niklaas bij onze politie, dat dat eigenlijk al veel ouder is en niets te maken heeft of zeker niet naar aanleiding van de feiten, waar u naar verwijst, te maken heeft. Nu, zoals de korpschef maandag op mijn commissie heeft verklaard, is het zo dat zij – en dat staat ook in de nota – zij beslist of er al dan niet bodycams zullen worden gebruikt bij een bepaalde politieactie, dat is één. En twee, dus dat ook het dragen van die bodycams tot nader order door medewerkers van de politie op vrijwillige basis zal gebeuren. Wanneer andere lokale korpsen of wanneer de federale politie op het grondgebied van Sint-Niklaas actief is, dan is het ook de korpschef die toelating zal moeten geven – dus naast ook de eigen leidinggevende natuurlijk van het betrokken korps – maar ook de korpschef die toelating zal moeten geven voor het gebruik van bodycams door die politiemedewerkers van een andere zone of van de federale politie op het grondgebied van Sint-Niklaas.

EL MOUSSAOUI: Oké, dank u wel, burgemeester.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ik wil er ook op wijzen bij de collega, dat zo'n bodycam als hij gebruikt wordt zeker kan bijdragen tot het feit, dat beelden die op sociale media verschijnen, onmiddellijk kunnen tegengesproken worden door beelden, die effectief gemaakt worden. Want nu zijn beelden, die op sociale media verschijnen, dikwijls zeer selectief en geven één facet van de feiten. En dat zal met het gebruik van een bodycam dikwijls kunnen, onmiddellijk kunnen tegengesproken worden.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer ...

BURGEMEESTER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Goed, ik dank u, mijnheer Wymeersch. Dan stel ik voor, dat we over dit punt gaan ... Ah ja, u hebt nog eens het woord gevraagd, excuseer.

EL MOUSSAOUI: Mevrouw de voorzitter, ja, ja. Mijnheer de burgemeester, zou het dan kunnen zijn, dat de maatregelen een maat voor niks kunnen zijn? Als de korpschef beslist dat het niet hoeft en dat het niet moet, dan zou het een maat voor niks kunnen zijn.

BURGEMEESTER: Nee, maar ik bedoel de korpschef zal op basis van de omstandigheden en de inschatting die gemaakt wordt, oordelen of het gebruik van bodycams al dan niet moet worden ingeschakeld. Dus ik begrijp niet direct uw beschrijving of uw omschrijving van ze gaan een maat voor niets ...

EL MOUSSAOUI: Ah ja, als het niet moet, als ze het niet moeten dragen en ze moeten het niet aanzetten, dan is het toch, dan dient het toch nergens toe.

BURGEMEESTER: Nee, nee, maar, mevrouw El Moussaoui, het is wel zo dat bij onze medewerkers van de politie er letterlijk en figuurlijk toch wel een zeer groot draagvlak is om bodycams te dragen hé. Het is niet dat de grote meerderheid daar weigerachtig tegenover staat, wel integendeel.

EL MOUSSAOUI: Oké, dank u wel.

VOORZITTER: Goed, dan stel ik voor dat we over punt 7 stemmen. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid, sp.a, dat is Vlaams Belang, CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is PVDA. Punt 8, kerkfabrieken, aanvraag tot opheffing en samenvoeging parochie Sint-Jan De Doper met Onze-Lieve-Vrouw Hulp der Christenen, advies.

BURGEMEESTER: Dat is ook heel kort toegelicht in de commissie, natuurlijk in de lijn der verwachtingen.

VOORZITTER: Zijn hier vragen? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid, sp.a, PVDA, CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. Punt 9, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, audio, toetreding nieuwe leden, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Een formaliteit, maar moet wel worden goedgekeurd door de gemeenteraad.

VOORZITTER: Zijn hier nog vragen? Nee? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? Ah ja, zijn er gemeenteraadsleden die anders wensen te stemmen dan de fractieleider zal doen hier aanwezig? Nee? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 10, leveringen, beheer gebouwen, aankoop van twee verplaatsbare camera's ter bestrijding van sluikstorten, advies. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, dat is ook toegelicht in de commissie. Ik denk dat dat ook tegemoetkomt aan de vraag van heel wat collega's, die alle middelen en alle redelijke middelen willen inzetten tegen sluikstorten en vooral het vatten van de daders dan.

VOORZITTER: Mijnheer Ghesquière vraagt het woord.

BURGEMEESTER: Uiteraard.

VOORZITTER: Mijnheer Ghesquière en ook mijnheer Van Peteghem. Mijnheer Ghesquière, u hebt het woord.

Ghesquière: Prima, voorzitter, dank u wel. En blij dat de burgemeester ook al voorspelt dat ik het woord ging vragen. Ik ben heel tevreden uiteraard met de aanschaf van deze camera's. Het is een begin, want effectief twee verplaatsbare camera's op ons grondgebied is misschien aan de weinige kant, maar we zullen zien welke resultaten we daar al mee kunnen halen. Nu, toen ik dit punt 10 aandachtig las, dan las ik "de diensten die instaan voor het beheer van het openbaar domein worden vrij regelmatig geconfronteerd met sluikstorten". Wel, die zin die moet vind ik ook duidelijk, letterlijk geïnterpreteerd worden. De diensten, die daar inderdaad voor instaan, ik hoop dat die altijd voldoende bemand zullen zijn, want er zijn al heel wat bewoners van onze stad die er een gewoonte van gemaakt hebben om te melden telkens als ze een sluikstort zien en die dan hopen dat dat snel gaat opgeruimd worden. Ik moet zeggen, de mensen die daarmee bezig zijn, doen hun uiterste best, maar ik hoop dat ze wel met voldoende mensen zijn. Dat betekent ook, dat de mensen die instaan voor een propere stad - ook die bv. de grasbermen en dergelijke moeten maaien, daar wordt ook heel wat ingegoid als die hoog staan, die bermen - ook inderdaad voldoende personeel hebben. En wat betreft mijn vraag, die ik al gesteld heb in de commissie, dat is het lijkt mij zeer interessant om inderdaad bij het binnenkomen van onze stad via de deelgemeenten ook al een bord te zetten dat er in Sint-Niklaas - in groot-Sint-Niklaas en zijn deelgemeenten - gefilmd wordt op verschillende plaatsen als er inderdaad gesluikstort wordt. Dat zou ik een zeer goeie sensibiliseringsactie vinden. Voor de rest, ik hoop dat dit effectief resultaten afwerpt en dat voorbeelden strekken.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Ghesquière. Mijnheer Van Peteghem?

VAN PETEGHEM: Ja, voorzitter, het is eigenlijk bij punt 12 dat ik wil tussenkomen.

VOORZITTER: Oké, goed. Zijn er anders nog ... Oké, dan stel ik voor dat we stemmen. Ja, excuseer, burgemeester. Uiteraard.

BURGEMEESTER: Ja, ik hoop dus dat dit punt inderdaad eenparig door de raad wordt goedgekeurd.

En allé, ik wil toch ook nog eens verwijzen naar de extra inspanningen, die deze zomer zijn gebeurd door de stadsdiensten om zwerfvuil en sluikstorten zo snel mogelijk op te ruimen. Zeker in de periode van de lockdown en kort daarna hebben we toch vastgesteld – niet alleen in onze stad, maar ook elders in het land – dat er toch veel meer sluikstorten waren. En er is mede door het toedoen van schepen Hanssens dus extra werk verricht om sneller en meer regelmatig die zaken te kunnen opruimen. Dit past ook, allé, in het beleid dat we volgen inzake GAS. Want zoals in het verslag 2019, sluikstorten, het fout aanbieden van afval en zwerfvuil maakt 42 % uit dus van de GAS-pv's die vorig jaar zijn uitgeschreven. Dus dat betekent dat we daar aandacht aan besteden en we zullen dat in de toekomst ook nog verder doen. Collega Ghesquière, wat betreft uw vraag om dus aan de stadsgrenzen bordjes te plaatsen dus dat er cameratoezicht is, die zijn er al. Dus dat is een paar jaar geleden zo verruimd om dus ook verplaatsbare camera's, ook voor andere doeleinden, altijd te kunnen opstellen. En er wordt verwezen dus conform de camerawet van 21 maart 2007 dus dat men dan op een zone komt, zijnde het grondgebied van Sint-Niklaas, waar dus die camerawetgeving van toepassing is.

VOORZITTER: Ik dank u, burgemeester. Dan stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 12, financiën, gevolgen coronacrisis, afwijking van bestaand retributiereglement, goedkeuring. En ik zie dat schepen Buysrogge ondertussen aangekomen is. Schepen?

BUYSROGGE: Ja, dank u wel, voorzitter. Beide artikels zijn toegelicht in de commissie. Het komt er eigenlijk concreet op neer, dat er een tarief wordt ingevoerd in het retributiereglement voor het aanrekenen van mondmaskers voor wie geen mondmasker hier ter beschikking heeft. Twee is een vrijstelling van het heffen van een belasting voor de foorkramers, voor de kermissen, die hopelijk dit jaar allemaal nog kunnen doorgaan. Septemberkermis Nieuwkerken, Winterkermis Sint-Niklaas en Winterkermis Belsele.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik geef het woord aan de heer Van Peteghem.

VAN PETEGHEM: Ja, voorzitter, ik vind het zeer goed, dat we hier vandaag instemmen met het vrijstellen van de belasting op de foorkramers. Dit voor de kermissen van dit jaar. Het water staat tot aan de lippen van die mensen. Die werken al niet meer van oktober. Het is dan ook goed, dat in september de Septemberkermis in Nieuwkerken, de Winterkermis in Sint-Niklaas en Belsele jaarmarktkermis in Belsele zullen kunnen doorgaan. Dit uiteraard met de coronaverantwoordelijke manier van werken om die te laten doorgaan. Ik denk dat men in de omliggende gemeenten – zie Beveren, ook Dendermonde, er volgen er steeds meer – die nu die voorstellen volgen. Dat is alleszins positief voor de foorkramers. Maar ik vind het alleszins goed van ons stadsbestuur, dat wij op deze voorstellen ingaan en bedankt.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Peteghem. Ik zie geen tussenkomsten meer. Kunnen we dan stemmen? Wie stemt voor? Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen – ja, punt 12 – dan hun fractieleider aangeeft ... Nee? Ik ga ... Excuseer, maar ik moet het nog even vragen, wie stemt voor? Ja, dat is ... Ja, dat is, ja, over het ... Dat is de hele gemeenteraad, behalve onthouding voor het Vlaams Belang. Punt 13, financiën, huur- en concessievergoedingen, heropstart aanrekenen vergoedingen, goedkeuring. Schepen?

BUYSROGGE: Ja, ook dat is uitgebreid toegelicht in de commissie. In de commissie vroeg Gaspard Van Peteghem nog om eventueel voor het zwemmen, om die tijdssloten, die toegangen van de zwemmers, om dat toch nog eens te bekijken. Nu, vanaf 1 september, Gaspard, zullen er tijdssloten zijn en kunnen de mensen kiezen om ofwel 3 kwartier ofwel een uur en een kwart te zwemmen. Om dus de mensen, die iets langer willen zwemmen, ook voldoende aan bod te kunnen laten komen. Dus ik hoop dat hiermee aan uw vraag tegemoet is gekomen.

VAN PETEGHEM: Positief hé.

VOORZITTER: Ja, er was een vraag van de heer De Meyer.

DE MEYER: Voorzitter, collega's, we geven graag toe dat het een stap in de goeie richting is. Maar eerlijk gezegd, voor ons gaat die niet ver genoeg. We vinden dat er onvoldoende rekening gehouden wordt met het feit dat sommige concessionarissen ten gevolge van de meerdere maanden sluiting niet alleen geen inkomsten hadden, maar ook ernstig verlies. En het is bijzonder moeilijk om dit te recupereren. In september wordt er opnieuw opgestart naar gelang van de categorie met volle of halve vergoedingen. Maar ge moogt toch niet vergeten, collega's, de belangrijkste inkomsten voor de handelszaken, voor de cafés op de markt en rondom de markt, dat zijn de Vredefeesten. Die waren goed voor meer dan een maand inkomsten van vele zaken. En die gaan om begrijpelijke redenen niet door. Ik vind het jammer, dat daar geen rekening mee gehouden is. Voor categorie 1 en 2 mochten de maatregelen volgens ons wat meer verregaand zijn, wat genereuzer. Vandaar dat we dit voorliggend punt ook niet zullen goedkeuren. Maar aangezien er een zekere stap inzit in de goede richting zullen we ons onthouden.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Zijn er ... Geen? Nee.

WYMEERSCH: Hallo!

VOORZITTER: Ah, mijnheer Wymeersch, excuseer. Ja, maar ge zit wat lager dan ...

WYMEERSCH: Ik moet mij aansluiten bij collega De Meyer. Ik verwijs naar mijn eerste tussenkomst van deze avond, waarbij ik dus inderdaad geweest heb op het feit, dat er dus ook maatschappelijke, sociale gevolgen zijn, economische gevolgen zijn wat betreft de crisis die we op het ogenblik meemaken en dat daar onvoldoende rekening mee wordt gehouden.

Collega De Meyer heeft dat perfect samengevat. Ik moet zijn woorden niet herhalen. Wij gaan ons dus ook op dit punt onthouden.

VOORZITTER: ... (geen opname)

???: We horen niets.

VOORZITTER: Sorry. Punt 14, gemeentebelastingen, wijziging van het reglement op de belasting op de verspreiding van niet-geadresseerd reclamedrukwerk en daarmee gelijkgestelde producten, goedkeuring. Schepen?

BUYSROGGE: Ja, dat is een administratieve rechtzetting.

VOORZITTER: Zijn hierover vragen? Neen. Als er raadsleden – dan kunnen we stemmen – als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 15 is een kennisgeving, daar hoeven we niet voor te stemmen, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, audio, jaarrekening 2019, kennisneming.

BUYSROGGE: Ik moet zeggen zeer summier toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Dan gaan we over naar punt 16, zakelijke rechten, bouwproject De Klavers, voorwaarden basisakte en renteloze lening met hypothecair mandaat aan Ritmica vzw, goedkeuring.

BUYSROGGE: Ja, ook dat is toegelicht in de commissie. Het ene is eigenlijk, zijn de onderlinge afspraken tussen de drie partners, de drie verenigingen die er zich zullen vestigen en waar ook een verdeling en exacte inzet van hoe de lokalen en zo ingedeeld worden en wat het aandeel van de betrokken vereniging is in de kosten. Twee is de opstart inderdaad, zoals u gezegd heeft, mevrouw de voorzitter, de akte voor de renteloze lening met Ritmica.

VOORZITTER: Goed. Zijn hier vragen? Ik zie niets, ook niet op de chat. Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is voltallig of eenparig, ja. Punt 17 is weer een kennisneming, ombudsdienst, jaarverslag 2019, kennisneming.

BUYSROGGE: Ja, daar ...

VOORZITTER: Schepen?

BUYSROGGE: Ja, daar was collega Van der Coelden diepbedroefd, doordat de aanbevelingen niet echt centraal opgenomen waren in het document, maar daar heeft Sofie Anthuenis zich geëngageerd om dat bij een volgend jaarverslag, om dat expliciet er ook als hoofdstuk in apart op te nemen.

VOORZITTER: Ik zie ook mevrouw El Moussaoui.

EL MOUSSAOUI: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik was in de commissie aanwezig en mij viel op, dat er een aanzienlijke en opmerkelijke stijging was van het aantal meldingen bij de ombudsdienst het afgelopen jaar. En ik wou even vragen of dat de nodige maatregelen – want dat werd niet duidelijk vermeld tijdens de commissie – of er de nodige maatregelen getroffen werden om in de toekomst deze “problemen” zal ik maar zeggen tussen aanhalingstekens te verhelpen. Ik denk dat er een stijging was van om en bij de 15 % van de meldingen tegenover het jaar voorheen.

VOORZITTER: Schepen? Ja, ik zie ook nog een vraag van de heer Van der Coelden.

VAN DER COELDEN: Het is niet zozeer een vraag, voorzitter, het is eerder een intentie. Ik ga in de toekomst namelijk twee dingen doen. Ik ga nog wel eens zeggen dat ik diepbedroefd ben als dat helpt om iets binnen te krijgen, maar ik ga het ook wel eens controleren in het volgend verslag van de ombudsdienst of inderdaad die beleidsaanbevelingen een aparte, afgezonderde plaats zullen innemen in het verslag. Omdat dat toch de dingen zijn, buiten onze controlerende taak die wij hebben als gemeenteraadsleden en waar een verslag een goeie bron voor kan zijn om ons te helpen, dat we toch ook een regelgevende taak hebben. En dat op dat vlak die beleidsaanbevelingen bijzonder nuttig waren in het verleden en hopelijk ook in de toekomst.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van der Coelden. Schepen?

BUYSROGGE: Ja, op Kris ga ik niet meer repliceren, omdat ik dat al in mijn inleiding gezegd heb. Ten aanzien van Saloua, als je het dan hebt over het stijgend aantal meldingen, dat gaat natuurlijk over een melding, die binnenkomt. Dat kan soms zijn, dat één kwestie door meerdere mensen gemeld wordt hé. Dus dat betekent niet noodzakelijk, je kan niet noodzakelijk uit die cijfers afleiden, dat er grotere problemen zijn. Alleen vinden de mensen ook wel beter de weg en dat is denk ik ook een gunstige evolutie. We zien wel, dat de meldingen met betrekking tot sluikstort, dat die toegenomen zijn. En dat zal, allé, het is hier daarjuist ook al in de raad ter sprake gekomen, daar proberen we ook in het beleid effectief werk van te maken om ervoor te zorgen dat er inderdaad in de toekomst minder zal gesluikstort of zal sluik gestort worden, gesluikstort worden zal het zijn. Alleszins willen we dat document en die cijfers, die er instaan, willen we ook wel degelijk ter harte nemen en willen we ook verder omzetten in ons beleid.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Dat was een kennisneming, dus dan gaan we over naar de punten voor schepen Hanssens, die ondertussen ook hier verschenen is in de raad. Punt 18, werken, rioproject Pastoor Copstraat en Pastoor Stepmanlaan, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Geen vragen? Dan kunnen we stemmen.

Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Ik zie niets, dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 19, werken, aanleg openbaar domein woonproject De Vakschool, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Zijn hier vragen of opmerkingen? Neen? Dan kunnen we stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dit aangeven. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 20, leveringen, dienst beheer openbaar domein, afsluiten raamcontract voor op afroep leveren van bomen en meerstammige bomen en struiken, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. En ik zie dat mijnheer De Meyer het woord vraagt en ook mijnheer Wymeersch. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Voorzitter, collega's, ik vat mijn tussenkomst van in de commissie samen. Door alle loten samen te voegen – bomen, meerstammige bomen en struiken – en dit voor een periode van 4 jaar is een Europese aanbesteding noodzakelijk. Alleen zeer grote kwekers, zeer grote leveranciers – en ik voorspel nu reeds, het zullen opnieuw Nederlanders zijn – vallen onze Vlaamse deskundige sier- en boomtelers opnieuw uit de boot, worden ze buitenspel gezet. Nochtans leveren ze kwalitatief heel goede producten aan concurrentiële prijzen. Dit is voor mij een aanfluiting van de regel “koop lokaal”, nochtans ook gepromoot door ons stadsbestuur. Schepen, ik heb er geen probleem mee als dit dossier volgende maand terugkomt, maar zoals het nu voorligt, zullen we dit jammer genoeg niet kunnen goedkeuren.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Mijn tussenkomst ligt in de, volledig in dezelfde richting, mevrouw de voorzitter. Komt daar nog bij, dat door allerlei wisselende factoren, die op dit ogenblik ook klimatologisch aan de orde zijn, dat we inderdaad denk ik beter niet werken met een raamcontract, maar beter hier de markt à la tête du client en op het moment dat het zich voordoet, de noodzaak, dan onze keuzes bepalen. Dat is, het zullen kleinschalige bestellingen zijn, dat zullen kleinschalige bestedingen zijn, maar ik denk, zoals collega De Meyer zegt, dat we daar ook rapper op de bal kunnen spelen en niet afhankelijk zijn van grote leveranciers, die een praktisch monopolie hebben ook wat betreft de prijszetting. Ik denk dat we daar volledig op de verkeerde weg zijn.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de schepen.

HANSSENS: Ja, dank u wel voor de tussenkomst. Het klopt dat mijnheer De Meyer het punt tijdens de commissie ook gemaakt heeft. Ik heb dat eventjes ook teruggekoppeld met de administratie. Twee elementen daarin en dat gaat zeker op voor het punt, dat mijnheer Wymeersch nu maakt.

Het is natuurlijk dat je op die manier door het te blijven opsplitsen, je natuurlijk een heel grote administratieve last creëert in hoofde van de administratie, want telkens moeten er dan prijzen gevraagd worden. Na een gegeven moment doen mensen natuurlijk ook niet meer mee, als ze weten dat ze telkens uit de boot vallen. Anderzijds is er echt wel gekozen voor een meerjarenprogramma. Waarom? Om natuurlijk ook die continuïteit een stukje te kunnen krijgen in dit dossier bij leveranciers. Als je kleinere percelen doet of bv. maar voor één jaar gaat toewijzen, waardoor dat je onder die drempel, die Europese drempel valt, ja, dan bouw je ook geen duurzame relatie met de leverancier op en ook de opvolging van wat geleverd is – want daar moet garantie op geleverd worden – dat komt ook een stukje in gevaar. Dus we kiezen voor continuïteit. Het is belangrijk om te benadrukken, dat Belgische leveranciers niet uitgesloten worden hé. Op deze manier, hoe het hier wordt aangebracht, is het net alsof Belgische leveranciers of Vlaamse leveranciers uitgesloten worden. Dat is dus niet zo. En dat gaat ook trouwens op voor een aantal andere dossiers. Dus ja, ik hou het punt aan de agenda, omwille dat we dat raamcontract ook nodig hebben voor de levering van bomen en struiken. En ik zou het dossier zo laten.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Wymeersch vraagt nog het woord.

WYMEERSCH: Ja, dank u, mevrouw de voorzitter. Mijnheer de schepen, het verschil tussen een raamcontract in globo voor x-aantal jaren of afzonderlijke aankopen op het ogenblik dat ge bepaalde zaken nodig hebt, verschilt in die zin van mekaar dat als ge afhangt van grotere, binnen het raamcontract grotere leveranciers, dan zijt ge afhankelijk van het aanbod. Als het niet in hun aanbod zit van die mogelijke leverancier, waar ge het raamcontract mee hebt afgesloten, dan hebt ge, dan moet ge kiezen wat hij heeft. Op het moment dat ge ... (?) moet aankopen en ge weet wat ge wilt, dan kunt ge als klant op zoek gaan naar de juiste leverancier en het artikel dat ge nodig hebt. Wat ge dus niet kunt als ge gevangen zijt binnen een raamcontract. Dus ge verliest daar een stuk van uw flexibiliteit en ge maakt u zelf volledig afhankelijk van het al dan niet in aanbod zijn bij de leveranciers binnen het raamcontract. Ik denk dat ge u daar als gegijzeld opstelt en dat is nooit goed.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, in tegenstelling met zijn coronatussenkomst heeft collega Wymeersch hier wel gelijk. Ik vind dat de schepen zich té veel laat leiden door de schaal van de Nederlandse bedrijven en te weinig kijkt naar de kwaliteit van de Vlaamse bedrijven. We verschillen hier duidelijk van mening. We zullen dit punt dus niet goedkeuren.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Als er geen tussenkomsten meer zijn, dan stel ik voor dat we stemmen.

Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat aangeven. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang. En wie onthoudt zich? Dat is CD&V, PVDA en sp.a. Punt 21 is van de agenda gehaald, zoals we aan het begin van de zitting hebben gezegd. En dan komen we aan punt 22, gemeentewegen, fietssnelweg tussen Nieuwe Molenstraat en Noordlaan, ontwerp rooilijn- en onteigeningsplan, voorlopige vaststelling. Schepen?

HANSSENS: Ja, dat is uitgebreid toegelicht in de commissie. Een zeer belangrijke stap in de realisatie van de fietsbrug.

VOORZITTER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt). Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, dan moeten die dat nu kenbaar maken. Ik zie niks. Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is de voltallige gemeenteraad, behalve het Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Die stemmen tegen. Punt 23, zakelijke rechten, fietssnelweg Nieuwe Molenstraat- Noordlaan, innemingen 2 en 4 fietsbrug Vijfstraten, goedkeuring. Zijn hier vragen? Dan stel ik voor, dat we overgaan tot de stemming. Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Nee? Dan stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, sp.a en PVDA. Wie stemt tegen? Dat is het Vlaams Belang. En wie onthoudt zich? Jos, ... Voor? Ah ja, oké. Dan, excuseer. Punt 24, zakelijke rechten, rioproject Pastoor Stepmanlaan – Pastoor Copstraat, innemingen 11 en 12, vaststelling voorwaarden akte, goedkeuring. Waren hier vragen over? Nee? Dan stel ik voor dat we stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is ... Punt 24. Ja, dat is eenparig. Punt 25, zakelijke rechten, herinrichting kruispunt N70-Tereken, desaffectatie deel openbaar domein Stanislaw Maczekpark en ruil met strook grond N70 van Gemeenschapsonderwijs, voorwaarden akte, goedkeuring. Waren hier vragen of opmerkingen? Neen? Dan kunnen we stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. En dan zijn we aan schepen De Meester, die ondertussen ook hier in de raadzaal is ... Punt 26, gemeentewegen, Nieuwkerken, rooilijnplan Heihoekwegel (voetweg nr. 48), definitieve vaststelling.

DE MEESTER: Ja, uiteraard toegelicht in de commissie. In de gemeenteraad van 25 mei hebben we de voorlopige vaststelling gedaan. Het openbaar onderzoek heeft plaatsgehad en nu ligt de definitieve vaststelling voor.

VOORZITTER: Geen vragen? Een vraag van mijnheer De Meyer.

DE MEYER: Ik probeer eventjes de schepen te citeren uit de commissie. “De Heihoekwegel wordt ingericht als voetweg, maar uiteraard mogen de fietsers er ook rijden”. Dat is eigenlijk de samenvatting van het antwoord, dat ik kreeg op mijn vraag. Wat is de zorg van de omwonenden, collega’s? Dat er hoe dan ook conflictsituaties zullen zijn tussen fietsers en voetgangers, maar zeker tussen voetgangers en mountainbikers en pedelecs. Het is vrij logisch, dat ook fietsers gebruik mogen maken van deze wegel als ze aan een redelijke snelheid rijden. De bewoners hebben terecht zorgen voor eventuele conflictsituaties. Mijns inziens zou het van gezond verstand getuigen, mocht de wegel dermate ingericht worden, dat hij gemakkelijk toegankelijk is, zowel voor voetgangers als fietsers die aan een normale snelheid rijden. Persoonlijk denk ik, schepen – en ik weet dat ik in herhaling val, maar ik zal het blijven doen tot er geen wijziging in uw gedrag op dat vlak komt – ik denk, had u zich de moeite getroost om met de omwonenden een gesprek aan te gaan, dan had er zeker en vast een andere oplossing vandaag voorgelegen. Ik wil nog alleen eens wijzen op het niet-onbelangrijke detail. Eén van de aanpalende garages moet ook via de voetweg naar de baan rijden. Ook daar, denk ik, moet er een oplossing gezocht worden om zeker als het donker is conflictsituaties te vermijden.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Schepen?

DE MEESTER: Ja, ik denk dat ge de situatie een beetje verkeerd voorstelt, Jos. Het is inderdaad zo, dat de buurtbewoner waar ge juist naar verwees, die daar een garage heeft, dat die de vraag stelde van goed, is dat hier een fietsweg of is het hier een voetweg, omdat hij inderdaad de vraag stelde van goed, ik wil op een comfortabele wijze mijn garage kunnen uitrijden. En zich de vraag stelde of hij dan in conflict kwam met mogelijke fietsers. Dat is iets anders, allé, dan de manier waarop u het voorstelt. Maar goed. Ik blijf zeggen, net als in heel veel voetwegen op ons grondgebied, mag een fietser daar gebruik van maken, maar wordt hij ingericht als voetweg en zal hij ook niet uitnodigen tot snel fietsgebruik. Dus voilà, allé, ik bedoel, we hebben daar het in de commissie ook over gehad, dat klopt. Hetzelfde net als in het verleden, mijn deur staat altijd open voor mensen die in gesprek willen gaan. Deze man heeft contact gehad met onze administratie en was blijkbaar zeer tevreden over het antwoord, dat hij van onze administratie kreeg op zijn opmerking. Maar ik sta er uiteraard voor open, als die mens graag met mij in gesprek wil gaan, dan ben ik daar uiteraard toe bereid. Ik denk niet dat ik tot hiertoe al iemand een gesprek geweigerd heb.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Dan mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Schepen, ik heb in de commissie wel begrepen, dat er een heel specifieke situatie is met deze man met garage, maar dat de andere omwonenden toch ook enige zorg hadden - en dat heb ik zelf ook gehoord – in verband met de inrichting van de wegel.

Als ge zegt “mijn deur staat open” en u beschouwt dit als het summum van participatie, ja, dan heb ik toch wel enkele vragen daarbij. Ik denk dat er andere modellen zijn ...

DE MEESTER: Ik heb toch niet gezegd, dat dat het summum van participatie was.

DE MEYER: Sorry, schepen, laat mij eventjes uitspreken. Ik denk dat er andere modellen zijn van participatie, van actieve participatie, van mensen betrekken bij. Ik heb een collega uit het college, die toevallig van dezelfde partij is als u, meermaals horen pleiten voor totaal andere participatie dan die van decennia geleden. Want ik mag niet zeggen hetgeen dat u voorstelt van een legislatuur of twee legislaturen geleden, maar dat dat een participatie is van vele decennia geleden. Ik dacht dat we dat allang voorbij waren. Maar goed, iedereen zijn interpretatie.

DE MEESTER: Deze voetweg komt er net door een participatietraject rond trage wegen. Maar goed, tot daaraan toe.

VOORZITTER: Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider zal aangeven, moeten dat laten weten. Nee. Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, sp.a en Vlaams Belang. Wie stemt tegen? En wie onthoudt zich? Dat zijn CD&V en PVDA. Punt 27, gemeentewegen, Nieuwkerken, grafisch plan tot opheffing van een deel van de Donkerwegel en een deel van de Smalle Wegel, definitieve vaststelling. Waren hier vragen?

DE MEESTER: Dat is het sluitstuk van een dossier. En we hebben dat hier nu voor de 3^e keer ... De goedkeuring tot afschaffing hebben we hier gehad, de voorlopige vaststelling hebben we hier gehad en nu de definitieve vaststelling.

VOORZITTER: Ja? Goed, dan stel ik voor dat we stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 28, omgevingsaanvraag 2020032903, Driegaaienstraat, aanleg trage doorsteek, goedkeuring.

DE MEESTER: Ja, zoals het rup het voorschrijft, wordt hier een trage verbinding gerealiseerd tussen de Colmarstraat en de Driegaaienstraat. We hebben het dossier uiteraard besproken op de commissie, waar nog een aantal nuttige suggesties zijn gedaan.

VOORZITTER: Zijn er nog opmerkingen? Nee? Dan ... Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, ik heb op de commissie begrepen, schepen, dat het eigenlijk ook de bedoeling is, dat hier een Lidl gevestigd wordt. Maar dat eerst deze voetweg, deze doorsteek moet goedgekeurd worden, alvorens het college de beslissing kan nemen over de Lidl-vestiging.

Mijn vraag is eigenlijk naar het college toe, voor ze daar een beslissing over nemen op een vergadering, dat ze toch nog eens nadenken of er effectief behoefte is aan een bijkomende Lidl in deze wijk. Ge hebt op korte afstand een Aldi, ge hebt de Colruyt, ge hebt het Waasland Shoppingcenter. Ik vrees als ge dat effectief beslist, dat dit voor sommige van de zelfstandige handelszaken daar in de wijk de definitieve doodsteek is. Het kan toch niet zijn, dat ge zegt koop lokaal in grootwarenhuizen. Alstublieft, denk ook eens na over de handelszaken die daar nog zijn, zodanig dat die levensvatbaar blijven. Deze grote bezorgdheid wou ik aan het college toch meegeven.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Mijn tussenkomst is kort, maar in dezelfde richting, mevrouw de voorzitter. Ik denk, ook gezien de recente geschiedenis van de recente maanden, dat de lokale handelaars, de lokale middenstand, alle steun kunnen gebruiken vandaag de dag. En het is inderdaad een aanbod en ik zou bijna zeggen een overaanbod aan grootwarenhuizen in voeding en in niet-voeding op het grondgebied van onze stad. Ik denk dat er op de locatie, die voorzien is, dat er andere mogelijkheden zijn, één en ten tweede, dat de stad andere noden heeft dan een bijkomend warenhuis. Ik denk maar aan sociale woningen en ik denk maar aan park, ik denk aan groen en ik denk dat we ons daar meer op moeten focussen in plaats van op een nieuw aanbod, dat de koek uiteraard ... Die mensen gaan niet meer besteden, dan dat ze nu besteden. Het gaat enkel meer gesnipperd worden. En de kleine garnalen bijna, zou ik oneerbiedig zeggen, dus onze lokale middenstand gaat daar het eerste slachtoffer van zijn. Daarom dring ik ook aan op een nieuw inzicht in deze bij het college.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Mijnheer Maes?

MAES: Dank u, voorzitter. Ik sluit mij aan bij de vorige sprekers, maar ik wil nog een ander aspect toch van dit dossier nog eens even in de kijker brengen en dat is namelijk, dat er op dit moment ook een cultureel centrum van de Roma-gemeenschap daar is gevestigd. Als men daar tot het besluit komt om een Lidl te vestigen, dan lijkt het mij toch ook belangrijk, dat die gemeenschap over een alternatief kan beschikken. Want ik denk niet dat we er in onze stad voordeel bij hebben, dat die mensen gewoon op de straat komen te staan. En ik zou willen vragen, dat de stad al het mogelijke doet om die mensen te ondersteunen om een locatie te vinden, als zij daar zouden weg moeten uit die locatie, zodanig dat ze hun culturele activiteiten kunnen blijven verderzetten.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Schepen?

DE MEESTER: Welja, ik neem de suggestie mee, maar ik denk dat het ook belangrijk is, dat we bekijken of we in het kader van een stedenbouwkundige aanvraag die opportuniteitsafweging, of die binnen de marges ligt van de beslissingsbevoegdheid van het college. Maar ik denk dat we dat moeten meenemen of moeten bekijken wat binnen die marges ligt. Wat de opmerking van mijnheer Maes betreft, de 2^e opmerking, die is ook gemaakt tijdens de commissie. En het is inderdaad zo, dat we vanuit de stad op de manieren dat we hen kunnen proberen te begeleiden, zij stellen geregeld de vraag en we bekijken het samen met hen wat de mogelijkheden zijn, wat beperkingen van bepaalde plaatsen zijn die zij suggereren of deze vragen aan de stad. Het is inderdaad een traject, dat we met hen lopen, waarbij wij hen begeleiden om hopelijk te komen tot een goede nieuwe locatie.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Dan mijnheer De Meyer nog.

DE MEYER: Ja, nogmaals. Omdat we begrepen hebben, dat dit dossier van de doorsteek gekoppeld is aan het warenhuis dat er komt, zullen we dit niet goedkeuren.

VOORZITTER: Goed. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun ... Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Bij ons is het juist omgekeerd. Wij hebben geen probleem met de doorsteek, maar we hebben wel een probleem met de Lidl. Dus we geven het college ...

DE MEYER: Ja, maar dat is bij ons juist hetzelfde.

WYMEERSCH: Maar wij geven het college nu nog de mogelijkheid om dus een nieuw inzicht te krijgen en we vertrouwen – wil dat noteren, mijnheer de schepen – dat ik het college vertrouw, in hoofde van de schepen van ruimtelijke ordening, om dus inderdaad de nodige en de juiste afwegingen te maken. Aan de andere kant – en ik wil kort repliceren op de tussenkomst van collega Maes – moeten we toch vermijden, dat het college zich gaat opstellen als bemiddelaar of als begeleider van gelijk welke vereniging of weet ik veel wie of wat, die in tussen aanhalingstekens “woningnood” komt te zitten. Ik denk dat dat niet de rol is van het college.

DE MEESTER: Misschien even kort hé. Ik denk dat dat een houding is, die we niet alleen naar verschillende verenigingen, maar ook naar verschillende andere vraagstellers innemen. Dat is kijken en suggesties geven van in welke bestemming moet ge panden zoeken, wat zijn noden waar je aan moet voldoen, wat zijn zaken waar je rekening mee moet houden. En hen in die richting proberen te begeleiden. En als er ideeën komen van “zou dat een mogelijk pand zijn” hen wijzen op bepaalde beperkingen of zaken waar ze rekening mee moeten houden. Ik denk dat dat een gezonde houding is van onze dienst stedenbouw en van de stad.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja, ik heb wel nog een vraag. Als we dit dossier, wil dat zeggen als we dat goedkeuren, dat het ook meteen een beslissing inhoudt dat de Lidl daar komt? Want allé, dat is voor mij niet duidelijk. Want dat wordt voor een stukje wel gekoppeld, maar allé, ik zou wel voor die doorsteek akkoord willen stemmen, maar neem toch wel mijn reserves ten opzichte van de inrichting van de Lidl daar.

DE MEESTER: De beslissing rond de stedenbouwkundige vergunningen zijn de bevoegdheid van het college. Dus in die zin is dat geen beslissing, die hier door de gemeenteraad genomen wordt. Alleen is het wel zo, dat het college pas een beslissing kan nemen in dat dossier op het moment dat er een beslissing genomen is, die wel gevat is door een beslissing van de gemeenteraad.

DE MEYER: Maar als er een andere zaak op een andere wijze ingepland wordt, zou het wel kunnen, dat het dossier – zoals het vandaag goedgekeurd wordt – opnieuw naar de gemeenteraad moet komen? Ik heb begrepen, dat het op deze wijze is, omwille dat dan de beslissing rond de Lidl positief zou kunnen genomen worden. Met andere woorden, het is wel geconditioneerd.

DE MEESTER: Het is zo, dat het hier gaat over de modaliteiten van deze trage doorsteek op de wijze, zoals hij hier in het dossier zit. Dus moest er een andere invulling komen, die zorgt dat die trage doorsteek op een andere manier moet worden geconcipieerd, dan zal er uiteraard een andere beslissing hier naar de gemeenteraad moeten komen.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ik vind wel dat ge het hele verhaal moet vertellen. Dit dossier wordt nu geagendeerd, omdat er – veronderstel ik toch – al een principiële beslissing geweest is van het college om zijn goedkeuring te willen hechten aan die aanvraag van de Lidl en omdat dit een voorafgaande voorwaarde is om die goed te kunnen keuren. Allé, anders zou dit ofwel niet geagendeerd worden op de gemeenteraad, met ook de risico's die daaraan verbonden zijn. Ofwel zou dit geagendeerd worden met een negatief advies naar de gemeenteraad, maar dat heb ik ook niet gehoord. Dus allé, dit is ... Er moet toch al een principiële beslissing zijn van het college. En voor alle duidelijkheid, we hebben het er niet moeilijk mee, want dit is de uitvoering van een rup van de vorige legislatuur. Maar er moet toch al een principiële beslissing geweest zijn van het college om te zeggen bon, we willen die bouwaanvraag goedkeuren.

WYMEERSCH: Dus in feite is dit de sleutel op de deur van de Lidl?

VAN DER COELDEN: Het college kan dat uiteindelijk nog weigeren hé, onder voorwaarde ... Maar dan agenderen ze het normaal gezien vanavond ...

DE MEYER: Die vraag heb ik op de commissie gesteld van is het de bedoeling dat en het antwoord van de schepen was daar positief op.

VOORZITTER: Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming over de aanleg van de trage doorsteek. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider het aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid en sp.a. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat zijn Vlaams Belang, PVDA en CD&V. Punt 29, zakelijke rechten, wijziging erfpacht school Leebrugstraat, voorwaarden addendum, goedkeuring. Dat is voor schepen De Bruyne. En we danken schepen De Meester. Schepen?

DE BRUYNE: Is toegelicht tijdens de commissie.

VOORZITTER: Zijn hier vragen over? Nee? Dan stemmen we. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat aangeven. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Ondertussen gaan we naar schepen Somers. Punt 30, diensten, ICT, EFRO-dossier ondernemersloket, service design, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen? Ze moet nog even een veilig plekje vinden. Oké.

SOMERS: Ja, dit is in de commissie kort toegelicht en er waren in de commissie geen vragen over. Ik weet niet of er over dit punt verder nog opmerkingen zijn.

VOORZITTER: Als daar nu geen vragen over zijn, dan stel ik voor dat we stemmen. Punt 30.

SOMERS: EFRO-dossier ICT, ondernemersloket.

VOORZITTER: Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is de hele gemeenteraad, behalve het Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Ja, onthouding van het Vlaams Belang. Punt 31, subsidiereglement ter ondersteuning van verenigingsactiviteiten in het kader van de coronacrisis, goedkeuring. En hiervoor zijn een heel aantal schepenen aanwezig, maar ik geef eerst het woord aan schepen Buysrogge. Schepen?

BUYSROGGE: Ja, dank u wel, voorzitter. Punt 31 én 32 eigenlijk, die zijn behandeld in 4 commissies, als ik mij niet vergis. Zowel collega Somers, collega Baeyens, collega De Bruyne en mijzelf. Het gaat dus over de inzet van middelen van het Vlaamse noodfonds voor de vrijetijdssector, waarbij we twee beslissingen aan u voorleggen. Enerzijds die projectoproep, waar we toch wel van hopen dat er een aantal initiatieven genomen worden om ervoor te zorgen dat er terug activiteiten komen, dat er terug evenementen georganiseerd worden coronaproof, maar dat de verenigingen er toch in zullen slagen om die coronadrempel te kunnen overstijgen om op die manier effectief in de toekomst, in de nabije toekomst de volgende maanden initiatieven te nemen.

Twee, is een beslissing waarbij we naar de verschillende verenigingen de subsidies voor dit jaar, op basis van hun bewezen werking van vorig jaar, dat we die middelen verdubbelen.

VOORZITTER: Ik dank u, schepenen. Ik heb gezien dat raadslid Bats het woord vraagt. Ik geef ... En ook mijnheer De Meyer, mijnheer Maes. Ik geef het woord eerst aan mevrouw Bats.

BATS: Ja, goeienavond, voorzitter. Heb ik het nu goed voor, dat de twee punten samen worden behandeld? Want ik zou graag apart over elk punt iets zeggen. 31 en 32. Ik hoor u niet.

VOORZITTER: Ik geef u voor punt 31, zoals u gevraagd had, alvast het woord. Of doet u ze maar allebei, ja dan ... Als ze akkoord kunnen gaan, dat we er samen over stemmen, is het goed.

BATS: Oké. Ik start toch eerst met punt 31, omdat ik specifiek over het subsidiereglement iets wil zeggen. Wij gaan ons voor beide punten onthouden. En wat het eerste punt betreft, ga ik gewoon nog een paar opmerkingen, die ik in verschillende commissies gaf, even herhalen. Dus het reglement dat nu voorligt, dat is gewoon overgenomen van 800 jaar Sint-Niklaas en dat is te begrijpen. Dat was op zich een goed reglement. Maar het focust zich dus nu alleen opnieuw op verenigingen en dat lijkt ons voor deze periode, ja, lijkt ons dat veel te beperkt. Iedereen, ook individuen of kleine groepjes die geen erkende vereniging achter zich of gewoon zijn, die zouden met geweldige ideeën kunnen komen. En daar is nu eigenlijk officieel geen ruimte voor. En ik hoorde wel bereidheid van de schepenen om daarover te praten, maar mensen die gewoon informatie inwinnen en zich alleen maar op dit reglement beroepen, die zullen denk ik of denken wij gewoon afhaken of al zeker geen verdere stappen ondernemen. Dat is punt één. En er staan ook heel duidelijke troeven in vermeld en de volgorde is al omgekeerd, vinden wij. Maar bv. de eerste grote troef, de geformuleerde stadstroeven, die hoeven er voor mijn part of voor ons part zelfs niet bij, die mogen er zelfs uit. Bij 800 jaar Sint-Niklaas was dat uiteraard evident, dat het over Mercator of Sinterklaas of ballonnen moest gaan. Maar nu lijkt dat eigenlijk helemaal niet aan de orde. Dus het gemeenschapsvormende, de samenhangende of ja, anders gezegd tegen de eenzaamheid, dat lijkt ons nu veel meer prioriteit. En eigenlijk ... (onverstaanbaar)

VOORZITTER: Mevrouw Bats, u valt weg.

BATS: ... prioriteit. Dus van ... Ben ik er nu terug?

VOORZITTER: Nee, ja, we horen af en toe iets. Soms helpt het om even de camera uit te zetten.

BATS: Ben ik terug?

VOORZITTER: Ja, we horen je, ja.

BATS: Oei, enfin, ik denk dat mijn punt voor 31 gemaakt was.

VOORZITTER: Oké.

BATS: Dus ja, het laatste was dat de troeven, de Sint-Niklase troeven, die mogen voor ons part geschrapt worden en alleen de samenhang mag blijven. Dan als ik ineens mag overgaan naar punt 32?

VOORZITTER: Ja.

BATS: Oké, bij het punt zullen wij ons ook onthouden. En ik formuleer ook hier even wat bedenkingen en voorstellen, die ons zouden kunnen – als u daarin meegaat. Dus Sint-Niklaas krijgt op dit moment 1,3 miljoen van het Vlaamse noodfonds en dat is geweldig. Dat is het bedrag, dat de stad krijgt. Vanuit de stad zelf wordt er dus op dit moment nog niets geïnvesteerd. Wij stellen voor, dat de coronasubsidie om die uit te breiden in eerste instantie naar alle verenigingen, ook diegene die nu omwille van hun eigenheid uit de boot vallen. En dit mag met eigen middelen gebeuren. We denken aan bv. kermis- en carnavalsverenigingen, maar dat zijn er maar een paar, er zijn er uiteraard meer. De stad heeft veel geld ook niet uitgegeven, omdat evenementen niet werden georganiseerd. En die centen, die mogen ook zeker een coronabestemming krijgen volgens ons. Bijna alle financiële inspanningen en middelen uit de Vlaamse pot, die worden ingezet om de verenigingen te steunen door hun jaarlijkse subsidie te verdubbelen of hun nieuwe projecten financieel te ondersteunen. Dat is goed nieuws, maar ja, tot daar het goede nieuws vinden we. Maar gelukkig blijft er nog een 462.000 euro onbesteed, zo stond te lezen. En wat daarmee moet of kan gebeuren, daar hebben wij ook een concreet idee over. Dus naast de algemene steun aan verenigingen is er dringend nood aan twee extra pijlers volgens ons en de pijler “initiatieven van onderuit”, dat is de eerste pijler, daar denken we aan de steun voor alle freelancers die nu uit de boot vallen, kunstenaars, technici, off scene-werkers, enz... Die zouden actief moeten kunnen opgeroepen of aangesproken worden om hun noden te horen en hun specifieke hulpvragen aan de stad te formuleren. De stad zou bv. – we zeggen maar wat – tijdelijk een coronanoodloket kunnen openen en ze zouden ook, de stad zou de drijvende kracht kunnen zijn om initiatieven te organiseren, waar kansen voor deze mensen gecreëerd worden. Ik zei het daarnet dus ook al, we denken aan de uitbreiding van de projectsubsidie voor individuele kunstenaars of kleine collectiefjes. Maar ten tweede, minstens even belangrijk, is de pijler “investeren en organiseren”, die we nu echt missen. Het grootste evenementenplein van het land ligt in Sint-Niklaas en eerlijk, daar gebeurt nu nauwelijks iets van betekenis. Kortrijk en Leuven, ik ben er jaloers van. Die lijken op dit moment met hun initiatieven en investeringen dé grote voortrekkers in de strijd om hun stad en de cultuur- en evenementensector te redden. En wij in Sint-Niklaas met onze grote kant en klare evenementenmarkt, wij organiseren zelfs zo goed als niets.

En wij investeren ook niet in ondersteunend materiaal om evenementen mogelijk te maken. We geven enkel subsidies aan een vereniging, die dan al het werk zou doen. Dat is wel heel flauw. Zelfs minister Demir roept de steden op tot actie. Wij doen dat dus ook. Dus, dames en heren van het college, ik durf het te vragen. Steek de handen uit de mouwen, neem zelf het voortouw, organiseer evenementen op ons plein. De beste organisatoren werken onder ons dak. Creëer coronaproof alternatieven voor Vredefeesten, kermisweken, Villa Pacé, de blijde intrede van Sinterklaas. Organiseer anderhalve meter-sessies zoals Leuven dat doet, maar doe iets. Investeer bv. in een zeil, dat een deel van de Grote Markt overdekt. Investeer in boxen, zoals Kortrijk dat doet om mensen in bubbels te laten genieten van openluchttheater, opera, een concert. Organiseer zelf jullie jeugdparty's, zodat alles zeker volgens de regels verloopt, maar jongeren toch eens goed kunnen feesten. Laat Sint-Niklaas het voorbeeld worden van Vlaanderen in plaats van dat nahollen. Iedereen heeft nood aan zuurstof op dit moment en samen genieten. Dus alstublieft, geef het goede voorbeeld. Voilà, tot daar.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Bats. Ja, uw fractieleider wil even aanvullen.

VAN DER COELDEN: Ik wil nog één kleine aanvulling doen op Ilse. Ze heeft het in het begin van haar tussenkomst gehad over de verenigingen, die zouden kunnen genieten uit het coronanoodfonds. Ze heeft ook gezegd, dat dat niet het volledige spectrum is in de stad. Ze heeft het daar gehad over de kermissen onder andere. Wat ons frappeert en daar heeft ze het niet over gehad, dat is dat alle verenigingen in de welzijnssfeer ook niet kunnen genieten van de extra ondersteuning vanuit het coronanoodfonds. De seniorenverenigingen, de gehandicaptenverenigingen, welzijnsverenigingen zoals zelfhulpgroepen en dergelijke meer. Die zitten er allemaal niet bij, terwijl dat juist de verenigingen zijn, die de noden lenigen, die zich nu maatschappelijk gezien stellen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van der Coelden. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Eigenlijk wil ik mij voor het grootste deel aansluiten bij wat collega Bats daarnet heeft gezegd, want er was ook het punt waar we het op de commissie cultuur over gehad hebben. Enerzijds de aandacht voor de freelancers, de mensen die vandaag niet binnen een vereniging aan hun trekken kunnen komen, maar die echt misschien zelfs nog het meeste eigenlijk te lijden hebben onder heel deze crisis en moeilijkheden hebben om alternatieve middelen en financiën te vinden. En een tweede punt – en daar sluit ik mij ook aan – dat coronavrije plein. Kortrijk heeft daar nu mee uitgekapt. Ze hebben daar subsidies van minister Demir voor gekregen. Ze gaan dat ontwikkelen naar het voorbeeld van Glasgow, waar ze een aantal concerten hebben gedaan. Wel, ik vind dat we daar in Sint-Niklaas toch ook wel iets meer durf mogen aan de dag leggen en initiatief en creativiteit.

En misschien kan het niet op de markt, maar dan op het Stationsplein of op een ander plein, het Sint-Jansplein, whatever. Maar ik vind inderdaad, we moeten daar ... We hebben nu middelen, we moeten daar initiatief nemen om daar voor de mensen uit de culturele sfeer, voor de jongeren te zorgen dat ze zich op een coronaveilige manier kunnen ontspannen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Voorzitter, collega's, ik ga niet herhalen wat de collega's reeds gezegd hebben en waar wij het mee eens zijn. Eigenlijk zijn punt 31 en 32 alleen maar de organisatie van de verdeling van de middelen van het Vlaams noodfonds, met andere woorden een soort doorgeefluik. Bij punt 32 krijgt wie reeds kreeg het dubbele. De basissubsidies worden verdubbeld. Wie geen basissubsidies kreeg, krijgt helemaal niets, zonder dat is verkend en onderzocht of er toch geen behoeften zijn. Er is zelfs niet onderzocht in de verschillende sectoren wat de juiste noden zijn en wie volledig uit de boot valt. Ik heb op de commissie ook gezegd, bij de commissie financiën "ongewone tijden vragen ongewone oplossingen". Je hebt nog ruimte, schepen. Een pot van 462.000 euro. En collega Julien Ghesquière heeft ook een suggestie gegeven om deze pot aan te vullen. Ik denk dat hij zelf straks nog wel eens zal herhalen op welke wijze. En ik steun uiteraard ook volledig het voorstel met onze fractie van de sp.a om te zeggen de middelen, die ten gevolge van corona niet gebruikt zijn, aub stop die ook in de pot, want die waren bedoeld voor allerlei activiteiten dit jaar. Schepen, we hebben op de commissie voorgesteld "hou u geen maanden bezig met allerlei reglementen en regeltjes en wat weet ik nog meer, wees even creatief, werk een voorstel uit, maar uiteraard kom ermee naar de commissie en liefst de verschillende commissies die hierbij betrokken zijn, zodanig dat daar nog inspraak mogelijk is, zodanig dat we geen maanden verliezen en dat het uiteindelijk mei of juni volgend jaar is, dat die subsidies kunnen toegekend worden". Zorg voor een coherent voorstel, zorg voor legitimering door de gemeenteraad en eerst door de commissies, zodat deze middelen nog kunnen uitgekeerd worden in de herfst. Ik herhaal het, ongewone tijden vergen ongewone oplossingen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Tussenkost ongeveer in dezelfde lijn. Een klein detailtje over punt 31. Ik zie dat het project moet plaatsvinden voor 1 januari 2021. Dat, mevrouw de schepen, is zeer kort dag. Als de aanvragen nog moeten gebeuren of moeten goedgekeurd worden door een jury, enz..., enz... Men gaat, is praktisch afhankelijk van het project natuurlijk, voor heel wat projecten zal het quasi onmogelijk zijn om dit voor 1 januari 2021 te laten doorgaan. Ik dring erop aan om deze datum te herbekijken en eventueel met 6 maand te verlengen. De rest van mijn tussenkost zit ook in de lijn van de andere sprekers.

Ik heb dat ook tijdens de commissie gezegd, mijnheer de schepen, dat wij zelf een beetje initiatief moeten nemen. Dat we zelf een schepje bovenop moeten doen boven hetgeen wij van de Vlaamse overheid krijgen. We hebben inderdaad een aantal gelden niet moeten besteden aan allerlei zaken. We moeten dus – en ik zal de eer aan Julien Ghesquière geven om te suggereren wat hij tijdens de commissie ook gesuggereerd heeft – maar we moeten zelf toch wel iets doen. En het is inderdaad zo, collega Bats heeft daar 200 % gelijk in, we hebben de mogelijkheden, niet alleen logistiek, maar we hebben ook de knowhow om te organiseren, evenementen op poten te zetten, enz..., enz... Ik denk dat we een beetje lef, een beetje durf, een beetje initiatief moeten tonen om inderdaad die pot, die we opzijgezet hebben, ook daarvoor te gebruiken. Daarbovenop dus een aantal bijkomende middelen uit het potje, dat we zogezegd in theorie opzij staan hebben en het potje van Julien Ghesquière. Ik bedoel dat goed hé, Julien. Maar ik denk dat we inderdaad nu eens lef moeten tonen en Sint-Niklaas eens proberen op de kaart te zetten. Van de nood een deugd maken, dat is hetgeen wij nu moeten doen. Initiatief tonen, lef tonen en dan zijn we op de goeie weg.

VOORZITTER: Ik zie hier ook dat mevrouw Baeten het woord vraagt. Ook mijnheer Van Peteghem, ook mijnheer Ghesquière en na de vakschepen ook schepen Heyrman. Dus ik geef eerst het woord aan mevrouw Baeten.

BAETEN: Ja, bedankt, voorzitter. Ik was van plan om tussen te komen bij het punt van VLOS, maar omdat de heer Van der Coelden het al aanhaalde, wou ik nu toch ook even ingaan ja, op die welzijnsorganisaties. We zijn met de fractie heel blij, dat er opnieuw subsidies toegekend zijn aan VLOS, maar we merken dat de financiële noden – niet enkel van VLOS, maar van heel wat welzijnsorganisaties – bijzonder groot zijn. Omdat de armoede stijgt. Dus ook de hulpvragen en de noodkreten. En de coronacrisis heeft de problemen enkel maar groter gemaakt. En we zien dat, ja, die welzijnsorganisaties, dat die hun middelen opdrogen, omdat ook heel veel acties en activiteiten en de Vredefeesten is al vermeld, op Villa Pacé, maar ook verschillende solidariteitsmaaltijden en andere activiteiten om, ja, geld in het laadje te brengen, kunnen nu helaas niet meer doorgaan. En ik denk dat die organisaties wel met heel veel creativiteit op zoek gaan naar alternatieven, maar ja, de COVID-maatregelen zorgen er eigenlijk ook voor, dat je bv. grotere zalen moet gaan zoeken en met heel veel zaken rekening moet houden, waardoor ook de kost verhoogt. Dus ja, coronaproof maatregelen vragen financiële middelen en dan heb ik het niet alleen over maskers of mondgel, omdat ik ervan uitga dat de stad daar wel in tussenkomt. Meer dan terecht krijgt de zwaar getroffen cultuursector een verdubbeling, maar we willen als fractie ook aandringen om die welzijnsorganisaties niet te vergeten. We hopen uiteraard allemaal, dat de tweede golf gaat liggen.

Maar ik denk dat het immers duidelijk is, dat het einde nog niet in zicht is zolang er geen vaccinering is. Dus ja, aan schepen Heyrman wil ik toch vragen om het college te overtuigen dat niet enkel cultuur-, maar ook die welzijnsorganisaties in het licht van deze pandemie op zijn minst een extra financieel duwtje in de rug krijgen om toch het welzijn van onze vaak zwakste en meest behoevende burgers te kunnen blijven garanderen.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Baeten. Mijnheer Van Peteghem?

VAN PETEGHEM: Ja, ik heb kort een vraag. Een vraag, die ik in de commissie van financiën met Peter Buysrogge al toch ten gronde heb besproken en waar hij toch wel positief tegenover stond. Het is zo, dat de raadsleden een brief gehad hebben van Belsele Sportief. Maar ik trek die eigenlijk open, niet naar Belsele Sportief alleen, maar naar gans het kermisgebeuren in de stad, wat toch wel belangrijke organisatoren zijn. Het is zo, cultuur, evenementen en sport hebben een pot gekregen voor betoelaging. Nu, de kermissen die vallen eigenlijk uit de boot en vallen tussen het bed. Ze vallen niet onder evenementen of onder sport, maar eigenlijk behoren ze tot de twee. Nu, ik denk dat schepen Somers in haar budget 220.000 euro heeft wat betreft de kermissen. Dat ze daaruit, samen met Peter, kunnen kijken of ze al dan niet een betoelaging kunnen geven voor deze verenigingen. Natuurlijk, men beslist dat daar, maar men kan toch kijken zonder dat men extra middelen uitgeeft om ook die verenigingen te betoelagen, dan wel hetzij via de eigen begroting die voorzien is in de pot van de stad. Dat is kort mijn vraag. En ik heb dat met Peter besproken. Die was toch positief, maar ja, we zullen zien hoe men daarop reageert.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Peteghem. Ik geef het woord aan mijnheer Ghesquière.

Ghesquière: Ja, dank u, voorzitter. Mijn naam is eigenlijk al een paar keer gevallen, dus ik ga heel kort hierop tussenkomen. Ik had inderdaad in de commissie al gesuggereerd om coronagelinkte GAS-boetes ook mee in die pot te steken. Dat kan eigenlijk ideaal ingebracht worden om inderdaad jeugd-, cultuur- en sportverenigingen, maar vooral ook de lokale economie extra te ondersteunen. Ik zou het bijna pervers vinden, moest de stad op manier van spreken extra inkomsten verwerven dankzij corona en die dan niet eigenlijk zeg maar aan de noodlijdende verenigingen en lokale economie zouden besteden. Dus dat was eigenlijk mijn voorstel.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Ghesquière. Ik zal eerst het woord geven aan schepen Buysrogge en daarna aan schepen Heyrman.

BUYSROGGE: Dank u wel, voorzitter. Maar ik denk misschien dat de andere collega's ook nog wel kort iets zullen antwoorden.

Collega's, ik ben tevreden, dat ik hier vandaag hoor dat eigenlijk hetgeen dat voorligt op zich, dat dat niet echt betwist wordt, maar er worden vooral voorstellen gedaan om een aantal dingen nog bijkomend uit te breiden, langer te maken en dat soort dingen. Dat zijn eigenlijk de voornaamste opmerkingen, die ik hier hoor. En ik denk dat we er ook verder mee aan de slag moeten om dat op die manier de komende maanden verder te interpreteren. Ik ga in op een paar commentaren, puntsgewijs op een paar commentaren die gegeven zijn. Er wordt gezegd van ja, er wordt niet geïnvesteerd vanuit de stad in het kader van corona, in het kader van de ondersteuning van het gemeenschapsleven. Dat klopt natuurlijk niet hé. Het gaat hier over middelen, die we ter beschikking krijgen vanuit de Vlaamse overheid, waar wij netto in de beslissing die hier voorligt niets aan toevoegen. Dat klopt wel. Maar daaruit concluderen dat de afgelopen maanden er vanuit de stad geen inspanningen gebeurd zijn, ook geen financiële inspanningen gebeurd zijn in het kader van corona, dat klopt natuurlijk niet. Er zijn heel wat inspanningen gedaan. We hebben hier daarjuist bv. nog maar de huur- en concessievergoedingen, die kwijtscheldingen of die kortingen goedgekeurd. We hebben hier ook een kwijtschelding, een vrijstelling goedgekeurd van de belasting voor de foorkramers. Dus er gebeuren bv. al heel wat inspanningen om ervoor te zorgen, dat er toch nog enige activiteit op ons grondgebied kan plaatsvinden. Er wordt ook gezegd, dat met de beslissing die hier voorligt, er misschien toch ook een aantal verenigingen zijn – collega Van Peteghem heeft er daarjuist ook al op gealludeerd en ook andere collega's – dat er een aantal verenigingen hier mogelijks met deze beslissing uit de boot vallen. Ik denk dat we die kritiek ernstig moeten nemen en verder rond de tafel zitten over wat de exacte consequenties zijn. Ik kan u ook zeggen, dat we op het moment dat we dat wereldkundig gemaakt hebben, onze beslissing over de verdubbeling van de subsidies en de aanpak van de besteding van de middelen van het noodfonds, hebben we zelfs publiek ook gezegd dat we wisten dat er nog bijkomende problemen gingen gedetecteerd worden. Groepen mensen, verenigingen, individuen, die we misschien over het hoofd zouden gezien hebben met ons voorstel van beslissing. En dat we daar dan in een volgende beslissing wel op terug moeten komen. Dat we daar dan bijkomend ook nog beslissingen over moeten nemen. We hebben ook budgettair nog die ruimte, wetende dat we nog niet alle middelen van dat Vlaams noodfonds vastgelegd hebben. Ik kan u ook zeggen, dat ook na de gemeenteraadscommissie van afgelopen dinsdag, dat ik ook contact heb opgenomen met de voorzitter van de sportraad, die ook heel actief is en die vroeger ook vertegenwoordiger was vanuit de sportorganisatoren, de wielcomités en zo, om met hem ook rond de tafel te zitten.

Volgende week zit ik samen met collega Somers met hem rond de tafel om te zien van ja, welke remediërende maatregelen ten behoeve van die specifieke groep kunnen we nog nemen. En als daar een concreet voorstel is, zullen we daar dan op een volgende zitting met plezier naar jullie terugkomen. Maar dat moet nog verder beslist en besproken worden. Als het gaat over een aantal – en dan gaat het specifiek over die projectoproep – als het gaat over een aantal ... Er wordt nu die enge interpretatie – mevrouw Bats had het daar uitgebreid over hé – over die enge interpretatie dat we eraan geven dat het moet gaan naar de verenigingen en dat is inderdaad de strikte lezing van het reglement. Onze bedoeling om er zo'n strikte lezing aan te geven, was bij de opstelling of is nog altijd bij de opstelling, dat we wilden vermijden dat deze projectoproep ging gehanteerd worden door grote commerciële spelers om hier neer te strijken - en die zijn meestal vrij goed in het invullen van subsidiedossiers – om te vermijden dat die aanspraak kunnen maken op die middelen. Dat is niet met de bedoeling om niet-erkende Sint-Niklase verenigingen of startende groepjes van Sint-Niklazenaren om die per definitie te weren, zeker niet. Als het is – maar dat moeten we misschien de volgende weken ook nagaan – dat we dat reglement ook nog moeten, allé, dat is dan niet verfijnen, maar misschien nog verder uitbreiden, dan komen we er ook op een volgende zitting met plezier op terug om die nuance te brengen. Net zoals, Frans, want ge zegt er van ja, misschien is die einddatum van het einde van het jaar, is dat misschien wel wat kort. Dat is voorlopig. En ik hou er ook rekening mee, dat we daar wellicht nog een vervolg aan gaan moeten breien. Maar we hebben dat hier opgesteld begin juli. Ondertussen zijn we weer 1,5 maand verder en kan het misschien zijn dat we op een volgende zitting aan jullie voorstellen om dat reglement nog met een half jaar te verlengen. Ja? Van mij mag dat, maar ik leid de vergadering niet.

VOORZITTER: Ja.

WYMEERSCH: Ge loopt natuurlijk het risico als ge deze datum publiceert en aanhoudt, dat er mensen zullen zijn of verenigingen zullen zijn, die geen project indienen, omdat ze zich niet bekwaam voelen dat tegen deze datum te organiseren. Dus daar moet ge dus een opening laten. Want het kan een afschrikkingseffect hebben om niets te organiseren. En daar moet ge mee opletten.

BUYSROGGE: Ja. Het is daarom ook, dat ik nu duidelijk ook laat aanvoelen, dat bij ons ook die bereidheid er is om de volgende weken nog verder na te denken over hoe we ... We weten ook niet wat de exacte impact gaat zijn van het aantal vragen, dat op ons gaat afkomen hé. Op dit moment denk ik zitten er vooral nog schrik in bij potentiële organisatoren om dingen aan te pakken, om initiatieven te nemen. We proberen met dat reglement net die drempel wat te overstijgen om ervoor te zorgen, dat er wel degelijk terug initiatief genomen wordt.

Maar als dat nog verder uitgebreid, versoepeld kan worden, komen we er inderdaad met plezier in een volgende bijeenkomst op terug. Voilà, tot daar.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen Buysrogge. Dan geef ik het woord eerst aan schepen Heyrman.

HEYRMAN: Ja, ik wou even aanvullen. Ben ik dubbel te horen bij jullie ook? Is het nu oké? Ja, ik wou eventjes aanvullen, dat de welzijnsverenigingen en de seniorenverenigingen, die staan bij de verenigingen die dubbel subsidie gaan krijgen. Dus er staat 31.000 euro geboekt in jullie nota voor seniorenverenigingen en welzijnsverenigingen. Dus alle zelfhulpgroepen zitten daarbij. De Companjon, Similes, Jeugdendienst Appelsien en ... (?) Vlaanderen en sport Neos, Okra, Rode Kruis Vlaanderen, dus die krijgen allemaal dubbel. We hebben onder andere seniorenadviesraad gehad de woensdag en men heeft dat positief advies gegeven ons voorstel. Men was eigenlijk blij met die verdubbeling van de middelen. Daarnaast hebben we met sommige overeenkomsten, euh met sommige verenigingen die komen niet voor in het welzijnsreglement, maar daar hebben we, we hebben 31 overeenkomsten met specifieke organisaties om een deel van ons beleid te realiseren. En bv. het VLOS en De Springplank hebben we expliciet gevraagd gedurende corona "hoe kunnen we jullie meer ondersteunen". Bij De Springplank was dan een vraag om een tentje en een extra rit. Daar zijn we op ingegaan. Bij VLOS was de vraag voor extra middelen om voedsel te kopen, vooral in het begin. Dus die hebben 7.500 euro extra gekregen. Bonangana had dan weer vragen voor extra computers. Dus daar is allemaal op ingegaan. Dus welzijnsverenigingen, seniorenverenigingen zijn absoluut niet vergeten in deze.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Dan geef ik het woord eerst aan schepen Somers.

SOMERS: Ja, nog even kort, want op heel veel zaken is Peter al ingegaan. Dus ik had zelf op de commissie ook al aangegeven, zoals Frans Wymeersch zegt, van oké, ja, die datum van in januari. Waarom hebben we dat gezegd? Stel u voor – maar allé, ik denk het waarschijnlijk niet en dat heb ik ook gezegd op de commissie – dat we zoveel aanvragen krijgen. We moeten daar ergens een limiet opzetten, maar als we binnen 2 à 3 maanden zien, allé, dat die pot niet opgeraakt, dan moeten we op dat moment beslissen van eigenlijk die datum uit te breiden en uiteraard dan niet te wachten tot eind december. Dat heb ik ook zo letterlijk op de commissie gezegd. Twee, op de commissie van mezelf en ik denk ook op die van mijn collega's is ook duidelijk gesteld, dat we effectief die pot nog niet helemaal verdeeld hebben en dat we wel weten, dat er hier en daar nog bijkomende behoeftes gaan zijn.

Maar dat was juist de reden om niet gans die pot onmiddellijk toe te kennen, om eigenlijk ons nog voldoende budget over te laten houden om eigenlijk die bijkomende vragen, die op ons afkomen, om daar kunnen aan tegemoetkomen indien dat in het kader, van waarvoor dat dat noodfonds ook dient, past. Dat er effectief nu vooral gekeken wordt naar verenigingen, dat is wel waar, maar we mogen ook niet vergeten, dat we nog het algemene subsidiereglement van evenementen hebben, waar de private partner nog altijd een evenement kan indienen en een subsidie kan aanvragen. Als wij op dat moment zien, dat die nood, allé, dat dat echt een heel tof event is en die noden zijn begroot, kunnen we dat altijd nog bekijken. Maar nu stellen, dat private partners geen subsidies krijgen bij het organiseren van een evenement, is ook niet waar want het huidige subsidiereglement is van kracht. Dit is een bijkomend iets. Ik deel de mening, dat er weinig gebeurd is op het evenementenplein in de stad. Maar dat er nu helemaal niets gebeurd is in de stad, dat kan ik nu toch niet zeggen. We hebben enorm veel bijkomende fietstochten, wandeltochten, fotozoektochten. We hebben pré-Coup de Ville, er gebeuren zaken op 't Ey en kleinere concerten. In september beginnen ook terug concerten in de Casino en dergelijke meer. Dus zeggen dat er niets gebeurt in de stad ... We hebben de straatanimatie elke vrijdag en zaterdag, dat enorm gesmaakt wordt door de handelaars. Want we krijgen zelfs van andere centrumsteden en vanuit Unizo daar toch wel veel lof en vraag over. Is dat te vergelijken met andere evenementen? Nee en dat weet ik ook wel heel goed, dat ge dat totaal niet kunt vergelijken met de hoeveelheid evenementen die anders op ons evenementenplein en andere pleinen plaatsvinden. Maar we zijn er wel naar aan het kijken naar het einde van het jaar, want uiteraard, wij zijn Sint-Niklaas en het is de Sint. Wij focussen ons ook enorm op het eindejaargebeuren. En daar zijn we allemaal aan het kijken wat mogelijkheden zijn om toch nog meer dingen te organiseren en om lokale verenigingen daar uiteraard ook mee in te stappen, voorstellen te doen. Ik vind het allemaal tof, dat er vergeleken wordt met het initiatief in Kortrijk. En normaal gezien ben ik heel positief als er een vergelijking gemaakt wordt met Kortrijk, maar nu wil ik toch wel eventjes een bepaalde nuancering maken. Eén, moesten wij dit doen op de markt van Sint-Niklaas, dan is het stadhuis te klein. Want dat is een evenementenplein, dat een jaar ter beschikking wordt gesteld. Dat wil zeggen, dat er geen enkel ander iets kan doorgaan. Dus geen donderdagse markt, geen ... Allé, we moeten daar allemaal ook wel eerlijk in zijn. Het evenementenplein van Sint-Niklaas kan niet gebruikt worden om zoiets te organiseren wat Kortrijk doet. Twee, heb ik ook al gehoord, allé, een bestek uitschrijven aan mensen die daar materiaal moeten leveren voor een heel jaar, qua geluid, licht, mogelijkheden om bubbels te maken, een bestek met een maximum aan 200.000 euro, inclusief btw, wel, ik wil dat bestek vanuit de stad niet uitschrijven.

Ik vind dat een uitholling van de culturele en organisatiesector en evenementensector. En u mag dit gerust weten. Ik schrijf zulk een bestek voor een gans jaar, 200.000 euro voor een gans jaar materiaal te leveren op een plein schrijf ik vanuit Sint-Niklaas nooit uit. Vind ik het een tof initiatief? Ja. En wij zijn ook aan het kijken naar mogelijkheden, maar dan kijken we niet naar de markt, maar kijken we meer naar kleinere pleinen, waar we ja, bepaalde ondersteuning, een bepaalde permanente ondersteuning kunnen ja, bieden aan mensen die iets willen organiseren op de pleinen. Maar ge weet ook, dat iets organiseren op de markt in Sint-Niklaas, het vergt enorm veel materiaal om het ook maar op enige manier iets of wat gezellig te maken. Vandaar dat we kijken naar meer kleinere pleinen, maar ik ga daar later, als we daar meer duidelijkheid over hebben, zeker nog op terugkomen. Maar alle suggesties zijn in dat kader zeker welkom. Ik wil er nog op wijzen, dat wij normalerwijze een aantal zeer grote evenementen hadden op ons grondgebied op de markt op andere pleinen, die aangevraagd zijn. Maar op het moment dat de nationale veiligheidsraad de uitbreiding van het aantal mensen, die in openlucht aanwezig mochten zijn, niet verruimd hebben zoals initieel aangekondigd hebben, zijn eigenlijk een aantal van die evenementen gecancelled geweest. En we gingen daar uiteraard een grote ondersteuning ook aan geven. En dat is bijzonder jammer, maar als natuurlijk de initiatiefnemers zelf beslissen om het niet te laten doorgaan, kunnen wij hen moeilijk verplichten dit alsnog te doen.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen Somers. Dan geef ik het woord aan schepen Baeyens.

BAEYENS: Ja, voorzitter, bedankt. Er is nagenoeg alles al gezegd. Als we daar dan de commissies bijtellen, dan komen we al aan een hele tijd. Ik ben wel blij met de toon die hier, met de toon waarop het gebracht is. Dat is ook met het enthousiasme en de toon, dat we zelf aan dit werk en huiswerk begonnen zijn. En we zijn dan tot dit gekomen, na toch wel veel overleg intern, maar ook een deel met de sector. Individuele kunstenaar, daar is nog weinig rond gezegd vanavond. Het blijft een heel moeilijke groep. Ik wil daar een aantal dingen opmerken. Dat is één, de middelen zijn voor iedere gemeente toegekend. Dat is een belangrijke nuance. Dus als we aan de individuele kunstenaar en aan die groep freelancers denken, dan is het toch wel echt Sint-Niklaas dat we voor ogen hebben. We gaan een poging doen om deze op te lijsten, te kennen, wie zijn dat, waar zijn hun noden, hoe kunnen we daar iets aan doen. Maar weet toch, dat natuurlijk de middelen, die onder andere naar 't Ey, de Casino en WARP zelfs gegaan zijn, ook daar de suggestie altijd gedaan is van neem de lokale kunstenaars mee in jullie projecten en dat lukt toch wel hé. Dus in die zin is dat ook voor hen een manier om een doorstart te maken en de mogelijkheid te hebben om opnieuw op te starten om de gederfde inkomsten daar een stukje te ledigen voor wat het ook zijn moge.

Maar we doen in ieder geval een poging om die te kennen, want natuurlijk in de slibstream van die kunstenaar kun je ook nog eens gelicht, geluid, catering, ... Wat er allemaal meegetrokken worden in dit geheel is nog veel groter dan alleen die kunstenaar. Dat is toch wel een complex verhaal en we hebben ook die nuance gekregen van jullie in de vraagstelling op de commissie. Het is niet zomaar wit of zwart in deze. Maar we zijn er ook mee aan de slag en kijken of we daar iets zinvol mee kunnen doen, dan ermee aan de slag kunnen gaan. Er zijn nog wat middelen binnen dat noodfonds. Dat is de manier waarop we ernaar kijken.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen Baeyens. Ik heb nog een vraag van mevrouw Geerts, van mijnheer De Meyer en van mevrouw Bats. Mevrouw Geerts, u hebt het woord.

GEERTS: Ja, kort, voorzitter. Ja, ik wil mij allereerst naadloos aansluiten bij de bekommernissen, die door mevrouw Bats verwoord zijn. En ja, ik wil daar toch graag mijn ontgoocheling een beetje uitdrukken voor het antwoord van de schepen. Allé, schepen, laat Kortrijk u inspireren alstublieft en put u nu niet 5 minuten uit om al het negatieve, dat daaraan verbonden is, dat helpt ons toch niet vooruit. Gebruik dat als voorbeeld en neem daaruit wat goed is. En maak uw eigen rekening en niet die van andere mensen. Ik wou ten slotte ook nog iets zeggen over de horeca, dat een beetje aansluit bij dan een deel het positieve geluid. Wij hebben wat rondvraag gedaan en blijkt toch wel algemeen dat mensen van de horeca de inspanningen van de stad best kunnen smaken en echt wel appreciëren. Zowel naar de terrassen als de straatanimatie die er geweest is. Dus we denken dat had misschien nog meer kunnen zijn, maar dat is toch wel geapprecieerd. De vraag, die we daaraan koppelen, is natuurlijk of allé, die terrassen dat is economisch interessant, maar dat geeft toch ook een andere sfeer in de stad. Daar kan je niet naast zien. Dat geeft, allé, dat maakt de stad meer tot een stad, vind ik. Dat maakt ontmoetingen, dat is gewoon gezellig. Dus de vraag is toch wel vanuit de horeca – en eigenlijk sluiten we ons daar wel bij aan – of dat ook volgend jaar zou kunnen behouden worden.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Geerts. Dan geef ik eerst het woord aan mijnheer De Meyer en daarna aan mevrouw Bats.

DE MEYER: Ja, heel kort, voorzitter. Alhoewel we het niet over alles eens zijn, denk ik dat schepen Baeyens gelijk heeft, dat we een goede discussie voeren. Specifiek wat betreft de commissie financiën, schepen, ik vind dat ge op de commissie behoorlijk geluisterd hebt, want het heeft u mede geïnspireerd tot snelle actie en een aantal gesprekken.

Maar mijn verwachtingspatroon en van onze fractie blijft wel, dat ge heel spoedig naar de commissie terugkomt met aanvullende voorstellen voor de pot en dat ge zeker onderzoekt – en dat is niet alleen in de sector van de sport, maar ook de andere genoemde sectoren – welke organisaties, welke verenigingen, welke mensen vallen volledig uit de boot en kunnen we nog een inspanning voor doen. Ik herhaal mijn slotzin van daarnet “ongewone tijden vergen ongewone beslissingen”.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Mevrouw Bats?

BATS: Ja, nog even wat mijnheer Buysrogge betreft. Ja, het genuanceerde antwoord is redelijk bevredigend, alhoewel, je moet ook wel begrijpen, het reglement dat nu voorligt, ja, we kunnen dat niet zomaar goedkeuren. En reglementen dienen nu eenmaal om strikt gelezen te worden. Dus ja, we zitten hier nog even met een verschillende interpretatie. En, mevrouw Somers, ik kan alleen maar mijn pleidooi herhalen, want eigenlijk heeft u daar niet echt op geantwoord. Het is echt niet genoeg om ondersteuning te bieden, wat die ondersteuning ook moge inhouden. Wij vragen om zelf te organiseren. En dat hoeft geen maanden te duren. Een Sint-Niklazenaar wil eigenlijk bijna nu iets meemaken of nu iets starten op de markt. Of gelijk waar, een kleiner plein is ook goed, zoals u zelf net zei. Maar er is meer nodig dan wachten tot een ander iemand of een andere organisatie het zal opnemen. Dus alstublieft, nogmaals, begin zelf met organiseren.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Bats. En mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ik wil toch ook nog iets zeggen aan het adres van schepen Baeyens. Maar aan het adres van iedereen natuurlijk, over die individuele mensen en dan vooral de mensen uit de culturele en de eventensector. Allé, dit is voor mij geen cultureel probleem of geen cultureel dossier hé. Dit is een welzijnsdossier. Dat gaat hier over mensen, die werken met losse contracten, op zelfstandige basis, met een aaneenschakeling van verschillende contracten en vorm van tewerkstelling, die nu al een half jaar zonder of met heel weinig werk zitten. Die een substantieel inkomensverlies hebben en die dikwijls, allé, tussen alle mogelijke mazen van ons sociaal vangnet vallen. En die troost ge niet of die helpt ge niet door te zeggen “we gaan een aantal evenementen organiseren” of “we hebben aan de Casino gevraagd om zeker de nodige aandacht te besteden aan lokale artiesten”. Daar helpt ge dan misschien één of twee mee, maar ik denk dat dat hier over een zeer diverse ... Ik heb daar zelf geen kijk op hé. Ik ontvang wel eens een signaal uit die sector van mensen, die het echt moeilijk hebben, die op zwart zaad zitten. Dus ik denk dat dat een heel diverse groep is, waar ik niet van weet hoe groot dat ze is in Sint-Niklaas. Maar waar ik ook van vermoed, dat de stad niet weet hoe groot dat die groep is.

En ik zeg het, dat is geen cultureel probleem, dat is een welzijnsprobleem met die mensen. En dat is geen politiek verwijt aan de schepen van welzijn, maar dat is eerder een vraag om in die richting ook te kijken naar oplossingen. Allé, het beste dat ge daar volgens mij kunt doen, is een heel duidelijk signaal geven van als ge in die sector zit, als ge allang, allé, als ge het financieel moeilijk hebt en als ge het gevoel hebt dat ge buiten allerlei vormen van tegemoetkoming valt of dat die niet voldoen, ga dan naar het OCMW, leg uw dossier voor. Er zitten mensen, die erin vertrouwd zijn met die materie, die het sociaal net kennen. Leg uw dossier voor, kijk wat er uit de boot kan vallen en blijkt dat daar inderdaad ook binnen het OCMW gaten zitten in het netwerk van sociale tegemoetkomingen, ja, dat moet dan maar gesignaleerd worden aan de mensen op het stadhuis of in het welzijnshuis en dan moeten we proberen van die gaten te dichten. Maar dit is een, geen cultureel probleem, maar dit is een welzijnsprobleem.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van der Coelden. Kan ik het voorstel doen om zowel, om samen voor 31 en 32 te stemmen? Kan dat? Oké. Dan stel ik voor dat we stemmen. Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider zal aangeven, moeten die dat kenbaar maken. Oké. Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Niemand? En de voltallige oppositie, vermoed ik, die onthoudt zich? Ja. Punt 33, - dank u, schepen - werken, stadsschouwburg, maken en plaatsen van computergestuurde trekkeninstallatie, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen?

BAEYENS: Toegelicht op de commissie.

VOORZITTER: Waren hier nog vragen over? Nee? ... (geen opname)

BAYENS: Ja, ook dat is toegelicht op de commissie.

VOORZITTER: ... (geen opname). Excuseer. Ja, ik heb euh ... Excuseer. Dus het gaat over punt 34, gemeentebelastingen, wijziging van het reglement op de gemeentebelasting op de ophaling en verwerking van restafval (huisvuil), goedkeuring. Er waren geen vragen, maar zowel de PVDA als de CD&V hebben aangegeven dat ze voor zullen stemmen. Dus ik vraag nu ook als er gemeenteraadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, dat die dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is de hele gemeenteraad, behalve de fractie van het Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Ja, onthouding van het Vlaams Belang. Ja? Ah ja, ja. En Jef ook? Jef heeft het ook gezegd? Voor mij niet gelaten, maar ze zijn doorgestaan en ze hebben gezegd de volgende punten stemmen we voor. Maar ik wil ...

BURGEMEESTER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ja, goed. Ik stel voor, er zijn twee fractieleiders die even een sanitaire stop gaan maken zijn, dat we even 5 minuutjes schorsen. Dan kan iedereen even uitpuffen.

SCHORSING

VOORZITTER: ... kadering. We zijn gekomen aan punt 35, mandatering aan de Onderwijsvereniging van steden en gemeenten vzw voor het afsluiten van protocollen voor de uitwisseling van persoonsgegevens tussen schoolbesturen en andere instanties, goedkeuring. Schepen Callaert?

CALLAERT: Toegelicht op de commissie.

VOORZITTER: Zijn er vragen of opmerkingen? Neen. Dan stel ik voor dat we stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 36, aanpassing schoolreglement stedelijk basisonderwijs, goedkeuring.

CALLAERT: Zelfde tussenkomst.

VOORZITTER: Zelfde stemming? Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 37, stedelijk basisonderwijs Sint-Niklaas, nieuw arbeidsreglement, goedkeuring.

CALLAERT: Ook toegelicht in de commissie. En nog eens zeggen dat het met een positief protocol van de vakorganisatie is.

VOORZITTER: Ja, dan stel ik voor dat we stemmen. Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 38, samenwerkingsovereenkomst met Vormingplus Waas-ender vzw houdende de organisatie van Babelonië in Sint-Niklaas, goedkeuring. Schepen?

HEYRMAN: Ja, toegelicht op de commissie.

VOORZITTER: Zijn hier vragen of opmerkingen over? Nee? Dan stel ik voor dat we stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is de volledige gemeenteraad, behalve het Vlaams Belang. Tegen? Die stemmen tegen. Punt 39, samenwerkingsovereenkomst met Vluchtelingen Ondersteuning Sint-Niklaas vzw, goedkeuring.

HEYRMAN: Toegelicht op de commissie.

VOORZITTER: Zijn hier tussenkomsten over? Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Mevrouw de schepen, ik heb mij de vrijdag veroorloofd om eens te kijken niet alleen naar de overeenkomst die nu voorligt, maar ook naar de overeenkomst die 3 jaar geleden is afgesloten.

En eens gekeken of de organisaties, waarmee die overeenkomst is afgesloten, hebben voldaan aan de contractuele bepalingen. Ik heb moeten vaststellen, dat dit niet het geval is. In het geval van VLOS voor twee zaken – ik kom daar direct op terug – en in het geval van het Rode Kruis op één zaak. Want wat staat er in art. 4 van de contracten? En het stond toen in de overeenkomst en staat nu ook in de overeenkomst, dat de organisatie in kwestie – en ik heb het niet over de datum, want die is ook veranderd, maar dat is een detail – een werkingsverslag en een verslag over de besteding van de subsidie tijdens het afgelopen jaar moet indienen. Ik heb vastgesteld, dat dit wat betreft het Rode Kruis wel een degelijk financieel verslag is, maar geen werkingsverslag. Daar is bij de documenten, die zijn ingediend, nooit een werkingsverslag ingediend, geen enkel jaar. Dus die zijn voor 50 % in orde. VLOS daarentegen – en dat is toch frappant – is op beide punten niet in orde. Die hebben geen werkingsverslag, tot daaraan toe zou ik bijna zeggen. Alhoewel, als het gevraagd wordt, moet ge het wel doen. Maar die hebben dus ook geen financieel verslag. En ik geef hier één voorbeeld, voor toelage welzijn 2019, omschrijving aankoop van vuilniszakken, een starten van huisvuilcontainers, enz..., enz... in een totaal van 20.320,53 euro. Dat is het. Dat is geen financieel verslag. Een financieel verslag geeft per post wat het heeft gekost en wat de kosten zijn, wat de uitgaven zijn en wat de inkomsten zijn. Dat is het dus niet. Dus het financieel verslag van VLOS staat dus op 1/3^e van een A4-tje. Ik denk voor een subsidie, die toch niet onaardig is, dat er wel een betere verantwoording moet zijn. Werkingsverslag is er totaal niet. Noch van het Rode Kruis, maar dat is minder omslachtig, maar het VLOS heeft dus geen enkele, geen enkel verslag van de werking. Vrijblijvende evaluatie van wat ze doen, dat kan best zijn dat ze dat doen, alhoewel dat is ook nergens gestaafd dat ze dat doen, maar een werkingsverslag als dusdanig is er niet. Mevrouw de schepen, u zult met mij akkoord moeten zijn, dat dit geen manier van doen is. Als dat het enige is, dat ze in feite moeten doen om te verrechtvaardigen dan ze een subsidie krijgen of gekregen hebben en in de toekomst nog wensen te krijgen, dan denk ik dat die inspanning die ze geleverd hebben zeer summier, om niet te zeggen onbestaande is. Dit kan niet. En om die reden alleen al – en ik reken er trouwens op dat u beide organisaties daarop zult terechtwijzen – om deze reden alleen al – en dan heb ik het nog niet over het inhoudelijke, daar gaan we de discussie vanavond niet over voeren – om deze reden alleen al zullen wij hier niet goedkeuren.

HEYRMAN: Ja, dit is een eerste reeks van een aantal samenwerkingsovereenkomsten, die gaan komen hé. We hebben er in totaal 31. Nu, u zal zien dat er wel wat verschil is tussen de verslagen die wij krijgen van wat professionelere organisaties en andere. Maar voor ons is dit voldoende.

Wij zien beide organisaties ook regelmatig en voor ons is het voldoende dat we dit inhoudelijk verslag, een inhoudelijke evaluatie – misschien is een werkingsverslag dan een te groot woord – en die financiële verantwoording is voor ons ook voldoende.

WYMEERSCH: Dus, mevrouw de schepen, als besteding toelage welzijn 2019 zoveel waaraan, daar hebt ge het raden naar hé. Ze hebben dat uitgegeven. Als dat een financieel verslag is, mag het iets meer zijn. Het moet niet tot op de euro zijn hé. Want het Rode Kruis doet dat op een andere manier en dat vind ik perfect. Dat is perfect. Die maken globaal afgeronde sommen en voeren dan in Excel een gedetailleerd financieel verslag daarbij. Is het nu zo moeilijk als men een werkingsverslag heeft, we hebben dat gekocht en dat gedaan, we hebben dat gedaan en het heeft ons zoveel gekost. Elke vereniging, elke voetbalploeg, elke toneelkring, elke ik weet niet wat, die hebben toch ook wat organisatie dat ze doen. Als gelijk welk voetbalploegske een mosselsouper geeft, die hebben niet alleen een globale boekhouding, maar die maken dus ook de staat op van die mosselsouper. Heeft die opgebracht? Verlies? Dus, VLOS en het Rode Kruis moeten dit ook doen. Het Rode Kruis doet dat. Het VLOS doet dat niet. En het is niet moeilijk hé. Daar moet ge geen fulltime boekhouder voor hebben. Daar moet ge geen accountant, geen revisor voor aanstellen. Dat moet ge gewoon, een dagelijkse boekhouding bijhouden. En ik denk dat die niet zo uitgebreid zal zijn.

HEYRMAN: Verzorgingsproducten kopen, producten bij de Colruyt, kosten vrijwilligerswerking, onthalen secretariaat, dat is uitgesplitst. Wij hebben nog nooit alle bonnetjes gevraagd van de Colruyt. Maar als u dat ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt). Mogen wij niet weten waaraan?

HEYRMAN: Ja, awel voor ons is dit voldoende. Maar als u wilt, ja, een vzw moet inderdaad zijn rekening neerleggen. Ja, als u wilt ... Maar voor ons is dit in de relatie, die wij hebben met de meeste, wij zien die ook regelmatig, wij weten wat hun werking is. Wij geven deze subsidie expliciet aan aankoop voor voedsel. En er zit ook altijd een deel in rond huisvuil. En omdat dat ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt). Als controlerend raadslid is dat voor mij niet voldoende.

HEYRMAN: Oké, waarvan akte.

WYMEERSCH: Ja, maar ik zou dus graag in de toekomst en misschien voor 2019 als dat nog mogelijk is, graag een gedetailleerd verslag hebben.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Ik stel vast dat er geen vragen zijn vanuit de chat. Dan stel ik voor dat we stemmen. Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we.

Wie stemt voor? En dat is de gehele gemeenteraad, behalve Vlaams Belang. Stemt tegen? Tegen. Punt 40, samenwerkingsovereenkomst met Rode Kruis opvangcentrum Sint-Niklaas, goedkeuring. Zelfde stemming? Oké, goed. Dan zijn we door de reguliere punten en gaan we naar de aanvullende punten. En de eerste interpellatie is één van raadslid Wymeersch over de toespraak van de burgemeester ter gelegenheid van 11 juli. Mijnheer Wymeersch, u hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Mijnheer de burgemeester, het was – en dat weet u ongetwijfeld – vrij lang, om niet te zeggen zeer lang geleden, dat ik op een officiële 11 juli-viering of -herdenking of hoe ge het ook wilt noemen aanwezig was. Ten minste, een officiële hier in de stad. Ik liep daar niet hoog mee op, omdat dat niet altijd een toonbeeld was van het misschien door mij tevergeefs of radicalisme, weet ik veel, ik liep daar nooit van over. Awel, dit jaar dacht ik, ik ga toch eens luisteren. Misschien is het, laat ik mij verrassen. En inderdaad, u heeft mij verrast. Ik heb nog nooit – en ik kom daar seffens iets uitgebreider op terug – nog nooit zo'n slappe 11 juli-viering gehoord dan diegene. Ik heb al van CVP-ers en nu van CD&V-ers meer straffere verklaringen horen afleggen op 11 juli, dan degene die u op 11 juli hier op de pui van het stadhuis hebt gedaan. Maar ik zeg, ik laat mij verrassen, want het is toch, ja, de N-VA. De N-VA is hier 8 jaar aan het bewind of aan de macht, twee verkeerde woorden, maar maakt hier de dienst uit. Dus ik dacht, ik ga nu toch eens en gezien de huidige politieke constellatie wil ik toch een ja, iets radicaals. En ik heb nog eens, om goed zeker te zijn dat daar toch geen kentering was binnen die partij, heb ik nog eens het eerste punt van uw doelstelling en grondslag nagekeken van uw statuten en daar staat toch duidelijk, dat ge dus logischerwijze ijvert voor een onafhankelijk republiek Vlaanderen. Goed. In die zin dacht ik van, nu gaan we er nog eens opgepept van die 11 juli-toespraak naar huis gaan en we gaan de wereld nog eens veroveren, quod non. Wat hebben we daar gehoord? Niets over communautaire problemen, niets communautair probleem, niets over de transfers naar Wallonië, niets, geen enkele Vlaamse eis, niets over staatshervorming, niets over de bescherming van onze eigen identiteit. Laat ons zeggen over taalgebruik, de verengelsing, enz..., enz... Niets gehoord. Het enige nostalgie was er wel aan de orde, toen u teruggreep naar het jaar 1920. Dus u keek niet vooruit, zoals een staatsman het zou doen, maar u leeft in het verleden. Een drietal voorbeelden, onder andere Herman Van den Reeck. Terecht, terecht dat die nog herinnerd wordt. En natuurlijk uw persoonlijke boegbeeld of uw ..., Maurits Coppieters. Ik vraag mij af waarom en waarom is die radicale taal, die ge toch van een Vlaams-nationalist terecht of ten onrechte moogt verwachten, waarom is die achterwege gebleven? Waarom heeft u geleefd in het verleden en niet naar de toekomst? Waarom?

Waarom hebt ge geen doelstellingen gedaan? Waarom? Ik vraag mij dat af. U heeft het over corona gehad, terecht. Maar wat dat op 11 juli kwam doen, dat weet ik niet. Wat Maurits Coppieters op een 11 juli-viering kwam doen als herinnering, misschien was dat een voortijdige zaligverklaring, dat weet ik niet. Enz..., enz... Dus, ik bleef daar zeer gedesillusioneerd achter. Toen ik dan 10 dagen later zag en vernam, dat u in groot ornaat dan nog eens aan het Te Deum had deelgenomen ter gelegenheid van 21 juli, dan zeg ik ja, nu is helemaal het hek van de dam. Radicaliseren op de eigen Vlaamse nationale feestdag, dat kan niet, maar het Te Deum gaan zingen ter ere van het Belgische volk en het Belgisch Koningshuis en noem maar op, dat kan onze N-VA-burgemeester wel. Ja, ge doet dat elk jaar? Dan zeg ik, ge moet u eens spiegelen aan een collega van u. Een burgemeester van Aalst, een Doujin, die met heel zijn voltallig N-VA-schepencollege manifest afwezig bleef op 21 juli en wel een toespraak gaf – niet de grote radicale - maar toch een toespraak gaf op 11 juli, die iets Vlaams-overtuigender was dan die van u. Dus, mijnheer de burgemeester, wat was de reden waarom u andermaal de zoetwaterflamingant hebt uitgehangen en niet de radicale Vlaams-nationalist?

BURGEMEESTER: Mijnheer Wymeersch, ik denk dat ik de jongste 40 à 45 jaar op één keer na alle stedelijke 11 juli-vieringen in Sint-Niklaas heb bijgewoond. Ik heb daar de voorbije jaren al 12 keer gesproken. 4 keer als schepen van cultuur, in de 2e helft van de jaren '90 en nu al 8 jaar als burgemeester. Ik spreek op die stedelijke 11 juli-viering als burgemeester van de stad Sint-Niklaas van een stad van 79.000 inwoners, met 79.000 inwoners die in deze raad vertegenwoordigd worden door 7 politieke fracties, door 7 politieke partijen. Ik heb daar gesproken als burgemeester van de stad, niet op een N-VA-meeting, niet op een N-VA-congres, niet op een strijdmeeting van een Vlaamsgezinde of Vlaams-nationale organisatie. En ik denk vanuit die context, dat ik de enige juiste toon heb aangeslagen, die ik daar moest spreken en dat de goede verstaander daar heel goed gemerkt heeft, dat dat een Vlaams-nationalist is als burgemeester, die daar gesproken heeft. De verwijzen – ik ga ze niet allemaal herhalen – naar Herman Van de Reeck, naar de bestorming door de Vlaamse oudstrijders van het parlement in '20 en naar Maurits Coppieters, denk ik dat zal niet verrast zijn dat dat uit mijn mond is gekomen. Ik heb niet alleen teruggeblikt, maar ik heb ook vooruitgeblikt. Ook rond de staats-hervorming, ook rond onze gebruiken, onze tradities, onze cultuur. Maar u was waarschijnlijk al zo gedegouteerd van mijn toespraak, dat u toen niet meer geluisterd hebt, samen met u een aantal mensen mij letterlijk de rug hebben toegekeerd. Dit was inderdaad een uitzonderlijke 11 juli-viering in onze stad. Normaal gezien, mijnheer Wymeersch, bestaat het officieel gedeelte op het inhoudelijk vlak uit drie delen. Er wordt een spreker of er worden twee sprekers in een debat uitgenodigd, die een bepaald actualiteitsthema uitdiepen. Dat is een eerste zaak.

Twee, is er de schepen van cultuur, die verwijst naar de vele activiteiten die op en voor 11 juli in Sint-Niklaas en de deelgemeenten plaatsvinden. En ten derde, is er de toespraak van de burgemeester. En binnen dit kader nu, in het kader van corona, heb ik denk ik de toespraak gehouden, die ik moest houden op die dag, op dé Vlaamse feestdag van 11 juli.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ja, als de burgemeester vindt, dat hij daarmee ja, zichzelf – ik had bijna een verkeerd woord gebruikt en gezegd zichzelf heeft bevredigd – tot daaraan toe. Maar dit was het niet hé. Ik was niet alleen ontgoocheld. Ik heb er – niet dat daar een massa volk was – maar heel wat van uw partij-aanhangers waren dus ook gedesillusioneerd over de toon en de inhoud van uw toespraak. Meer kan ik niet zeggen, maar wij hebben daar binnen dat kader, wij hebben binnen dat kader goeie contacten gelegd.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Dan gaan we over naar interpellatie 3, een interpellatie van raadslid Femke Pieters over de beeldenstorm in Sint-Niklaas, met een vraagteken. Mevrouw Pieters, u hebt het woord.

PIETERS: Oké, dank u wel. Ten gevolge van de Black Lives Matter-protesten ontstond er eigenlijk in heel de wereld een soort van beeldenstorm. Ondertussen is die storm gelukkig gaan liggen, maar wel met de nodige gevolgen, zoals het verdwijnen van onder andere beeltenissen en straatnamen. Maar af en toe lijkt er nog een eenzame op de baan te zijn met een boodschap, zoals ook enkele weken geleden hier in Sint-Niklaas. Op twee beelden in de Hofstraat, de O.-L.-Vrouwkerk en Het Woord werd een tekst aangebracht, die verwijst naar een anti-pedofilie-beweging. Ik wil hier geen pedofiliedebat beginnen voeren. Het standpunt daarover is zeer duidelijk. Maar wat we wel willen aankaarten, is de manier waarop dat die boodschap werd overgebracht. Het kan niet de bedoeling zijn, dat ons erfgoed wordt gevandaliseerd om een boodschap duidelijk te maken. Enkele dagen nadat die tags werden opgemerkt, werden ze al door burgers verwijderd. Dus dat is eigenlijk prachtig. En de vraag is of er een melding geweest is bij de politie van die opschriften. Aangezien de burgers ook zo ijverig zijn in het onderhouden van het erfgoed is het ons misschien ontgaan, maar werd er tijdens die protesten nog erfgoed beschadigd in Sint-Niklaas? En daarnaast willen we ook een oproep doen naar preventie. Er wordt soms hemel en aarde bewogen om zogezegd confronterende en kwetsende standbeelden of straatnamen te doen verdwijnen, in plaats van energie te steken in het preventief beschermen van ons erfgoed.

Zo werd reeds het voorstel gelanceerd via verschillende kanalen om in te zetten op objectieve duiding bij sommige beelden door informatieborden, maar ook door het aanspreken van moderne technologie door bv. een QR-code aan te brengen, zodat mensen op de smartphone de informatie, de achtergrondinformatie kunnen lezen of beluisteren. Naast preventie is ook waakzaamheid belangrijk. Zeker wanneer de Sinterklaasperiode er aankomt. We vragen om tijdens die periode extra alert te zijn voor vernielingen en vandalisme. De coronamaatregelen zullen al heel wat druk leggen op het feest en hopelijk maken een nieuwe golf van onbegrip voor deze prachtige traditie en een gebrek aan kennis erover het allemaal niet erger. Dank u wel.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Pieters. Ik geef het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, mevrouw Pieters, wij krijgen als stadsbestuur regelmatig klachten en opmerkingen en signalementen dat gebouwen, stadseigendommen beschadigd worden ja, al dan niet met een politieke boodschap. Wat u verwijst, naar de graffiti die aangebracht is aan de voorgevel van de O.-L.-Vrouwkerk, ik heb dat zelf ook vastgesteld. Samen met de commissaris Smet ben ik mij daarvan gaan vergewissen. We hebben denk ik vorig jaar of twee jaar geleden ook soortgelijke – het was wel een andere tekst en het was niet direct duidelijk waarover het ging – dus aan de ingang van het stadhuis gehad. En dus wij geven dan onmiddellijk opdracht om die door een gespecialiseerde firma te laten verwijderen. Ik moet ook zeggen, dat de voorbije weken er 3 à 4 partijen, actiegroepen actief geweest zijn, die op een andere manier het openbaar domein beschadigen door het aanbrengen van zelfklevers op verkeersborden, op palen en dergelijke meer. Ook wanneer dat wordt vastgesteld, wordt daar proces-verbaal tegenover opgesteld. En dat zijn groepen van de meest uiteenlopende strekking als ik dat mag zeggen. En u zal wel begrijpen wat ik bedoel dus wanneer ik het daarover heb. Ik vind dat even ergerlijk en even afkeuringswaardig als het aanbrengen van spuitbussen, teksten op gebouwen, op muren en dergelijke meer. Ja, wat u zegt in verband met het aanbrengen van QR-codes en dergelijke meer, ja, dat is meer informatief denk ik en dat zal een potentiële vandaal, die al dan niet politieke bedoelingen heeft, er niet van weerhouden om bepaalde beschadigingen of graffiti aan te brengen.

VOORZITTER: Oké, goed. Dank u wel. Dan gaan we naar de volgende interpellatie, interpellatie van raadslid Roland Pannecoucke over het onderhoud van openbaar groen in onze stad. Roland, u hebt het woord.

PANNECOUCKE: Dank u, voorzitter. Het is een echte grote schande in onze stad in verband met het onkruid op de wegen, de beken, de goten in de straat, bij kerkhoven en ook zeker de beek tussen het Reynaertpark en het Waasland centrum.

Waar de mensen zelf hun neus moeten dichtknijpen om over de brug te gaan. Ik ga geen verwijt geven aan onze eigen personeelsleden in de groendienst, want die mensen hebben al maar twee handen. Ik denk dat er te weinig personeel is in de groendienst. Of is er een slechte controle van de stad? Graag zou ik willen weten hoeveel eigen personeel nog in dienst is bij de groendienst van onze stad. En welke diensten zijn uitgegeven door andere firma's? Schepen, ik zou graag willen van u een prijsofferte, ook van de uitgegeven werken en ook over de groendienst van onze eigen dienst. Daarom mijn vraag, wanneer gaat u daar iets aan doen en terug zorgen voor een mooie stad te maken, dat ieder fier is over Sint-Niklaas. Dank u.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Pannecoucke. Ik geef het woord aan de schepen. Euh, excuseer. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ik zal heel kort zijn en proberen niet emotioneel te worden. Maar het onderhoud van onze begraafplaats is een structureel probleem en onze stad onwaardig. Elk woord is gewogen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. En ik geef het woord aan de schepen.

HANSSENS: Laat ons wel wezen, collega's, op bepaalde plaatsen, maar zeker niet overal, halen we de gewenste beeldkwaliteit, die we voor ons eigen hebben opgesteld, niet. Ik las onlangs ergens "ge zult zien dat de politiek vanaf nu op alles zal zeggen dat het de schuld is van corona". En ik denk dat daar wel een grond van waarheid inzate, dat dat als excuus wordt gebruikt, maar in dit geval is het wel degelijk terecht. We hebben een heel belangrijke achterstand opgelopen met onderhoud van groen op openbaar domein. En die achterstand is nog steeds niet helemaal ingelopen. Vanwaar komt die achterstand? Een uitgestelde start van de seizoenarbeiders, die het aantal arbeiders nagenoeg verdubbelt als ze aan het werk zijn, omdat we geen oplossingen hadden om met extra werknemers de social distance te verzekeren in de wagens, de kleedkamers, enz... Ondertussen zijn de meeste seizoenarbeiders aan de slag in coronaproof omstandigheden. Ook onze eigen verhardingsploeg en de aannemer, die samen instaan voor het veegplan met het parkeerverbod, konden gedurende enkele weken hun veegwerken niet uitvoeren. Die achterstand, die blijven we oplopen, want natuurlijk je moet een achterstand inhalen met dezelfde mensen, maar ook met diezelfde onderaannemer, tot eind september. Ook al gezegd, tegelijkertijd ging heel wat capaciteit van bv. het team openbare reinheid en bij uitbreiding de volledige dienst beheer openbaar domein naar de ophaling van PMD en de strijd tegen sluikestort en zwerfvuil. En, beste collega's, ondanks alle sensibilisering, ondanks alle communicatie daarover en ondanks alle verontwaardiging vanuit alle kanten is dit probleem nog altijd niet volledig onder controle.

Ik wil in deze toch ook – en misschien klinkt dat helemaal niet sympathiek, maar het is wel zo – verwijzen naar het politiereglement, waarin staat dat bewoners en/of eigenaars zelf moeten instaan voor het verwijderen van spontane plantengroei voor hun deur. Kan het zijn dat door de uitstekende resultaten van het veegplan onze inwoners dit reglement vergeten zijn? Momenteel handhaaft de stad Sint-Niklaas het reglement enkel toe bij grove nalatigheid. En misschien moeten we daar wel eens over nadenken om dat misschien actiever bekend te maken in een eerste instantie. We hebben er in ieder geval, collega's, goede hoop op, dat tegen eind september alle achterstand is opgehaald. Ik wil speciaal ook nog eens terugkomen op de beeldkwaliteit van de begraafplaatsen. Waarom? Niet om excuses te zoeken, maar eerder om te zeggen van "dit was niet goed". Deze zijn, net zoals het stadscentrum en de centra van de deelgemeenten, voor het stadsbestuur locaties waarvoor we continu streven naar een hoge, ja, de hoogste beeldkwaliteit. Door de hierboven aangehaalde feiten hebben we hier ook of hadden we hier ook een achterstand opgelopen. Dat hebben wij proberen prioritair bij te stellen. En we kunnen nu zeggen, dat de achterstand van onderhoud is ingehaald in Puivelde, Belsele, Tereken en zo goed als in Nieuwkerken ook. Maar dat is helaas gebeurd en niet voor herhaling vatbaar. Als we kijken naar de toekomst, dan zal de administratie en het college samenwerken met de diensten zelf aan plannen voor de speerpunten van de dienst openbaar domein, na het beëindigen van de PMD-opdracht. Hierbij ligt een piste voor, waarbinnen nog intensiever wordt ingezet op de bestrijding van kruidgroei op het openbaar domein. Dit kan de beeldkwaliteit enkel maar ten goede komen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Pannecoucke?

PANNECOUCKE: Dank u, schepen, voor uw uitleg. Ik kan er een deel met meegaan. Maar ik heb toch nog altijd mijn bedenkingen. Uw achterstand van de groendienst, daar kan ik mee leven. Maar ik denk toch, dat er andere redenen zijn. Ik denk, er worden overal nieuwe wijken bijgebouwd. Er wordt overal groen bijgeplaatst. En het personeel, dat blijft hetzelfde. Dus hoe kan dat nu met hetzelfde personeel en dezelfde bezetting en een grotere oppervlakte doen. Dat kan niet. En ik denk dat we dat eens moeten nagaan, schepen, hoeveel mensen dat er nog eigenlijk in de groendienst werken, hoeveel werk dat er te doen is in groot-Sint-Niklaas en dan kunnen we zeggen oké, nu is het in orde. Maar ik denk dat dat de reden is, dat die mensen allé, ge kunt dat toch begrijpen. Ze doen een ronde voor te kuisen in de straten allemaal, dat ze allemaal goed doen. Daar valt niets van te zeggen. Maar tegen dat ze de straten gedaan hebben, staat het er terug. Maar die andere wijken, die blijven dan altijd maar liggen. En dat gaat er bij mij niet in en dat gaat ge nooit niet kunnen oplossen of ge zult meer personeel moeten aanwerven. Dank u.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Pannecoucke. Goed. Dan gaan we verder met de volgende interpellatie, interpellatie normaal van raadslid Snellings, maar die is verontschuldigd. En het zal door mijnheer Wymeersch overgenomen worden over de wildgroei van zogenaamde zomerbars. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik weet ...

DE MEYER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: 7 minuten voor de spreker ...

WYMEERSCH: Nee, nee, Jos vraagt of ik zomaar Jan zijn interpellatie mag overnemen. Of dat procedureel kan.

VOORZITTER: Dat moet ik eventjes vragen aan Joke, want ... Ja, van mij mag u de tussenkomst doen.

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter.

VOORZITTER: Ik neem het op mij.

WYMEERSCH: Mevrouw de schepen, ik weet ongeveer wat Jan had willen zeggen en willen vragen, dus ik ga dat niet in extenso doen, maar ik denk dat ik de bijzonderste punten weet. Zijn kritiek en zijn vragen, dus ook de onze, was dat wij niet alleen in Sint-Niklaas, maar ruimer, ook in het Waasland, naburige gemeenten Sint-Gillis, Stekene, enz... deze zomer – dat is een trend die vorig jaar al is ingezet – dat we van die zogenaamde pop-up bars of zomerbars uit de grond zien komen. Op privégronden, op weiden, in tuinen, in voortuinen, gelijk waar. In Sint-Niklaas hadden we tot voor kort enkel en alleen denk ik Café Congé, dat in dat geval was, maar nu zijn er verschillende meer, enz... Dus wij stellen ons de vraag en Jan stelt zich de vraag in hoeverre dat dit strookt met de politiek die wij ten behoeve van onze middenstand en onze horeca in het bijzonder wensen te voeren, omdat dit natuurlijk concurrentie en in zijn opzicht en in ons opzicht oneerlijke concurrentie is. Temeer, zegt hij, maar daar ben ik niet in thuis, hij zegt dat en ik geloof hem, dat die dus aan een aantal regels niet gebonden zijn, waar een normale horecazaak wel aan gebonden is, zowel juridisch, fiscaal, enz... Dus onze mening is, dat die wildgroei één, moet stoppen. Dat dat strikt moet gereguleerd worden als u dat in de toekomst nog wilt toelaten. Aan bepaalde regels, dat die volledig in orde moeten zijn, ook bv. met brandveiligheid en dergelijke. En dat dat zeker in orde moet zijn tegen volgende zomer en dat dat niet zomaar kan zijn, dat een verdere wildgroei toegelaten wordt. Kort genoeg, collega's?

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan schepen Somers.

SOMERS: Ja, dank u wel. Ik ga er ook kort op antwoorden. Ik denk dat we allemaal goed moeten beseffen – en misschien moeten we daar in het voorjaar eens in een commissie het over hebben - ... Ja, of u mag kiezen. U mag daar een suggestie doen naar mij toe, wanneer dat u dat wenst te bespreken. Maar er zijn dus een aantal ja, verschillende types en afhankelijk daarvan is er al dan niet een vergunning nodig. Eén, op onbebouwd perceel heb je geen vergunning nodig. Een voorbeeld, de Pavo in Nieuwkerken. Want ik kan van alles voorbeelden geven. Op een bebouwd perceel is de algemene regel als je zelf geen wetgeving hebt op uw eigen grondgebied, dat er 4 x 30 dagen een vrijstellingsbesluit geldend is om horeca uit te voeren in gebouwen zonder een horecabestemming. Dat is de algemene regelgeving. Dat is niet die van Sint-Niklaas. Wij zijn hier in Sint-Niklaas strenger en wij zeggen hier “neen, hier moet je effectief een functiewijziging aanvragen”. Voorbeelden van zo’n vergunde zomerbars zijn Café Congé en bv. De Dry Coninghen in Sinaai. Heel veel andere zomerbars in de ware zin van het woord van een zomerbar zijn er niet op ons grondgebied. Je hebt er wel een aantal, maar dat zijn dan meer evenementiële zomerbars en die mogen maximum 3 opeenvolgende weekends geopend zijn. Ook een algemene geldende regelgeving, bv. de zomerbar van Verhofstede in Nieuwkerken. Dat is daar een voorbeeld van. Maar dan heb je natuurlijk een aantal ogenschijnlijk zomerbars, die dit jaar moeten gezien worden als een uitbreiding van hun regulier terras. Ik kijk dan naar de Walburg, ik kijk dan naar De Graanmaat, ik kijk naar Het Hemelrijk. Iedereen noemt dat een zomerbar, maar in sé is dat niet echt een zomerbar. Dat is nu een uitbreiding van hun terras, dat wij omwille van de ondersteuning van corona hen de toelating voor gegeven hebben. En dan heb je natuurlijk ook nog zaken, die ja, gewoon terrassen doen op eigen terrein. Die een horecavergunning hebben, zoals het zomerterras van de Roxy, het Binnenhof in Nieuwkerken en dergelijke meer. Dus ik denk, allé, zoveel pop-up bars in de ware zin van het woord, waar u naar refereert, zijn er niet. En daar is de regelgeving in Sint-Niklaas dus strenger dan in andere gemeenten, waarbij dat we zeggen als dat op een bebouwd perceel is, moet ge een vergunning hebben en een functiewijziging aanvragen. En we hebben er in die zin echt niet veel. Maar ik wil daar nog eens ten gronde in een commissie in discussie gaan. En ik wil een overzicht geven van al de zaken, die mogelijks onder pop-up bar gedefinieerd zouden worden. Maar ja, wij hebben ook weet van diegenen die effectief een vergunning hebben. Dus die kan ik u allemaal doorgeven. En wij hebben bijkomend ten tijde van corona ook gezegd van kijk, wij gaan niemand toelaten van buiten Sint-Niklaas, die hier op ons grondgebied een pop-up bar ... Het zijn allemaal ondernemingen – naar mijn weten geen vzw’s, maar effectief met commerciële rechtsvormen – die hier vandaag de dag die uitvoering doen. En ja, u geeft het mee, ja.

De mensen willen dit vandaag de dag en zeker in coronatijd, staycation en mensen die meer vakantie in eigen land en eigen stad doen, ja, vinden dat natuurlijk een welkome, ja. Maar kijk, ik ben bereid van dat ten gronde eens in de commissie te bespreken. En ik hoop dan dat uw partijgenoot er ook aanwezig zal zijn.

VOORZITTER: Dank u, schepen.

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Dank u, schepen. Er zijn er niet veel, zegt u, maar niet veel betekent dat er zijn. Er zijn wel verschillende vzw's bij. Verschillende vzw's. Ja. We zullen dat tijdens die vergadering wel uitklaren. Er zijn verschillende vzw's bij. En die hebben voordelen hé. Zij kopen goedkoop in, zij verkopen dus ook onder de prijs die in de normale horeca gehanteerd wordt. Dat is hun goed recht. Zij doen dat om een frank te verdienen binnen die vzw's. Dat is allemaal terecht. Maar het mag, het mag geen overdaad worden. Het mag geen overdaad worden. En mensen hebben daar nood aan. De mensen hebben nood niet aan een zomerbar, die hebben nood aan aangenaam vertoeven op een terras of weet ik veel wat en aangenaam en liefst zo goedkoop mogelijk hun vertier hebben. Dat is het. En dat een zomerbar de mogelijkheden, die geschapen zijn en die mogelijk zijn in de realiteit, dat ze in gaan springen, dat kan ik begrijpen. Maar het moet enigszins gereguleerd worden en het mag geen overdaad worden. En het mag zeker niet ten koste zijn van de bestaande horeca. Daar moet op toegezien worden. Daar willen we over praten in een commissie, onder vier ogen, weet ik veel. Maar dat kan voor volgende zomer niet zoals het deze zomer geweest is.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Dan zijn we aan interpellaties 6, 8, 9 en 10 gekomen. Het zijn er allemaal over de straatnamen. En de eerste tussenkomst is voor Femke Pieters en Jan Snellings, maar Femke ... Zoek u een veilig, ontsmet plaatsje. Ja, u hebt het woord.

PIETERS: Ja, de Vlaams Belang-fractie wou graag enkele voorstellen doen ter vervanging van de Leopold II-laan hier in Sint-Niklaas. En als eerste kwamen wij op Dr. August Borms. Waarom Borms? Hij is een stadsgenoot, een Sint-Niklazenaar, die een hele grote waarde heeft gehad voor het onderwijs. Zo werd hij bv. meegezonden naar Peru om daar gedurende 4 jaar het middelbaar onderwijs te gaan reorganiseren. En ook hier in Vlaanderen toonde hij een grote inzet voor het onderwijs. Zo werkte hij mee aan de vernederlandsing van de Gentse universiteit, waarvoor hij eigenlijk de propaganda leidde in het Waasland. Hij was ook medeoprichter van de Groeningewacht, een organisatie die flaminganten verenigde, los van hun politieke overtuiging.

Het was eigenlijk pas tijdens de Eerste Wereldoorlog, dat hij een echte activist werd, nadat hij een brief had ontvangen van een Vlaamse soldaat aan het IJzerfront, waarin die beschreef hoe de Vlaamse soldaten onrechtvaardig behandeld werden door de Waalse officieren. En die ijver voor de Vlaamse taal en cultuur en het meeleven en het willen opkomen voor de zwakkeren in de maatschappij droeg hij eigenlijk de rest van zijn leven mee. En die taal en cultuur, dat ging zelfs verder tijdens zijn gevangenschap. Ook een niet te vergeten bijzonderheid, Borms werd vanuit de gevangenis verkozen als volksvertegenwoordiger. Tijdens de Tweede Wereldoorlog koos hij volgens sommigen de verkeerde kant, waardoor hij weer gevangen werd genomen en uiteindelijk werd hij gefusilleerd, maar tot vandaag niet vergeten, want jaarlijks vindt er in Sint-Niklaas nog steeds op Palmzondag een Borms-herdenking plaats. En aangezien dat dat iemand is, waarvoor het herdenken wel leeft, vonden we dat toch wel waardevol om dat daarvoor voor te stellen. Als tweede voorstel kozen we voor de aanvoerder van de Brigands tijdens de Boerenkrijg in Sint-Niklaas, Macharius Rheyns of iets wat verwant is aan Boerenkring of Brigands is zeker ook een optie. Misschien iets duidelijker zelfs. Want ja, ook in Sint-Niklaas trok de plattelandsbevolking ten strijde voor Outer en Heerd. We vonden een uiteenzetting via het archief van de strijd, die eigenlijk in Sint-Niklaas geleverd werd tijdens de Boerenkrijg. Op 21 oktober 1798 vestigde de Franse generaal Laurent zich in Sint-Niklaas met een hele grote strijdmacht. En de dagen daarna deden de Brigands verschillende pogingen om Sint-Niklaas te heroveren. De gesneuvelde Brigands werden begraven op het kerkhof rond de Sint-Nicolaaskerk. Dat was voor mij nieuw. Ik wist niet dat daar vroeger een kerkhof was geweest. Allé, logisch eigenlijk wel, maar nooit bij stilgestaan. Maar de namen van de begravenen zijn steeds onbekend gebleven en ter ere van hen is het misschien wel een mooi gebaar om ook een straat naar hen te vernoemen.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Pieters. Voor het volgende voorstel vraag ik ik denk de heer Pannecoucke, want ik heb gezien dat mevrouw Luyckx de vergadering heeft verlaten. Of mijnheer Wymeersch, ik weet het niet.

WYMEERSCH: Die trekken wij in of die zal schriftelijk – de suggestie – worden overgemaakt aan de straatnamencommissie.

VOORZITTER: Oké. Ook interpellatie 9? Ja, een straat voor Amaat? Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ja, dank u, mevrouw de voorzitter. Amaat Joos, die naam zegt u waarschijnlijk niets of zeer weinig.

VOORZITTER: Toch wel.

WYMEERSCH: Ja, sommigen wel natuurlijk. Een ja, ik zal direct uitleggen wie dat is. Heel summier, want daar is een hele avond over te vertellen. Maar Amaat Joos, als jongeling, hij is geboren en afkomstig uit Hamme, maar als jongeling ging hij Latijns-Grieks studeren aan het Sint-Jozef-Klein-Seminarie, beter gekend als het College. Om de tijdsgeest even te scheppen, onderwijs werd in het Frans gegeven, maar in die tijd was er al een latente Vlaamsvoelendheid binnen het College en dat had ook te maken met de aanwezigheid van superior Stillemans, later Monseigneur Stillemans geworden, de bisschop van Gent. En in die context genoot Amaat Joos zijn opvoeding. Ik ga een paar stappen overschieten, maar zijn Vlaamsgezindheid had dus ook te maken met die Franstalige overheersing nog altijd binnen het onderwijs, die eraan te pas kwam. En binnen de kringen van zijn studenten en van zijn scholieren werd een Vlaamse studentenbond opgericht en dat heette dan De Klauwaarts. De Klauwaarts, die – en ik ga kort door de bocht – connecties hadden of connecties aanknoopten met een studentenbeweging in het Klein-Seminarie, want de Klein-Seminaries deden toen opgeld in die tijd nog, in Roeselare, waar – een naam die u misschien bekender in de oren klinkt – waar Albrecht Rodenbach aan het hoofd stond van de studentenbeweging. Wat dan uitmondde op een gegeven moment in de Grote Stooringe, waarbij dus de studenten in Roeselare dus in opstand kwamen letterlijk en figuurlijk tegenover de Franse of de Franstalige, de Franskiljonse schooldirectie. Een derde pool in de studentenbeweging op dat ogenblik was de Mechelse Poort (?) onder leiding van Pol De Mont, die uiteindelijk samen met Amaat Joos een bepaald, ja, belangrijke stappen zou zetten in de ontwikkeling in die tijd van het Davidsfonds. Amaat Joos ging na het Sint-Jozef-Klein-Seminarie naar het Groot-Seminarie in Gent en zou uiteindelijk priester worden. Hij was literair nogal actief, maar hij was ook meer een leidersfiguur aan het worden en had een pedagogische overtuigingskracht. In 1880 wordt hij leraar aan het College van Ronse en daarna wordt hij leraar hier in Sint-Niklaas aan de Bisschoppelijke Normaalschool, waar hij later ook directeur wordt. Hij gaf toen eerst als leraar Nederlands Frans en hij gaf muziek. Hij werd priester gewijd en werd dus directeur van de Normaalschool. Wat mij en ik ben de eerste keer als student zelf in contact gekomen met Amaat Joos, niet letterlijk natuurlijk, maar met zijn werk door professor Vanacker dan in Gent, ook een voorstander zoals Amaat Joos van het gebruik van de dialecten. En ik heb daar ook altijd een zwak voor gehad. Amaat Joos zijn werk was taalkundig en pedagogisch een propagandist, van de volkstaal en van de waarden van de dialecten en van de volkstaal. Dat heeft zich kenbaar gemaakt in één van zijn belangrijkste werken “Het Waas Idioticon”. Het ging niet alleen over het Sint-Niklase dialect, maar dus over het hele Waasland. Het is een turf van een werk. Wie het nog nooit in zijn handen gehad heeft, moet dit eens bekijken. Het is zeer leerrijk.

Het is goed, het is geestig. Ge kunt er nog veel van leren. Ik denk dat zulke figuren belangrijk genoeg zijn om herinnerd te worden aan de bevolking van Sint-Niklaas en daarbuiten, want die betekenis is toch wel zeer belangrijk. En daarom ook de suggestie vanuit onze fractie om Amaat Joos – niet van de Joos-en uit de Hemelaerstraat – maar Amaat Joos dus ook zijn naam te gebruiken als eventueel mogelijks de naam van een straat in de toekomst.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch.

WYMEERSCH: Hij overleed trouwens in 1917 als ik mij niet vergis.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. En dan ...

WYMEERSCH: 1937.

VOORZITTER: ... ga ik ofwel raadslid Marc Huys of raadslid Freyja De Rijcke vragen om de interpellatie nr. 10, het college zond zijn zonen uit en dat mag best vereeuwigd worden, om die interpellatie te doen. Mijnheer Huys, neem maar plaats. U hebt het woord.

HUYS M.: Beste collega's, er zijn enkele straten in onze stad, die de namen dragen van schrijvers en dichters, onder andere de Guido Gezellelaan, Paul Snoeckstraat, Stijn Streuvelsstraat, Hendrik Consciencestraat, Hugo Verrieststraat, Ernest Claesstraat, Rodenbachstraat, enz... Er is nochtans één schrijver/dichter wiens naam daarin ontbreekt. Hoewel hij wellicht de belangrijkste en meest bekroonde en gewaardeerde dichter was van de 20e eeuw. Hij was zelfs veel groter dan Paul Snoeck, die zijn leerling was. Ik heb het over Maurits Wille of Jan van Moerbeke of Jan van Tuyl of met zijn andere meest bekende pseudoniem Anton Van Wilderode. Waarom hij 22 jaar na zijn dood eindelijk zou moeten vereeuwigd worden in een straatnaam – hij heeft al een standbeeld, maar nu een straatnaam – is niet enkel het feit dat hij een indrukwekkende plejade aan literatuur heeft nagelaten, maar ook omdat hij een begeesterend leraar was, die honderden, misschien wel duizenden leerlingen en studenten de liefde voor de Nederlandse taal heeft bijgebracht. Denk maar aan zijn dubbele Dubbelfluit. En vooral omdat hij op een unieke manier een symbiose creëerde tussen literatuur, diep katholiek geloof en Vlaams engagement, dat hij onder meer uitdrukte in zijn teksten voor de IJzerbedevaart en het nationaal zangfeest. In een paar minuten de culturele en morele erfenis van Anton Van Wilderode schetsen, is hem in feite onrecht aandoen. Ik moet mij noodgedwongen derhalve beperken tot enkele veelzeggende mijlpalen in zijn leven. Naast ontelbare prijzen in Vlaanderen, Nederland, Duitsland en zelfs Polen, waaronder de prijs in Vlaanderen dan van de Vlaamse provincie voor Letterkunde en de driejaarlijkse staatsprijs kreeg hij ook van onze stad een verdiende waardering. In 1981 werd hij verkozen tot Wase figuur. 1988 werd hij zelfs ereburger van de stad. En in 1993 werd hij door het stadsbestuur gehuldigd ter gelegenheid van zijn 75 jaar.

Hij ontving bovendien het eredoctoraat aan de katholieke universiteit Leuven en werd in 1977 opgenomen als lid van de Europese eresenaat, nadat hij voordien geïnstalleerd werd als lid van de koninklijke academie voor Nederlandse taal en letterkunde. Collega's, ik meen dat geen enkele dichter uit de vorige eeuw zoveel heeft betekend voor Vlaanderen en onze stad als Anton Van Wilderode. Daarom lijkt het mij meer dan logisch en getuige van respect voor al die schoonheid, die hij onze en latere generaties heeft nagelaten, dat we hem postuum de ultieme prijs toekennen, nl. een straatnaam in de nabijheid van zijn geliefd College. Ik dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Huys. En dan geef ik aan de burgemeester het woord om te repliceren.

BURGEMEESTER: Ja, ik kan heel kort zijn, collega's. In die zin, er zijn een aantal suggesties gedaan, een aantal namen genoemd en zoals wij dat in de gemeenteraadzitting van juni hebben gesteld, zullen alle suggesties overgemaakt worden aan de stedelijke straatnamencommissie, die in het najaar zal vergaderen. En het is dan aan de stedelijke straatnamencommissie om een voorstel, een advies aan deze raad over te maken.

VOORZITTER: Ik zie dat mijnheer Maes nog het woord vraagt, maar in principe hebben we de volgorde omgedraaid, maar u mag 2 minuutjes spreken.

MAES: Ja, ik ga het heel kort houden. Ik heb geen problemen dat men allerlei namen voorstelt, maar ik sluit mij aan bij wat de burgemeester zegt. Maar ik heb wel een probleem met het feit dat men hier August Borms voorstelt, iemand die officieel als een nazi-collaborateur wordt betiteld. En ik heb hier de Wikipedia voor mij. En dat is toch wel, allé, toch wel heel straf als hier ook staat dat hij begin 1943 samen met zijn dochter een reis maakte door Centraal-Europa, waarbij hij onder meer werd rondgeleid tussen de dwangarbeiders in Staaken en in Auschwitz bij het IG Farben-complex. Dus allé, ik vind dat er wel over, iemand die op dergelijke manier eigenlijk gecollaboreerd heeft in de oorlog. Ik denk niet dat we die in aanmerking moeten nemen voor een straatnaam.

VOORZITTER: Ik zie ook dat mijnheer Van Gansen het woord nog even vraagt. Mijnheer Van Gansen?

VAN GANSEN: Ja, een beetje hetzelfde voor mij. Ik ga het wel horen en lezen in het verslag wat er gesteld is, maar dat is toch wel niet normaal wat ik hier daarnet gehoord heb hé. Dat iemand gezegd heeft, dat iemand waarschijnlijk de verkeerde kant van de geschiedenis gekozen heeft. Ik wil ook eventjes ... (?) over wie het gaat. Het gaat over deze man. En mijn familie is zelf van Sint-Niklaas en tijdens de Tweede Wereldoorlog, mevrouw Pieters, kregen ze de keuze. Ofwel hun breifabriek stilleggen of collaboreren. Zij hebben gekozen om dat stil te leggen. Dat is waarschijnlijk een verkeerde keuze volgens u.

Ik heb ook nog een andere kant van de familie. Die zijn naar concentratiekampen gebracht. Ik vermoed volgens u ook dat zij een verkeerde kant van de oorlog gekozen hebben. Dus ik wens u toch een klein beetje meer respectwaardigheid, maar vooral liefde toe, want dat is weerzinwekkend wat u zegt. Soit, ik ga er geen woorden meer aan vuil maken. Nu over de inhoud. Schepen, burgemeester, er valt mij iets op als lid van zowel de gemeenteraad als de straatnamencommissie. Er is al maanden een probleem met straatnamen. Quasi iedere maand komt er wel een nieuwe vraag tot. Maar toch blijkt dat u als meerderheid op de rem staat om maar iets aan dat probleem te doen. We zijn nochtans 22 maanden na de gemeenteraadsverkiezingen en nog nooit heb ik als lid van de straatnamencommissie een uitnodiging in mijn brievenbus ontvangen. Ik vind dat eigenlijk echt onbegrijpelijk. Want ik dacht dat inspraak, dat dat een toprioriteit van jullie was. Dus ik roep dan ook de schepen van participatie op om dat dossier ter harte te nemen. En aangezien jullie een college zijn en jullie dus samen verantwoordelijk voor alle beslissingen zijn, dat de schepen van participatie eindelijk de knoop gaat doorhakken, want dit blijft maar aanmodderen en dat kan echt wel niet.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Gansen ... (geen opname)

VAN DER COELDEN: Het is gewoon een vraag hoor. Maar op de gemeenteraad van juni, dacht ik, is er door de burgemeester een verklaring afgelegd. Toen ging het nog over Leopold II en de Marokkaanse en Turkse straatnaam. Allé, het scenario was in ieder geval, dat schepen Hanssens de leden van de straatnamencommissie wilde informeren over ja, alle vragen die vanuit de raad komen. En dat er dan een zitting zou plaatsvinden van die straatnamencommissie. Het najaar zit eraan te komen, dus ik zou wel eens willen weten of er al concrete data, concrete plannen zijn om dat scenario af te werken. Want allé, de vraag – en daar heeft Kristof Van Gansen dan wel gelijk in – ook al zijn er misschien weinig straten te benoemen in de onmiddellijke toekomst, maar de vraag om daar toch al een aantal voorafnames op te nemen, is toch wel groot.

BURGEMEESTER: Eigenlijk kan ik niet meer antwoorden hé. Er is nog geen datum vastgelegd. Het engagement en wat schepen Hanssens gezegd heeft, dat blijft zo, maar er is nog geen concrete datum vastgelegd. Ik denk dat hij er ook in de gemeenteraadscommissie, in zijn gemeenteraadscommissie iets over gezegd heeft, maar ik weet ook niet precies wat.

VAN DER COELDEN: Dat is een antwoord op mijn vraag. Maar wat ge daar eerst zei, van ik ga niet antwoorden, want dit is buiten de spelregels, allé, als we ze zo strikt gaan interpreteren, dan mogen de fractieleiders opnieuw bijeenkomen om ze te wijzigen voor mijn part hoor.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van der Coelden. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Gewoon even ter attentie van collega Maes. Dat u Borms een Nazi-collaborateur noemt, dat is uw goed recht en uit uw mond verbaast mij dat niets. Ik kan ook titels gebruiken. En moest u eens proberen te beseffen wie de figuur van Borms is, dan raad ik u de lezing aan van het gedicht over Borms, geschreven door Willem Elsschot. Toch geen kleine jongen in de Vlaamse en in de Nederlandstalige literatuur. Het lezen en het begrijpen van dit gedicht zal misschien uw ogen – alhoewel, ik maak mij geen begoochelingen – uw ogen doen opengaan.

VOORZITTER: Ik ... Ja, ik dank u, mijnheer Wymeersch. Dan geef ik nu het woord aan mevrouw Freyja De Rijcke voor interpellatie 7 over onveiligheid in de stad. Mevrouw De Rijcke? Ah, excuseer. Ik ga even de reactie van schepenen Hanssens lezen. De straatnamencommissie komt samen als er straten zijn te benoemen. Dat was voor de Leopold II-laan niet het geval. Mijn engagement om de straatnamencommissie samen te roepen in het najaar blijft, zoals ik heb beloofd in de commissie. Voilà. Ze komt er.

VAN DER COELDEN: Wat bedoelt hij in feite met voor? Nee, nee, maar dat was voor de discussie over de Leopold II-laan niet het geval of dat was voor de Leopold II-laan niet het geval? Dus ze komt samen?

VOORZITTER: Oké. Goed, mevrouw De Rijcke dan. U hebt het woord.

DE RIJCKE: Goedenavond, collega's. Zoals we allemaal wel weten, hebben we er een zeer spannende en bizarre zomer achter de rug. Dus het is een hele rare tijd geweest voor ons allemaal en iedereen heeft zich moeten aanpassen aan regels op korte tijd, die niet altijd even gemakkelijk te respecteren waren zo blijkt. Waarom heb ik dit punt op de agenda gezet? Omdat voor die paar keren dat ik het gewaagd heb om toch eens buiten te komen, dat wij bv. een pintje waren gaan drinken op het Sint-Nicolaasplein, wij echt schrijnende toestanden gezien hebben. Wij hebben op één avond een overbevolkt plein gezien, waar duidelijk geen anderhalve meter afstand werd gehouden. De bubbels waren toen nog groter, dat is waar, maar daar zaten meer dan 15 man per tafel gemakkelijk. Daarnaast hebben wij daar dingen gezien als jongeren, die over andere mensen spuwden naar elkaar, omdat er een discussie was over een stoel die afgepakt was door iemand anders. En ocharme stonden daar twee politiemensen voor een overbevolkt plein, wat dus echt niet de bedoeling kan zijn. We hebben daar ook overdag problemen gezien als één, te veel volk, twee, een zeer vervuild plein, terwijl dat je daar toch in de zomerperiode met je kleine kindjes gaat spelen. We hebben ze daar soms echt moeten weghalen, omdat we zeiden van nu is het hier echt gewoon te vuil. Daar lag glas, de sigarettenpeuken, we hebben er zelfs naalden zien liggen van drugs. Het was eigenlijk om eerlijk te zijn echt vuil. Heel spijtig.

Ik heb dit punt in het begin van de zomer ook al eens aangekaart, maar daar is gedurende de zomer blijkbaar niet zo heel veel aan gedaan. Daaraan wil ik ook verbinden het feit, dat er toch op sommige plaatsen meer en meer problemen komen met samenscholingen. En waar er vermoed wordt dat er drugs gedeeld wordt, zoals onder meer in de Atomiumlaan hebben wij van mensen in de buurt meldingen gekregen, dat daar zeker als het donker wordt nogal wat hangjongeren hangen. In de Kon. Elisabethwijk van hetzelfde. De Spinnerijstraat, dat is een speeltuintje voor kindjes waar buurtbewoners 's avonds jongeren – maar tegen de 18 jaar, dus die waren geen 10, die waren geen 8, die waren zo goed als volwassen – de buurt net niet terroriseerden. Die jagen de kleine kindjes weg. Die breken de boel gewoon af. En het afval, dat die achterlaten, is echt enorm. Daarnaast hebben we dan ook nog een melding gekregen van de oude terreinen bij de Nobels-Peelmanstraat, waar de nieuwe KMO-zone is. Blijkbaar komen daar tegenwoordig veel Duitse auto's langs, waar daar gedurende een tijdje een bende rondhangt. Die verdwijnen dan weer. Dus wij willen vragen aan het stadsbestuur, het gevoel heerst dat de problemen uit Antwerpen overwaaien naar het Waasland. Hoe ziet het stadsbestuur dit toch allemaal aan te pakken, want wij denken dat het echt tijd is, dat er wat strenger gecontroleerd wordt, harder wordt aangepakt. Het is niet de eerste keer, dat we dit aankaarten en we krijgen de meldingen toch van de mensen zelf ook. Dus het is niet dat we dit probleem willen uitvergroten of uitvinden. Het leeft echt wel onder de mensen.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw De Rijcke. Ik geef het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, dank u wel, mevrouw De Rijcke, voor uw tussenkomst. En het is inderdaad geen nieuw probleem. Het is ook geen exclusief Sint-Niklaas probleem. Ik ga eerst één en ander zeggen in verband met de uitgangsbuurt en dan specifiek in verband met de problematiek van drugs dealen. Het is inderdaad zo, dat bij de heropening van de horeca wij toch een enorme opstoot hebben gekregen dus van mensen, die ja, terug naar buiten mochten, terug een terrasje mochten doen. En ja, dat was afwachten, hoe ging dat lopen. Natuurlijk, door het goede weer was dat ineens inderdaad een bestorming, zeker op het Sint-Nicolaasplein. Daar zijn in het begin een aantal zware incidenten geweest, vooral tijdens het weekend. De vrijdagavond, zaterdagavond. Zoals u weet, is onze korpschef ook een paar keer de voorbije weken in het weekend mee op patrouille geweest met haar politie-inspecteurs. En ik moet zeggen, de jongste weken zijn er 4 tot 6 ploegen in de uitgangsbuurt op pad, die tot 4 uur 's nachts, want ja, de horeca sluit om 1 uur, maar dat wil niet zeggen, dat de mensen dan direct naar huis gaan. Zeker de eerste dag, de eerste weken. Daarna bleven zij dikwijls nog hangen op de Grote Markt, zelfs tot in het stadspark, waar dan ja, allerlei vuil werd achtergelaten. En ik refereer eventjes naar de discussie van enkele uren geleden.

We hadden toen ook heel wat problemen om dat vuil, dat werd achtergelaten, dus tijdig en volledig weg te krijgen. En er is dan inderdaad ook door de stedelijke diensten meer dan een tandje bijgestoken om dus veel sneller en met veel meer mensen dus in het weekend ervoor te zorgen dat 's ochtends de stad er terug proper bijlag. Wanneer in Antwerpen de avondklok werd ingevoerd, hebben wij ook gemerkt, niet alleen in de fitness, maar ook dus in de uitgangsbuurt, dat er toch enkele tientallen Antwerpenaars dachten we gaan in Sint-Niklaas of in het Waasland nog wat vertier vinden. En ja, dan is er ook een tweede opstoot geweest van wijvingen van problemen. Maar ik moet zeggen, allé, dus dat is eigenlijk de jongste weken gelukkig weggebleven. Twee, wat betreft de bestrijding van drugs, verkoop, dealen, gebruik. U weet dat dat door onze politie toch ook één van de aandachtspunten is. Dat de korpschef er ook meer op inzet met acties, grotere en kleinere acties. We vragen ook aan mensen om op het moment zelf, dus dat zij aanwijzingen hebben dat er transacties bezig zijn, om ja, onmiddellijk niet naar de wijkagent te bellen of niet 's anderendaags te melden, maar op het moment zelf dat indien het mogelijk is een ploeg onmiddellijk komt. En we zien trouwens, dat er meer en meer drugsdelicten in Sint-Niklaas worden geregistreerd. Omdat er meer zijn of omdat er een toename is, ik denk dat het vooral door het feit dat er meer gericht actie op wordt gevoerd, dat dat ook meer resultaten oplevert. Maar we moeten ons inderdaad ook geen illusies maken, dat dat een zeer mobiel fenomeen is. Wanneer er controles zijn of wanneer er camera's zijn, dan zien we dus wel een verplaatsing dus naar naburige buurten of naar naburige steden en streken. In het algemeen moet ik wel zeggen, dus wat betreft de criminaliteit in de uitgangsbuurt en in de stationsbuurt, dat we in Sint-Niklaas op 4 jaar tijd een kwart minder criminele feiten hebben kunnen registreren. Dus globaal gezien is die trend wel goed, maar ja, elk incident is er nog één te veel. We merken ook, dat er eigendoms- en geweldsdelicten tegen personen, dat dat toch wel vermindert. Maar eventjes de cijfers. Dus voor de stationsbuurt, criminaliteit in 2016 600 incidenten, 2017 579, 2018 476 en vorig jaar 446. Dus om te zeggen dat de criminaliteit in Sint-Niklaas toeneemt, dat is niet het geval. Maar dat wil niet zeggen, dat we moeten gaan berusten. Integendeel, het moet een aanmoediging zijn voor ons als stadsbestuur en voor onze politie om te blijven op te treden repressief waar nodig, maar ook denk ik naar bepaalde groepen toe ook preventief en begeleidend om ja, mensen die dikwijls ja, dader/slachtoffer tegelijkertijd zijn, om die terug op het goede pad te helpen.

VOORZITTER: Mevrouw De Rijcke?

DE RIJCKE: Ja, zou ik ook nog mogen vragen om misschien naar nu dat het schooljaar terug gaat beginnen, ik ben persoonlijk van mening dat we eigenlijk vooral ook wat naar de jongeren moeten kijken. Zeker in verband met die coronabesmettingen.

Omdat als ik gezien heb hoe ze deze zomer bezig waren, ze trekken het zich weinig aan. Ik ben nog maar gisteren in een pretpark geweest. Als je ziet 1,5 m afstand houden is heel moeilijk blijkbaar voor jongeren. Dus mondkmaskers werken ... Nee, er was genoeg security, Aster, die die jongeren constant op hun vingers hebben moeten staan tikken. Als ze gingen roken, moesten ze blijven staan. En vanaf dat die security hun rug draait, doen ze gewoon voort. Dus die voelen zich momenteel een beetje onkwetsbaar. Ze zijn ook een groep die niet te veel slachtoffers hebben. Maar ik denk wel dat ze die besmettingen meedragen. Nu is mijn suggestie of een vraag van gaat het bestuur kijken naar hoe we de uitgangsbuurt verder gaan ja, hoe moet ik het zeggen, ja, gaan inlichten naar besmettingen toe? Aangezien het vrijdagavond terug weer gaat beginnen, dat de scholen gaan samenhouden, van toch te kijken van respecteer de regels. Gaan we ze verder blijven controleren of is het nu dat de zomer gedaan is, dat ze zeggen we gaan weer minder controleren?

BURGEMEESTER: ..., mevrouw De Rijcke, ik heb dat ook gezegd. Dat is een reden of één van de redenen waarom ik dus niet direct een versoepeling van de specifieke maatregelen in Sint-Niklaas overweeg hé. En in samenlezing met het samenscholingsverbod, de regel van 10 aan tafel, dat is dat daarop wordt toegezien hé.

VOORZITTER: Ik dank u. Dan gaan we verder met ... Ah, ik zie dat mevrouw Geerts ook het woord nog vroeg. Maar was dat nog voor dit punt?

GEERTS: Dat was op wat de burgemeester geantwoord heeft, ja.

VOORZITTER: Ja, oké, dat is goed.

GEERTS: Ik wou gewoon even kort zeggen, allé, ik wil, ik heb hier zeker niet de ambitie om mevrouw De Rijcke tegen te spreken. Zij zal zeker een aantal dingen gezien hebben, die niet koosjer zijn, daar twijfel ik niet aan. Maar de teneur over de jeugd, ja, dat zie ik toch wel graag anders. En ik wou toch even als tegengewicht zeggen aan mevrouw De Rijcke, dat er honderden jonge mensen deze zomer Scoutskampen, Chirokampen met een bijzonder groot succes en met bijzonder veel verantwoordelijkheidsgevoel hebben georganiseerd. En misschien mag dat ook wel eens gezegd worden. Want al dat negativisme, dat vind ik toch niet zo fijn zulle.

VOORZITTER: Dank u wel. Ja, persoonlijk ...

DE RIJCKE: Dank u wel, mevrouw Geerts. Ik sprak ook niet persé over de Scoutsgroepen of groepen die zich inderdaad op een kamp vestigen, maar ik had het vooral over inderdaad jongeren, die in bepaalde plaatsen samenhouden. En ik vind ook, ik snap dat u voor positiviteit bent en ik ben daar in het algemeen ook voor en dat zullen de meesten wel weten. Maar ik vind wel dat als er iets is, dat het ook gezegd mag worden.

En dan moet je zo niet de mantel der liefde alles willen toedekken. Als er iemand op zijn vingers moet getikt worden, moet je dat ook durven.

VOORZITTER: Ik dank u wel, mevrouw De Rijcke. Dan geef ik nu het woord aan de heer Wymeersch voor de interpellatie nr. 11 en 23 heeft hij gezegd, dat hij die samen ging nemen. Kort, dus dan mag hij die samennemen.

WYMEERSCH: Heel kort, zoals ondertussen van mij genoegzaam bekend is, mevrouw de voorzitter. Ik verwoord hier een aantal klachten en grieven van heel wat mensen in onze stad, die het niet langer kunnen aanhoren – letterlijk en figuurlijk bijna – hoe – zeker in de zomer, in de winter is dat minder – snelle en zware en lawaaijige wagens door de stad gieren en scheuren, opgefokt getunede wagens in volle snelheid, dikwijls de ramen open, boxen daarin, volop lawaai, muziek en noem maar op. Ik denk dat we daar paal en perk zouden moeten kunnen aan stellen. Of dat gaat, dat weet ik niet. Of dat moet gaan als het gaat via politiereglement weet ik ook niet. Dat het niet simpel is of zal zijn, dat weet ik wel. Maar ik denk dat er toch ergens paal en perk moet gesteld worden aan dat onverantwoordelijk gedrag op de openbare weg. En of dat nu strikt gezien overtredingen zijn van het verkeersreglement, dat misschien niet. Maar er zijn andere reglementeringen, die desnoods kunnen aangewend worden om bepaalde maatregelen te nemen. Helemaal iets anders is, we hebben het in het verleden hier al gehad in deze raad als ik mij niet vergis over de pedelecs en het gevaar dat die inhouden. Maar nu komt dus ook het nieuwe en – ik heb dat wel al gezien, maar ge staat daar zelf niet bij stil na de laatste weken ook verschillende klachten van mensen – over het gedrag van de bezitters en berijders van de step. Die tegen toch aanzienlijke snelheid zigzaggend op de baan, op het voetpad, overal op en af en in feite een gevaar vormen voor de nog zwakkere weggebruiker dan zijzelf beweren te zijn. Dus ook daar denk ik, dat een zekere reglementering moet worden aangepast, toegepast en doe ik beroep op de burgemeester om te overleggen eventueel met de politie welke maatregelen daar kunnen en welke maatregelen daar nodig zijn.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, dank u, collega. Het toeval wil, dat wat uw eerste tussenkomst betreft, onze politie momenteel in bespreking is met de ...(?)magistraat dus van het parket van Oost-Vlaanderen om een protocol voor te bereiden – allé, als dat kan worden afgesloten – waarbij dus bestuurders uit het verkeer worden genomen en hun voertuig ook wordt geïmmobiliseerd wanneer zij zich dus bezondigen aan onaangepast rijgedrag. Dus dat is los van de auto's die niet in orde zijn, geen verzekering of weet ik veel wat.

Ik zou dan als burgemeester een bestuurlijke maatregel kunnen nemen, overeenkomstig art. 30 van de wet op het politieambt. Dus dat staat los van het algemeen politiereglement en dat is dan een beslissing, die ik als burgemeester kan nemen om op die manier die bestuurders te kunnen sanctioneren. Ik zeg het, dat vergt geen aanpassing van het algemeen politiereglement, maar het veronderstelt wel dat wij vooraf met het parket van Oost-Vlaanderen een protocol zouden kunnen afsluiten. Dat wat uw eerste tussenkomst betreft. Twee, inderdaad, ik denk dat iedereen al eens verrast is geweest als voetganger of als fietser, dat hij ineens wordt voorbijgestoken, bijna tegen een snelheid die aanvoelt dat het sneller is dan het geluid, door een speed pedelec of weet ik veel wat. Nu, er wordt een onderscheid gemaakt tussen twee soorten van die tuigen. De niet-gemotoriseerde, dat zijn bv. skeelers, rolschaatsen, skateboards, steps, éénwielers en gewone rolstoelen. En dan de gemotoriseerde, dat zijn dan de elektrische autosteps, de Segways, elektrische rolstoel, de rolwagens voor personen met beperkte mobiliteit en de scootmobiel. Wanneer gebruikers van dergelijke, ja, voortbewegings toestellen heet dat in de regelgeving, niet sneller dan stapvoets rijden, dan moeten zij de verkeersregels voor voetgangers volgen. Maar dat is niet direct de probleemcategorie. De snelle jongens en meisjes, die moeten dan de regels van de fietsers dus respecteren. En ik denk dat daar vooral het schoentje wringt, dus dat die zeker in een aantal gevallen kwestie van de snelheid het aangeven via een belsignaal van bepaalde bewegingen dat ze maken of dat ze hun hand opzij doen, dus dat zij dat niet doen. Dus op basis van de snelheid die zij ontwikkelen, worden zij of kunnen zij door de politie beoordeeld worden hetzij gelijk met de voetgangers, hetzij gelijk met de fietsers. Dus ja, dat is in grote lijnen de manier waarop dat wordt benaderd. Alleen stel ik ook vast, dat dat dikwijls op fietspaden is in landelijke straten. Af en toe zie je ook wel van die elektrische steps op de rijweg, maar goed, ik heb daar in de stad – dat is mijn eigen ervaring – ik ben er nog minder van geschrokken geweest. Het is meestal eigenlijk op fietspaden in landelijke wegen, dat je ineens wordt voorbij gezoefd en dat je dikwijls ook niet kan uitwijken. Ja, maar daar, allé, in de Stationsstraat, dat is een specifieke problematiek. In die zin, daar moet de fietser zich aanpassen aan het gedrag van de voetganger. Ik zeg altijd, de zachte weggebruiker die de fietser is, moet respect hebben voor de nog zachtere weggebruiker die de voetganger is. En eigenlijk moet je als fietser je zodanig gedragen in de Stationsstraat, dat je geen voetgangers in gevaar brengt. Ik zeg ook wel aan voetgangers, dat ze niet ineens zonder omkijken van helemaal links naar rechts de straat moeten oversteken hé.

WYMEERSCH: Maar in hoeverre blijft het verdedigbaar, dat ge zowel voetgangers als fietsers door mekaar door de Stationsstraat laat laveren? Dat is een vraag die ge u moet stellen hé.

BURGEMEESTER: Dat is inderdaad een terechte vraag, die gesteld wordt. En allé, er is ook eens overwogen geworden om fietsers te verplichten af te stappen in de Stationsstraat. Maar u weet, ja, de Stationsstraat is een belangrijke verbindingssas tussen de Grote Markt en het Stationsplein. En het alternatief is om ze dan enerzijds via de Zamanstraat – ook niet de meest veilige voor fietsers – te sturen of via de Hofstraat. Maar ik denk dat maar weinige fietsers via de Hofstraat dan de verbinding Stationsplein/Grote Markt zullen maken. Het begint en eindigt allemaal met respect en voorzichtigheid. Het gedrag van weggebruikers. Automobilisten, bromfietsen, fietsers, voetgangers.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Dan zijn we nu gekomen aan interpellatie 12 van raadslid Jef Maes over het opzetten van een mobiel containerpark. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Schepen, u heeft het waarschijnlijk ook al gelezen, dat verschillende steden de voorbije maanden mobiele recyclageparken aan het opzetten zijn met spullen, waar je dan anders mee naar een containerpark gaat, maar in kleine hoeveelheden dichtbij de mensen. Als men dan met de wagen naar zo'n mobiel park zou komen, ja, dan wordt men sowieso doorverwezen. De eerste die daarmee begonnen was, was IVAREM op de markt van Duffel. Maar ook in Antwerpen is men ermee gestart en in Gent is men ermee gestart. En ik heb hier een flyer van IVAGO, die ze ja, opmaken en verdelen in de wijk waar ze dan komen. Want ze gaan altijd naar een andere wijk, waar ze dan hun komst aankondigen en de mensen verwittigen dat ze met hun mobiel recyclagepark komen. Wel, wij vinden dat een goed idee en wij zouden willen vragen om te kijken of we in Sint-Niklaas, in samenwerking met de MIWA ook zoiets zouden kunnen opzetten en misschien zijn er andere gemeenten van het MIWA, van de omgeving, eigenlijk in geïnteresseerd hé. Waarom is dat interessant? Ik denk ten eerste omwille van het feit dat niet iedereen een auto heeft en dat ge op die manier eigenlijk kunt zorgen dat ook mensen, die geen auto hebben, dat die met hun spullen terecht kunnen. Ik denk een tweede belangrijke reden is dat er nogal wat mensen soms voor kleine hoeveelheden niet persé naar een recyclagepark gaan, maar dat dan bij het restafval doen. Dus men gaat op die manier een grotere hoeveelheid gaan recycleren. En ik denk ten derde, dat het ook op die manier, wanneer je dat inzet in wijken waar we heel veel zwerfvuil of sluikestorten hebben, dat je op die manier ook echt ja, mensen voor een stuk het laatste argument voor hen wegneemt en eigenlijk ook aan bestrijding van het sluikestorten doet. Niet dat dat alles gaat oplossen, maar ik denk dat elk initiatief dat we nemen op dat vlak, dat dat een goeie zaak is.

En in dat opzicht, ja, merk ik als ik in de pers lees op welke manier die mobiele recyclageparken worden onthaald en welke reacties dat daarop zijn, dat die allemaal enorm veel succes hebben. Dat die allemaal heel positief worden geëvalueerd, zowel in Antwerpen, als in Gent, als in Duffel. En ik heb ook nog gelezen in Bissegem of all places of zo, dat men daar ook mee is gestart. Dus het is iets wat meer en meer eigenlijk zijn weg begint te vinden en ik denk dat het een goeie zaak zou zijn, mochten we dat ook in Sint-Niklaas opzetten. Dat is een voorstel, dat ik zou willen doen vandaag.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes.

BAEYENS: Ja, Jef, bedankt voor uw vraag. En voor de manier waarop je dat gezien hebt. Anderhalf jaar geleden heeft MIWA er al over nagedacht en dat staat gewoon in ons ondernemingsplan om pop-up recyclageparken te proberen en te kijken hoe en wat te installeren. En het ondernemingsplan loopt tot 2025. In die zin kunnen we ons eigen nog wat tijd gunnen. Maar het staat er gewoon in en dat is een ambitie, die toen al uitgesproken is. En waar we mee aan de slag willen gaan.

VOORZITTER: Oké? Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, schepen. Dat verheugt mij, maar misschien moeten we dan toch zorgen dat het niet zolang duurt tot 2025 en misschien dat daar dan toch volgend jaar werk van kan gemaakt worden. Zodanig dat het toch iets is, want je merkt het in andere steden, dat het echt wel een succes heeft. En op die drie domeinen denk ik dat we ook in Sint-Niklaas wel ja, stappen mogen zetten eigenlijk.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Dan gaan we naar interpellatie 13 van de heer Van Peteghem over praalwagen van de stad naar de deelgemeenten. Mijnheer Van Peteghem, u hebt het woord. Mijnheer Van Peteghem? Mijnheer Van Peteghem, wij horen u niet. Micro! Nog altijd niet. De micro staat nog uit. Nog altijd niet. Tikken op uw scherm en dan op ...

SMET J.: Raadslid, gewoon eventjes op uw scherm tikken en op het microfoontje tikken. Want nu is daar nog een streepje door en als je daarop tikt, gaat dat streepje normaal weg.

VOORZITTER: Ik denk dat je gewoon op het scherm. Je hoeft niet bovenaan te tikken. Gewoon in het midden van uw scherm en op dat balkje, op dat zwart balkje. Op het zwart balkje dat je dan ziet, dan zie je een camera en daarnaast een microfoon. En daar moet je één keer snel op tikken. Als het oké is, dan doen we eerst een volgende ... Ja, het is ook Gaspard hé. Twee hé. Het zijn er twee, ja.

VAN PETEGHEM: Ik ben er, ik ben er.

VOORZITTER: Ah ja, oké. Oké, we hebben ...

VAN PETEGHEM: Ja, het volgende. Ik heb drie punten op de agenda gezet. De eerste twee punten zullen vrij kort zijn. Nu, ik heb een interpellatie gericht aan collega Somers, schepen Somers, wat betreft de praalwagen. Ik heb daar verschillende vragen over gekregen. Ook wat betreft de straatanimatie in de Stationsstraat. Die mogen we, denk ik, toch wel als positief bekijken. Dat is vrij goed verlopen, denk ik, in de winkelstraten die animatie. Nu, wat betreft de praalwagen heb ik verschillende vragen gehad. Persoonlijk – dat is een mening van mij – maar ook dat die wagen volgens mij voor een stuk mislukt is. Ik vraag in de eerste plaats, wat heeft dat ganse gebeuren gekost? En op welke post is dat verrekend? Is dat op de post van de kermissen verrekend? En dan vraag ik vooral de vragen van onze verenigingen hier in Sint-Niklaas, waarom heeft u geen vereniging van de stad gevraagd om aan deze praalwagen en die begeleiding mee te werken? Vooral om dat uit te werken. Deze wagen was volgens mij een opgebouwde carnavalswagen, waar uiteraard veel vragen over gesteld zijn. U had deze praalwagen uitgewerkt met onze eigen verenigingen, dan had u daar wat prachtig van kunnen maken, waarbij dat ge de stad en de deelgemeenten kon aandoen. Dit met een prachtige aangepaste kledij, die onze verenigingen eigenlijk wel hebben en die toch een ideaal cachet hadden gegeven aan dat gebeuren van de stad naar de deelgemeenten. Dus, die hadden ook een betere begeleiding kunnen geven, met aangepaste kledij. Nu werden die begeleid door ja, mensen die totaal geen klederdracht hadden en waarbij dat het eigenlijk toch niet zo goed overkwam. Ge had ook met dat gebeuren van die praalwagen eigenlijk meer kunnen doen. Hadden we bv. met die praalwagen in de deelgemeenten aan de horeca bv. stilgestaan, daar hadden we een kleine activiteit kunnen doen met niet te veel volk. De terrassen zijn nogal redelijk veilig daar. Men had daar zeker en vast meer mee kunnen doen, zodanig dat dat positiever overkwam. Dus dat is mijn vraag kort wat betreft die praalwagen. Dat is ook de vraag van veel verenigingen uit onze stad. Dus dat is wat betreft mijn vraag rond puntje 13.

VOORZITTER: Schepen Somers? Ah, excuseer. Ik zie dat de heer Wymeersch daarbij wil aansluiten.

WYMEERSCH: Ja, ik wil mij daar kort bij aansluiten, mevrouw de voorzitter, mevrouw de schepen. Ik schrok mij toch ook vorige zaterdag een hoedje toen ik in Belsele, midden in een plensbui, daar een carnavalswagen zag, hoorde, hoorde afkomen, want het was geen carnavalswagen die ge zag, want qua visueel was het niet direct het meest geslaagd, maar “Sint-Niklaas brengt de zomer of zoiets naar u thuis” of iets in dien aard. Dat was dus je reinste carnavalsmuziek hé. Dat was geen zomerse muziek, dat was geen luchtige muziek, dat waren dus carnavalsliedjes hé, waarbij – ik heb de zanger herkend, oké, ge kunt er niet veel meer van verwachten als dat – maar dat was het dus niet hé. Dat klopt.

Er is geen volk buiten, dat had geen enkele meerwaarde. Het is gelijk Gaspard zegt, als ge zoiets wilt doen, moet ge dat in een centrum doen. Dat was, men reed dus twee keer Belsele op en af. Op een kwartier, twintig minuten was dat afgehaspeld. En het was het ene carnavalslied na het andere. Als dat een voorbode is om aan te kondigen dat de carnaval in Belsele niet zal doorgaan, voor mij niet gelaten. Hij is misschien al doorgegaan, maar hé. Dat was dus uiteindelijk niet hetgeen dat het waarschijnlijk moest zijn. Een mislukte kans, die waarschijnlijk veel te veel geld heeft gekost.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de schepen.

SOMERS: Ja, dank u wel. Het budget voor 6 dagen, 35.000 euro, kosten voor praalwagen, begeleiding, artiesten, catering, spandoeken, de beperkte promotie.

VOORZITTER: Ah, ik had het ook niet gezien. Het is mijn fout. Mevrouw Baeten? Mevrouw Baeten, u hebt het woord.

BAETEN: Ja, de schepen was ondertussen al bezig, maar ik wou zeggen dat, allé, wij ook wel teleurgesteld waren en de buurt ook. Ik vind animatie heel leuk en in het begin vond ik het de eerste keer nog tof als ik daar een zanger zag en een aantal mensen aan het dansen waren, maar op den duur – en zeker de laatste keer – was het eigenlijk gewoon bijna een box zonder zanger op een aanhangwagen, waarvan niemand echt goedgezind werd. Dus ik vond het eigenlijk ook wel een beetje een flop. En er zijn zoveel kansen om dingen met cultuur te doen en ja, mensen, ja, te animeren. Maar ja, dit was toch wel echt niet geslaagd.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Baeten. Schepen?

SOMERS: Ja, dus ik was al begonnen met mijn antwoord. Dus uiteraard is er gedacht over een alternatief, ja, zomerprogramma. Er zijn een aantal voorstellen gekomen. Ik noem ze op, bv. een drive-in festival, drive-in cinema's van verschillende firma's, die festival-on-wheels mobiel straattheater. Dat was een eigen voorstel van ons. Theaterparcours, ook een eigen voorstel van ons. Pré-Coup de Ville van WARP, enz... Zoals daarstraks gezegd, ook een aantal mogelijkheden tot festivals, die jammer genoeg niet zijn kunnen doorgaan. Weinige van die voorstellen hebben eigenlijk de coronatoets doorstaan. Vandaar dat we geopteerd hebben om toch een aantal zaken te laten doorgaan, zoals die Pré-Coup de Ville-parcours, het mobiele straattheater dat positief onthaald wordt en ook het festival-on-wheels. Het is dus een initiatief, dat niet zelf door ons genomen is, maar waar wij gezegd hebben van kijk, het is om een kans te geven, zeker het proberen waard. Zeker als we 6 dagen zowel de stad als de deelgemeenten, want moesten we enkel de stad doen, denk ik dat we soms ook opmerkingen zouden krijgen dat we vaak de deelgemeenten vergeten. Vandaar dat we geopteerd hadden van eigenlijk toch wel zowel het centrum van de stad als de deelgemeenten te doen.

Tot hier eigenlijk, denk ik, heb ik al geantwoord op de meeste vragen. Waarom hebben we niet stilgestaan aan de horeca? Omdat dit ook niet mag. Het mag niet. Je mag niet stilstaan. Dus vanuit de veiligheidscel hebben wij duidelijk de opdracht gekregen om niet langer dan 7 minuten stil te staan met muziek. Dus als we langer dan 7 minuten stilstaan en dit om samentoching eigenlijk tegen te gaan. Initieel vond ik dat een zeer tof initiatief, dat we eigenlijk muziek brachten door de straten. We hebben daar, net zoals jullie, zeer diverse reacties op gekregen. De meeste dat wij ontvangen hebben op de dienst, dat ik zelf ontvangen heb als schepen, waren positief. Heel veel mensen hebben ook gezegd van kijk, hoe komt het dat je dat niet meer promoot. Hoe komt het eigenlijk dat je die parcours niet laat weten, want dan kunnen we dat wat volgen, want wij vinden dat wel leuk. Maar ook dit mochten wij niet vanuit de veiligheidscel doen. Langs de andere kant heb ik ook een aantal opmerkingen gekregen van het was te luid of mijn kinderen zijn ervan wakker geworden. Dus allé, ik deel de mening dat er een evaluatie moet gebeuren van wat we op poten gezet hebben, maar het was ten tijde van corona ja, iets om te proberen, om 6 dagen zowel in de stad Sint-Niklaas als in de deelgemeenten animatie te voorzien. En ik ben ervan overtuigd dat alles wat je doet, dat je daarvoor als een tegenstander zeker in het eventuele kan hebben. Maar kijk, gelet op de vele positieve reacties, maar uiteraard ook sommige op de minder positieve reacties, moeten we die evaluatie wel maken.

VOORZITTER: Bedankt, schepen. Mijnheer Van Peteghem?

VAN PETEGHEM: Ja, ik wil kort daar nog op antwoorden? Ik heb geen antwoord gekregen op mijn vraag waarom - en ik denk, schepen, dat je daar samen met uw diensten zelf ook het initiatief moet nemen – waarom zijn onze eigen verenigingen niet gevraagd? Dat is toch een kleins. Als ge eens overlegt met die verenigingen, die konden prachtige dingen doen. Die konden dat beter uitwerken, beter verkleden, beter inkleden, dat dat proper had overgekomen. Nu is dat niet, ook naar de deelgemeenten toe, niet goed overgekomen. En mijn vraag is, waarom geen vraag gericht naar de verenigingen?

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Peteghem.

SOMERS: Mijnheer Van Peteghem, allé, ik ga kort antwoorden en dat is eigenlijk niet de bedoeling dat we nog eens antwoorden. Dat staat niet in ons reglement, maar ik ga het nu toch nog eens kort doen. Allé, er zijn twee soorten zaken hé. We doen een oproep aan de verenigingen om dingen te organiseren en die subsidiëren we. En ge kunt ook vragen krijgen van private partners, die we ook ondersteunen. Dat is in het verleden altijd zo geweest. Dit was een voorstel, waar we zijn op ingegaan. Niet meer of niet minder dan dat.

Ik kan niet voor elk voorstel dat komt, eerst gaan kijken van gaan we hiermee verder, gaan we andere mensen mobiliseren. Zo werkt het niet. Zo heeft het in jaren nog niet gewerkt. Maar ik vraag, ik vraag, allé, van mij mag iedereen voorstellen doen, initiatieven geven. Hoe meer van op ons grondgebied, hoe liever dat ik het heb.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw de schepen. Dan geef ik het woord terug aan de heer Van Peteghem voor de volgende interpellatie over de vraag ...

VAN PETEGHEM: Ja, de volgende interpellatie zal ...

VOORZITTER: 14.

VAN PETEGHEM: ... kort zijn. Dat is naar de burgemeester toe gericht. Wat betreft ondersteuning naar de foornijveraars en de kermissen. Het is zo dat de federale veiligheidsraad de toelating geeft om de kermissen te openen en te starten. Vandaar ontvangen natuurlijk ook die foornijveraars geen ondersteuning niet meer. Ze hebben natuurlijk het zo gespeeld, dat ze de bevoegdheid in de handen leggen van de burgemeesters, die dan deze moeilijke knoop moeten doorhakken. Ook vooral met die coronaproblemen. Het is natuurlijk gemakkelijk om te zeggen "we doen niets". Nu ben ik zeer tevreden met de voorstellen, die er vandaag gebeurd zijn en dat men toch de septemberkermis in Nieuwkerken, de Sint-Niklaaskermis en Belselekermis zal laten doorgaan indien de maatregelen, allé, indien de corona het nog verder toelaat. Maar vooral in deze moeilijke periode naar de foor toe is het belangrijk, dat we ook een foorcommissie samenstellen. Tot op deze moment is die foorcommissie nog altijd niet samengesteld. Ik vraag aan de schepen om er werk van te maken, want het is wel tijd. Nu in deze toch wel moeilijke periode voor de foor en de kermis hadden wij met deze mensen zeker en vast goeie afspraken kunnen maken wat betreft het organiseren van de kermissen. Ik heb dan ook nog wel een voorstel, waarbij ge de druk van de personeelsdruk kunt verminderen. Men kan nu al op de wekelijkse markt met vrijwilligers werken, die het personeelsbestand zullen besparen. Ik denk dat dat ook wel mogelijk is om op die kermissen rond de veiligheid te werken met vrijwilligers. Dat is kort mijn puntje. Ik denk dat het meeste hier al is over gezegd in de gewone agenda.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Peteghem. Schepen Somers?

SOMERS: Ja, dank u wel. Ja, het meeste hebben we effectief al gezegd. Maar allé, ik wil toch nog wel iets heel duidelijk maken. Wij hebben samen met de veiligheidscel beslist om de zomerkermis in Sint-Niklaas niet te laten doorgaan. Dat was om een heel simpele reden, dat is omdat daags voordat die kermis begon eigenlijk pas kenbaar werd gemaakt dat het mocht doorgaan. Tot de dag daarvoor hadden wij totaal geen notie en was er nog op geen enkele manier naar ons toe gecommuniceerd dat die mogelijkheid er bestond.

Wij konden dit niet meer op korte termijn organiseren. Dat is de enige reden waarom dat die kermis niet is doorgegaan. En dat is op de veiligheidsceel ook zo beslist en dan bekrachtigd door het college. Er is nergens anders, maar ook nergens anders ook maar overwogen om de kermis van Nieuwkerken en die van november in Belsele en de winterfoor op de Grote Markt te annuleren. Wij hebben expliciet in Sint-Niklaas de beslissing genomen, dat wij geen enkel event zelf annuleren als dat niet opgelegd wordt door de nationale veiligheidsraad. Dus het probleem van een kermis, die allé mogelijks niet zou doorgaan, die was er eigenlijk niet, omdat wij die beslissing niet hadden genomen. Het was de intentie in verband met de foorcommissie van die samen te stellen in de zomerperiode, maar omdat die zomerkermis niet kon doorgaan, is dat achteruit gesteld en dat is eigenlijk omwille van coronasituaties. Ik ga u ook nog heel duidelijk zeggen, dat de foorcommissie zoals die gestemd is onlangs in het nieuwe kermisreglement effectief nog moet samengesteld worden, maar de foorcommissie zoals die daarvoor ooit eens door het college is vastgesteld, daar heb ik nooit geen weerslag van gekregen, dat die op een manier is doorgegaan zoals die effectief door het college en met de samenstelling zoals die met het college toen is beslist. Wat er wel altijd gebeurde, dat was dat er met de kermiskramers samengezeten werd per kermis die er georganiseerd werd. En dat hebben wij ook altijd gedaan. Dus wij hebben in de zomermaand ook met een aantal afvaardigingen samengezeten van de kermis. Wij hebben nu ook met de kermis van Nieuwkerken samengezeten. Dus er is eigenlijk op eenzelfde manier gewerkt als de jaren daarvoor, maar effectief zoals u zegt, de foorcommissie zoals die in het nieuwe reglement staat, die moet effectief nog samengesteld worden. Maar ik denk dat we dat beter doen op het moment dat hier op een bepaald moment veel foorkramers aanwezig zijn, dan dat we iedereen voor niets naar hier laten komen. Maar ik ga daar zeker werk van maken, want ik vind dat zeer belangrijk dat dat op een degelijke manier geregeld is, zodoende dat daar geen issues rond kunnen bestaan, net zoals ik dat gedaan heb met de markten.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw de schepen.

VAN PETEGHEM: Kort, voorzitter, kort een woordje.

VOORZITTER: Ja?

VAN PETEGHEM: De zomerkermis heb ik geen enkel probleem mee, want dat was inderdaad met de corona niet haalbaar. Dus dat wisten we allemaal ook in de gemeenteraad hé, dus geen probleem daarmee.

VOORZITTER: Dan geef ik u nogmaals het woord, mijnheer Van Peteghem, voor interpellatie 15, vragen naar aanleiding van het interview van schepen Somers in de krant.

VAN PETEGHEM: Ja, het volgende. Ik heb die interpellatie op de agenda gezet naar aanleiding van de krantenknipsels in Het Nieuwsblad, waarbij ze zegt dat ik een leugenaar zijn natuurlijk. Geen probleem, dat mag ze zeggen. Schepen, u hebt geen enkel respect voor de gemeenteraad. Dat durf ik u nu toch wel zeggen en ik zal zeggen waarom. U zou respect moeten hebben voor de vorige besturen, die ervoor hebben gezorgd dat er vandaag voldoende middelen zijn in de begroting van evenementen, kermissen en foren. Opgebouwd vanaf 20.000 euro toen nog met voormalig schepen De Jonge en vanaf vandaag beschikt u over een budget van 220 à 230.000 euro, alleen voor de kermissen. Ik denk dat dat praktisch is opgebouwd door het verleden. Nu ik zeg alleen, een klein beetje respect voor het verleden zou toch wel tof zijn. Het zou ook wel tof zijn om samen te werken in deze gemeenteraad. Wie is er nu een leugenaar? U heeft totaal geen voeling met het ganse gebeuren rond de feesten en evenementen. Het interesseert u blijkbaar niet en u heeft geluk, dat u een dienst hebt die voldoende ervaring heeft om dingen te organiseren. U was vorig jaar al begonnen met uw afbraakbeleid rond het kermisprogramma in Sint-Niklaas. Dit door het afschaffen van het Sint-Niklase kampioenschap voor de boogschutters in het kermisprogramma. En dit zonder enige informatie aan die verenigingen. Ik heb u verschillende keren gevraagd om een beleid toe te lichten in de commissie van evenementen, wat nooit is gebeurd op een correcte manier. Geen enkel kermiscomité is ingelicht over uw nieuw beleid en planning. U bent diegene die hier steeds iedereen belogen heeft, niet ik. Tot op dit moment is deze toelichting aan de verenigingen nog altijd niet gegeven. Ik had dit in de krant Het Nieuwsblad wel degelijk correct toegelicht. Uw nieuw subsidiereglement heeft u door de strot van de gemeenteraad geduwd, dit zonder enig overleg met al die verenigingen. Het blijkt nu ook, dat dit reglement moet bijgestuurd worden, omdat er al problemen zijn, die ge nu al ziet voorkomen in dat reglement. Ik zal een voorbeeld geven, bv. Belsele vraagt een tent gratis, dan vraagt Sinaai die natuurlijk ook, die ze nu in dat nieuw reglement moeten betalen. Dus dat is kort gezegd en ik zeg hier juist “wie is hier nu de leugenaar”. Dus wat betreft de foor heb ik al een toelichting gegeven. Dus de foorcommissie, daar heeft u ook een antwoord op gegeven. Dat vind ik correct. Maar wat gezegd is in de krant vind ik niet correct. We hebben altijd correct gevraagd, al meer dan een jaar gevraagd om uw beleid toe te lichten, maar dat is nooit gebeurd. Ge hebt er weinig interesse voor, denk ik. Dus een klein beetje respect voor de verenigingen en voor de gemeenteraad zou ik toch wel belangrijk vinden. Ik vraag, schepen, om eventueel indien het u niet interesseert uw bevoegdheden over te dragen aan Filip Baeyens, bv. een schepen die dat volgens mij prachtig zou kunnen doen. Want ik denk dat ge geen boterham gegeten hebt van al dat kermis- en dat volksgebeuren, schepen. Dat zal de toekomst nog wel uitwijzen. Dat is kort mijn ...

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Peteghem. Ik geef het woord aan de schepen.

SOMERS: Kijk hé, ik ga heel kort antwoorden, maar ik denk, allé, ... Wablieft? Ik ga kort antwoorden, want ik heb het eigenlijk al meerdere malen uitgelegd. En eigenlijk aanvaard ik het niet, dat ge mij een leugenaar noemt. En ik ga dat nu echt wel eens kort uitleggen, waarom ik dit niet aanvaard. Eén, ik heb elke wijziging in een beslissing steeds uitgelegd. U hebt op de gemeenteraad, waarin de wijzigingen van het subsidiereglement werden voorgesteld, simulaties ontvangen. Simulaties ontvangen, waarin duidelijk vermeld stond wat de wijziging was voor een wijkkermis. Er is toen ook duidelijk gesteld voor een koers wijzigt er niets en voor een kermis in samenwerking met de stad ook niet. U slaagt erin van mensen samen te brengen en eigenlijk alles op één pot te kappen, wijkkermissen, koersen en kermissen in samenwerking met de stad en aan die mensen te communiceren dat ze nu voor alles gaan moeten betalen en minder gaan krijgen. Wel, ik heb hen een mail teruggestuurd en ik heb van hen het antwoord ontvangen, dat zij foutief werden geïnformeerd. Verder, welke stappen zijn er ondernomen? Zoals ik ook al op de vorige gemeenteraad heb gezegd, zijn alle wijkkermissen – en ik zeg wijkkermissen, dus niet kermissen in samenwerking met de stad – mondeling op mijn bureel geïnformeerd van het feit dat het materiaal 50 % moet betaald worden, maar dat de subsidie zal verhogen met een bedrag groter dan dit extra bedrag dat zij gaan moeten betalen aan materiaal. Dit hebt u kunnen vaststellen op de simulaties die u werden gegeven op de gemeenteraad, eveneens tijdens de commissie. Waarom doen wij die wijziging? Omdat ik ga voor een uniforme aanpak. En ik vind het niet meer verdedigbaar dat de wijkkermissen 300 euro subsidie krijgen en sommige andere evenementen 2.000 euro. Ik vind het ook niet meer aanvaardbaar, dat sommigen gratis materiaal krijgen en anderen er 50 % voor moeten betalen. Ik wil die anomalie eruit uit de wetgeving, uit de reglementering en ik ga ervoor zorgen dat het uniform en duidelijk is. En iedereen meer heeft! Meer heeft dan de voorbije 18 jaar. Dat kan ik u duidelijk zeggen. Mensen zijn daar per brief voor geïnformeerd. Die kunnen al hun individuele vragen doorgeven voor eind augustus. En er zijn er al een aantal mondeling ook gesteld. En de infodag is gepland in september en u kan dan ook uitgenodigd worden. U kan komen luisteren, zodoende dat ik zeker ben dat u het begrepen heeft en het eindelijk stopt om foutieve informatie aan iedereen te geven. Want ik draag wijkkermissen, kermissen en evenementen zeer hoog in het vaandel. Dat kan elke collega van het college beamen hoe hard ik ijver voor elke euro extra voor zulke evenementen. En zeker ook voor de wijkgebonden evenementen.

VOORZITTER: Dank u, schepen.

VAN PETEGHEM: Kort, voorzitter.

VOORZITTER: Ik ga eerst even kort, ik ga even het woord eerst geven aan de burgemeester en dan ga ik u het slotwoord laten doen.

BURGEMEESTER: Ja, kort, collega's. Ik wil toch allé, even aansluiten bij het antwoord van schepen Somers. In die zin, ik denk dat tot nu toe wij een heel hoffelijk en heel sereen debat gehad hebben in deze gemeenteraad. De tussenkomst of de vraag tot interpellatie van schepen of van gewezen schepen Van Peteghem, ja, dat was al een andere toon. Allé, ik betreur die toon, ik betreur dat daar botte taal en dat daar verwijten worden geformuleerd. Dat is denk ik niet de stijl waarop we met mekaar moeten omgaan. En ik vind het al positief, dat de aanvankelijk laatste zin, die raadslid Van Peteghem in zijn tussenkomst had aangehaald, dat hij die niet heeft herhaald hier in de raad. Hij heeft een andere suggestie gedaan, waar ik niet mee akkoord ga. Ik denk dat inderdaad schepen Somers het voorbije anderhalf jaar getuige heeft gegeven van haar grote betrokkenheid, haar grote interesse, ook haar grote daadkracht om dus die traditionele sectoren, als ik het zo mag zeggen, toch te proberen ook mee een nieuwe dynamiek te geven. Ook met respect voor het werk, dat u en andere voorgangers destijds gedaan hebben. Maar dat wil niet zeggen, dat alles zonder enige verandering moet worden verdergezet.

VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer Van Peteghem.

VAN PETEGHEM: Ja, kort nog, burgemeester. Ge weet dat het niet mijn gewoonte is, dat ik die toon herhaal hé. Dus ik zeg, een beetje respect wederzijds zou positief zijn. Nu, wat betreft ook, ge ziet wel dat de verenigingen pas in september gaan uitgenodigd worden. En het is al door de strot geduwd in de gemeenteraad. Ik heb geen probleem, dat een schepen een nieuwe dynamiek legt en aanpassingen doet hé. Zeker niet hé. Maar dat zijn dingen, die ze verkondigt die niet waar zijn. En daar blijf ik bij. Verder denk ik dat ik mijn gedacht gezegd heb.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Peteghem. Dan geef ik nu het woord aan de heer Maes en ook daarna aan de heer Van der Coelden in verband met vragen en bedenkingen bij de beslissing van de Vervoerregio en de afschaffing van de stadsbussen en het busaanbod 2021, wat nu? Eerst mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Dus ja, op 16 juli heeft de Vervoerregio een plan goedgekeurd. Dus eerst en vooral, wij betreuren dat dat eigenlijk, dat die beslissing midden in de vakantie is genomen. Want wij – en niet alleen wij – maar ook andere partijen hadden gevraagd om dat over de vakantie te tillen en niet snel een beslissing te nemen, maar eigenlijk nog het debat en de discussie verder te zetten. En gisteren vraagt u dan in de pers om de sereniteit te bewaren in dit debat.

Maar als u dat over de vakantie had getild en die discussie had verdergezet, zoals dat we bv. op de commissie hebben gevoerd, ja, dan denk ik dat die sereniteit veel meer had kunnen behouden blijven en dan had u kunnen zelf zorgen eigenlijk voor die sereniteit in dat debat. U zei ook dat er 92 % van de gebruikers, dat die wel bediend worden. Ik denk dat we dat cijfer, ja, kunnen betwisten. Nu, waarop baseert u zich? Het is niet duidelijk, maar zelfs als we uitgaan van dit cijfer, dan geeft u ons eigenlijk gelijk. Want dan zegt u “dit is een plan, dat het openbaar vervoer in onze stad afbouwt en niet uitbreidt”. Want het is een aantal mensen die minder worden bediend vanuit het openbaar vervoer. Er is één positief punt en dat is ook zo. Dat is de verhoging van de frequentie van de deelgemeenten naar Sint-Niklaas. Maar eigenlijk, de basis van het plan, nl. de afschaffing van de 4 lijnen van het stadsbusnet en de vervanging door één lijn, die blijft eigenlijk behouden. Niettegenstaande dat er eigenlijk meer dan 3.000 mensen dagdagelijks de bus gebruiken. En ik vind dat een belangrijk cijfer om aan te geven, dat er heel veel mensen eigenlijk die bus gebruiken en ook nodig hebben. Dus telkens als wij met mensen spreken, die die bus nemen, dan zeggen ze ik heb die nodig om die reden, om die reden. En dus nu is het zo, dat het openbaar vervoer in onze stad, dat wordt een Zwitserse kaas met heel grote gaten. U heeft 8 buurten en plekken aangeduid op de kaart. Er is er eigenlijk nog een 9^e, want de Kloosterlandwijk die wordt ook niet meer bediend. Dus die gaan geen bus meer zien passeren. En u heeft op de commissie beloofd, dat u gaat zoeken naar oplossingen voor die 8 buurten zonder bus om die gaten van die Zwitserse kaas op te vullen. Maar het gaat eigenlijk wel een onoverzichtelijk kluwen worden, vrees ik met in elk geval voor iedereen, die daar gebruik van wil maken, veel meer overstapplaatsen en dus eigenlijk ook veel meer tijd en moeilijkheden om te geraken waar men eigenlijk moet geraken. En dus dat fijnmazig netwerk, wat uiteindelijk nu het stadsbusnet is, dat gaat dus niet dezelfde service en bediening geven, allé, het nieuwe plan gaat niet dezelfde service geven dan het huidige stadsbusnet. Ik denk, we hebben het op de commissie ook al gehad over vervoer op maat. Ik denk vervoer op maat in Sint-Niklaas, dat is de Blue-bike. De Blue-bike, die nu aan het station zit, die dan ook nog uitgebreid wordt naar het Waasland Shoppingcenter. Maar ik denk dat het vrij duidelijk is, dat de huidige gebruikers van de stadsbussen, ja, die krijg je niet op een Blue-bike hé. Dat is geen oplossing voor de mensen, die in de problemen komen. Die gaan geen deelfietsen gebruiken. Dat is interessant voor andere mensen. Wij staan daarachter, dat die deelfietsen meer uitbreiding kennen, maar dat is geen alternatief voor de busgebruikers. En ik ben in Frankrijk geweest in twee steden dit jaar en wat merk ik? Dat is dat bv. in Metz, daar zijn randparkings, ondergronds tussen haakjes nog eventjes, want daar is ook al eens een discussie over geweest. Ondergrondse parkings.

En daar zijn kleine elektrische bussen, die om de 10 minuten of om de 12 minuten – in Metz was het om de 12 minuten en in Nancy was het om de 10 minuten – die eigenlijk alle belangrijke plaatsen in de stad aandoen. Ik kan u zeggen, dat is een zeer aantrekkelijke vorm om eigenlijk uw wagen en voor mensen die de stad willen bezoeken en ook voor de gebruikers, de stedelingen eigenlijk, om op die manier zich te verplaatsen in de stad. En ik denk dat we die discussie, die is nu eigenlijk ontstaan vanuit een efficiëntieoefening van De Lijn. En ik denk dat we eigenlijk die discussie moeten vanuit een andere visie, vanuit een ander standpunt vertrekken. En dan is dus de vraag van waar willen we eigenlijk met de mobiliteit in onze stad naartoe en welke plaats kennen we daar toe aan het openbaar vervoer? En als we willen een stad van de toekomst zijn, dan gaat het openbaar vervoer daar een grotere plaats moeten innemen dan die vandaag. En dus wij zijn er voorstander van om met kleine, elektrische bussen vanuit de randparkings de stad te bedienen en te kijken naar op welke manier gaan we, wat zijn eigenlijk de mobiliteitsbehoeften van de mensen die hier wonen in de stad, wat zijn de mobiliteitsbehoeften van de mensen die van buiten de stad naar de stad komen. En op basis daarvan een plan te maken. En ik denk dat dat een plan is wat eigenlijk de stad naar de toekomst toe vooruit kan helpen. Ik denk, nu zitten we met een plan, dat eigenlijk ons voor een stuk wordt opgelegd door De Lijn vanuit een efficiëntieoefening. Dat is niet toekomstgericht, dat is niet oplossend voor de behoeften die er zijn van de gebruikers vandaag. En dat ontbreekt. En ik zou willen voorstellen om vanuit die redenering een studie te maken en een plan te maken, waardoor dat we eigenlijk dat busverkeer naar de toekomst toe in de stad eigenlijk kunnen uitbreiden en eigenlijk aan de behoeften van de mensen kunnen aanpassen. Want dit plan, dat is op dit moment niet voldoende om eigenlijk ervoor te zorgen dat er meer mensen de bus gaan gebruiken en dat de huidige busgebruikers, dat die op hun wenken worden bediend.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Dan geef ik het woord aan de heer Van der Coelden.

VAN DER COELDEN: Merci. Het feit dat de regionale Vervoerraad op 15 juli een beslissing genomen heeft over dit nieuw openbaar vervoerplan heeft in ieder geval één goeie kant, nl. die van de duidelijkheid. Er is nu een plan, dat goedgekeurd is door de raad. En het is meteen ook duidelijk, dat het stadsbestuur daar mee de verantwoordelijkheid over draagt. Dus ook die discussie moeten we nu niet meer voeren. De minder goeie kant natuurlijk, wat ons betreft, is het plan zelf. Het was al voor 15 juli en waarschijnlijk zelfs al voor juli en juni tout court duidelijk, dat het stadsbusnet in zijn huidige vorm met die 4 stadslijnen, dat dat op de helling stond en dat de kans heel groot was, dat dit plan niet zou overleven. Dat blijkt nu ook.

Alleen, ja, wat er dan in de plaats komt, is wat ons betreft te weinig en veel te weinig. Waarom? Ten eerste – en allé, dat is geen geheim, dat hebben we ook kunnen zien in de toelichting op de commissie – er zijn een aantal wijken in Sint-Niklaas, waar nu de bus nog passeert, die het in de toekomst zonder bus zouden moeten stellen. De Kon. Elisabethwijk, de Priestergewijk, de Clementwijk. Twee, het westen van de stad, omgeving Baenslandwijk zeg maar, Moleken zou het dan door de tussenkomst van de stad uiteindelijk wel met een bus moeten stellen. Alleen is het maar de vraag ja, wat de kwaliteit zal zijn van die busbediening. De rittijden zullen daar lang zijn. Als ik van – en ik ben geen busgebruiker, dus ik pleit hier niet voor mezelf – maar als ik van bij mij thuis de bus wil nemen naar het station, ja, dan zal die rijden via het Moleken, de Hoge Bokstraat, Sportkringplein, Puyenbeke en zo via de Plezantstraat richting station. Dat is natuurlijk iets anders dan via de Broedersstraat, het H. Heymanplein, de Grote Markt en de Hofstraat, linea recta bijna naar het station. Dus de rittijden zullen langer zijn. Er zit ook een heel grote asymmetrie in door het éénrichtingsverkeer op Tereken, waardoor dat iemand die aan de Terekenkerk opstapt richting Shoppingcenter, ja, dat die wel kan opstappen, maar dat die uiteindelijk geen bus terug heeft, want die rijdt via Driegaaen. In Driegaaen dan juist het omgekeerde, in de omgekeerde richting. Dus de kwaliteit van die buslijn, daar valt toch heel veel over te zeggen. En wat een nadeel zal zijn voor al wat er nog is aan busvervoer of stadsvervoer ten minste, geen streekvervoer, maar aan de stadslijn – laat het mij zo zeggen – tout court, dat is dat de stop op de markt wegvalt en daarmee dus ook de bereikbaarheid van zaken als de donderdagse markt, de bibliotheek op het H. Heymanplein, de horecazaken rond de markt en noem maar op. Dat voor wat de stad betreft. De discussie heeft zich heel sterk op de stad, het stadscentrum toegespitst. De situatie in Puivelde, ja, is al niet veel beter. Heel het traject tussen Sinaai en de Hoge Bokstraat, daar zal alleen nog een piekuurbus rijden. En ook op het traject tussen De Ster en Ten Bos, dat is nog minder belicht in heel de discussie, zal de bus ook niet meer rijden. We hebben inmiddels ook wel door, dat het aanvullend vervoer, waar uiteindelijk nog beslissingen over moeten worden genomen en waar de Vervoerregioraad een beslissende rol heeft te spelen, ja, dat dat ook weinig perspectieven biedt voor de mensen die hun vaste buslijn zien verdwijnen. Mindermobielenvervoer zit daarin in de stad, maar dat is dan aan een heel specifieke groep gericht. En ik geloof, in tegenstelling tot misschien Jef Maes, geloof ik ook niet erg in de overstapmogelijkheden die er zijn binnen de stad zelf.

Ik denk dat mensen, die zich bevinden ja, binnen zeg maar de stadskern of het stadscentrum, een gebied van 1 km of 2 à 3 km rond de Grote Markt, waar die 4 buslijnen tot nu toe rijden, ja, dat dat over zulke korte afstanden gaat – tenzij dat die mensen moeten overstappen op een streekbus, maar bon – maar dat dat binnen de stad zelf over zo'n korte afstanden gaat, dat overstappen daar allé, te veel tijdverlies, te veel moeite met zich meebrengt om een realistisch alternatief te zijn. Dat is misschien niet het vrolijkste verhaal dat ik hier breng. In ieder geval, wij als sp.a willen het gesprek verderzetten. Voor ons is de kous niet af. We hebben de cijfers gekregen van De Lijn. Het gaat hier toch over 3.000 mensen, 3.000 Sint-Niklazenaars op dagbasis, die gebruik maken van die stadslijnen. Dus die stadslijnen kunnen er soms eens leeg of quasi leeg uitzien, maar dat gaat uiteindelijk toch wel over een pak mensen, die in de stad wonen en voor wie die bus een belangrijk deel van hun mobiliteitsbehoefte invult. 2.000 mensen – ik rond af – hebben ofwel onze petitie, ofwel die van de PVDA ondertekend of hebben via een kaartje duidelijk gemaakt dat ze het niet eens zijn met de plannen van De Lijn en van de Vervoerregioraad. Allé, ik denk dat dat toch ook wel een zeer belangrijk signaal is vanuit de bevolking, in de eerste plaats ook vanuit die groep busgebruikers, dat zij bezorgd zijn. Wij hebben een aantal concrete voorstellen ook als sp.a hoe we binnen zeg maar het budgettaire kader, waarmee dat ge moet werken en zonder zotte dingen te doen, waarbij je toch een aantal aanpassingen zou kunnen doen, die tegemoetkomen aan een aantal euvels die ik geschetst heb. We willen daarover het gesprek aangaan met de stad, met de Vervoerregioraad, met iedereen die bekommerd is over het busvervoer. Ik heb het over dat straf budgettair kader. We denken ook dat het voor de stad geen taboe zou mogen zijn om zelf te investeren in de exploitatie van het busvervoer. Zwijndrecht doet dat bv. nu al. Er rijdt een bus van Zwijndrecht tussen, die Zwijndrecht met Burcht verbindt. Die rijdt op kosten van de gemeente. Dat kost 700 à 800.000 euro per jaar aan de gemeente Zwijndrecht. We hebben in een vrij recent verleden als stad ook nog om en bij de 300.000 euro per jaar geïnvesteerd in het openbaar vervoer. Dat was dan in de eerste plaats om het openbaar vervoer op zaterdagmiddag naar de stadskern vanuit de regio gratis te maken. Dus er zijn precedentes, zowel bij ons als buiten de stad, dat een lokale overheid ook kan investeren in een beter, een meer volledig openbaar vervoer. Ik denk niet dat we de discussie daarover en over aanpassingen aan het vervoersplan hier moeten voeren. Ik pleit er alleen voor, dat we dat gesprek aangaan met mekaar en met iedereen die het busvervoer en de mobiliteit van de Sint-Niklazenaars genegen is.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van der Coelden. Mijnheer De Meyer? 2 minuten.

DE MEYER: Voorzitter, aangezien ik de overtuiging heb dat een goede gemeenteraad en een normale gemeenteraad om 24 uur moet kunnen eindigen, zal ik kort en bondig zijn voor ik de raad verlaat, aangezien ik tegen nachtarbeid ben. Ik ben tevreden met de steun van collega Van der Coelden voor de specifieke situatie van Puivelde, die ik vroeger ook reeds heb aangekaart. Ik wil wel schepen Hanssens bedanken voor de analyse van de impact van het nieuwe stadsnet op die 7 zones, die ik opgevraagd had en die ik na de commissie dan ook gekregen heb. Ik heb dat met veel aandacht bekeken, schepen. De alternatieven, die telkens per zone worden geschetst door de dienst mobiliteit zijn verdienstelijk, maar ik vind als ik de huidige situatie neem en de toekomstige, hoe verdienstelijk sommige voorstellen ook zijn, dat specifiek voor deze 7 zones we toch niet kunnen spreken van een vooruitgang. Integendeel, dat denk ik op de meeste plaatsen voor het openbaar vervoer en voor de mensen die in die wijken wonen, het eigenlijk een stap achteruit is, wat ik betreur. Ik had gezegd om kort te zijn, want ik vind niet dat we dit debat ten gronde tussen 0 en 1 uur 's nachts moeten voeren.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. En ik geef het woord aan de schepen. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik wil ook de drie mensen, die gesproken hebben, bedanken. Ik heb inderdaad, mijnheer Maes, gisteren nadat ik de Jos op tv zag en het was niet onze Jos, maar het was uwe Jos uit het Vlaams parlement – ik was vereerd door het bezoek van het Vlaams parlementslid, fractievoorzitter ook van de PVDA, in onze stad – en toen ik zei van ja, ik wil een sereen debat wilde ik eigenlijk ook zeggen ik wil een ander debat. En natuurlijk de reden waarom hebben jullie zelf alle twee aangehaald. Omdat op 15 juli inderdaad die beslissing door de Vervoerregioraad is genomen om dat concept openbaar vervoerplan na een aantal aanpassingen goed te keuren. En dan zitten we dus eigenlijk in een nieuwe fase van dat openbaar vervoersplan. Ik had een ganse analyse ook uitgeschreven, maar zoals eerder aangegeven, dat is misschien niet de moment noch de plaats om daarop in te gaan. Ik wil wel op twee dingen ingaan. Enerzijds, in de analyse en hoeveel mensen er nu geïmpacteerd zijn, hoeveel er nu niet geïmpacteerd zijn, die 92 % vanwaar dat die komt, ik zal dat nog eens allemaal toelichten, maar uiteindelijk is die 92 % opgemaakt over 80 % van de opstappers. 80 % van die 3.050 gebruikers, dagelijkse gebruikers, die nog steeds hun zelfde halte kunnen gebruiken. En van die overige 20 % is er dus 12 % die volgens ons ofwel nog altijd een halte hebben, maar niet meer op dat stadsbusnet, maar wel op het streekbusnet of een halte in de buurt hebben. Blijft dan 8 % van de mensen, waar we een potentieel probleem mee hebben. Maar dat heb ik ook in mijn analyse of mijn gap-analyse ook aangegeven, dat we daarnaar moesten kijken. Wat veel belangrijker is, is wat u aangehaald hebt.

Wat is de rol van het openbaar vervoer in onze stad en wat is het belang van het openbaar vervoer van ons? Als ik hoor wat de oppositie zegt, als ik hoor wat er in de andere gemeenten leeft, is er een algemene tevredenheid over dat kernnet. Die verbinding met andere gemeenten rondom ons. Omdat dat frequenter wordt en beter wordt. Als ge dan praat over wat zie jij als de rol, wat zien wij als de rol van het openbaar vervoer in onze stad, het belang dat we hebben dat mensen die van buiten onze stad komen, dat die een goed alternatief hebben voor die auto om naar onze stad toe te komen. En wij geloven dat met deze frequentie van openbaar vervoer, dat dat een kans is en dat dat een goeie zaak is. En dat op die manier mensen vanuit Temse misschien na gaan denken of vanuit Sint-Gillis na gaan denken, misschien moeten we niet de auto nemen, er is een bus en die bus die komt elk half uur of zelfs vanuit Temse elke 20 minuten. Dat is het belang en dat is de rol, die gaat meespelen voor een autoluwe stad. Daarnaast heb je het stadsbusnet. En wat is de rol dat we daar voorzien? En dan kijken we vooral naar mensen, die geen vervoer hebben. Mensen, die moeilijk te been zijn. En daarvoor is dat stadsbusnet heel belangrijk. En dan ben ik het eens met jullie, dan is dat heel belangrijk. Maar laat ons ook wel wezen, voor die binnenstad zijn er ook alternatieven. Buiten de mensen die slecht te been zijn, buiten de mensen die ergens heel specifiek naartoe gaan. Binnenstedelijke verplaatsingen doe je in de eerste plaats te voet of met de fiets, als je dat kan hé. Als je dat kan. Dus we moeten die twee, die twee hebben een andere rol, het kernnet en het ... Maar dat debat wil ik graag hebben. Het tweede wat ik wilde zeggen, is exact mijn suggestie die ik ook ging doen. Er zijn voorstellen. Ik heb de gap-analyse getoond. Laat ons de voorstellen op tafel leggen. We hebben een jaar en 4 maanden om die verder uit te werken. Laat ons er niet zolang mee wachten in ieder geval. Maar die uitgestoken hand, die voorstellen, ik zie ze graag komen en ik wil daar graag zowel over het ene thema als het andere mee in debat gaan met jullie. Maar dit is voor mij wel een nieuwe fase binnen die discussie.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, schepen. Ik denk dat we inderdaad dat debat moeten voeren over wat willen we eigenlijk als stad hebben aan openbaar vervoer in de stad voor de bewoners van de stad en de mensen die naar de stad komen en zich daar willen verplaatsen. En ik denk ook, dat we moeten olijsten wat de behoeften zijn van de mensen. En ik denk dat, allé, bv. gisteren zei er mij iemand “de schepen moet niet alleen op die plannetjes gaan kijken, maar hij moet ook met mensen gaan praten over ik wil naar daar of ik heb die nodig daarvoor, hoe ga ik dat doen”. En ik denk dat in kaart brengen is één zaak en een tweede zaak, denk ik, er zijn heel veel mensen van De Lijn, de chauffeurs, die zeer goed weten wat er eigenlijk allemaal de problemen zijn.

Ik denk als we al die zaken samen zetten en rond de tafel gaan zitten, dat we dan kunnen kijken hoe we de problemen kunnen oplossen. En ik ben het helemaal eens, want dat was ook de insteek van mijn tussenkomst, van wij moeten inderdaad niet vies zijn om daar zelf als stad in te investeren en te zorgen dat er een modernere infrastructuur en bussen zijn om te zorgen dat de stad een gezonde lucht heeft. Dat er in de smalle straten, want je moet maar eens proberen met een bus in de Lindenstraat en in de Don Boscowijk te manoeuvreren zoals het nu is. Het moet een heel goeie chauffeur zijn. Dus kleinere bussen, dat zijn echt bussen die we nodig hebben om in de stad eigenlijk ervoor te zorgen. En dat zijn de plannen, die in heel veel andere steden – in Duitsland en in Frankrijk – worden gemaakt. En ik denk dat we daarnaar vooruit moeten kijken en dat dit een gelegenheid is, net omdat er zoveel mensen daarrond bekommerd zijn en dus ja, laat ons inderdaad samenzitten. Maar ervan uitgaan dat de oplossingen die er nu voorliggen, dat die ruimschoots onvoldoende zijn voor de behoeften, die er vandaag zijn voor de mensen die de bus gebruiken.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ja, twee dingen nog. Op de repliek van schepen Hanssens. Allé, ten eerste, wat mij een beetje stoort, maar ook niet meer dan een beetje, dat is dat voortdurend gedaan wordt alsof dat kernnet, dat dat iets nieuws is. Allé, dat is al 30 à 40 jaar. Ik denk van het oranje bussenplan nog van wijlen Roel De Jong. Dat is al 30 à 40 jaar, dat er vanuit Stekene, vanuit Sint-Gillis, vanuit Beveren, vanuit Temse, vanuit Hamme, dat er om de 2 uur een bus of dat er twee keer op het uur een bus naar Sint-Niklaas rijdt en dat die bus dan nog als grote troef heeft, dat hij van het koopcentrum naar het station en/of naar het station rijdt via de markt, op al die plaatsen stopt en dat daardoor in feite 90 à 95 % van alle attractiepunten in Sint-Niklaas goed bereikbaar zijn met de bus vanuit de regio. Dus dat is nu niet iets nieuws vanuit dit plan. Dat is allang zo. De belangrijkste, allé, de belangrijkste troef van dit plan is dan die versterking vanuit Sinaai en Belsele richting Sint-Niklaas en ook de, denk ik dan toch, bijkomende bus vanuit Temse. Maar de sterkte van dat kernnet is er altijd geweest. Allé, ten tweede wil ik toch nog eens mijn scepticisme laten blijken. De mensen, die vandaag de stadsbus nemen, allé, die doen dat voor een groot deel omdat dat ook gewoon de beste en meest voor de hand liggende en soms zelfs de enige mobiliteitskeuze is, die ze hebben. Dus een alternatief vinden in de zin van een fiets of te voet of een step of gelijk wat, dat is rap gezegd, maar voor veel mensen die de bus nemen, is dat om allerhande redenen. Omdat ze niet durven, omdat ze te oud zijn, omdat ze niet goed te been zijn, omdat ze met boodschappen lopen, omdat het regent of weet ik veel wat. Voor veel mensen is dat geen valabel alternatief. En daar moeten we toch rekening mee houden als we gretig alternatieven naar voorschuiwen.

Voor de rest apprecieer ik de toon van de repliek van de schepen en zijn ja, zijn gebaar waar- bij hij de uitgestoken hand vanop deze banken wil aannemen. En ik reken erop dat we dat dan ook in het najaar kunnen bijeenzitten om grondig te bekijken wat er voor Sint-Niklaas nog uit de brand te slepen valt.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van der Coelden. Dan gaan we verder met interpellatie 18 van raadslid Ilse Bats ... Ah ja, maar ... Ja, oké. Goed. U wilt een schorsing even of ... Of een stemming? Nee?

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ja, ik euh, allé ja, gezien wat er hier ligt en wat er daar ligt, allé ja.

WYMEERSCH: Er zijn nog 5 belangrijke interpellaties.

VOORZITTER: Ja, ze zijn allemaal belangrijk hé.

WYMEERSCH: En dan nog de agenda van de OCMW-raad. Dus ik schat nog anderhalf uur, gemakkelijk. Half twee, twee uur. Doen wij voort, doen wij niet voort? Ik ga nog altijd van het standpunt uit, zeker de mensen thuis – en daar moet ge zelfs niet voor naar de beeldjes kijken – dat de aandacht voor zover ze niet al volledig afgezwakt is, dat die wel volledig zal afzakken. Dus u doet ermee wat u wilt. Of wij doen ermee wat u wilt. Maar ik pleit ervoor om hic et nunc te stoppen.

VOORZITTER: Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: We maken er een gewoonte van van bij onze fractie om via Messenger met elkaar nog te communiceren binnen de raad en ik krijg toch ook het signaal vanuit de huiskamers van mijn fractieleden, dat ze liever zouden hebben dat we stoppen en dan met een fris hoofd op een ander moment verderzetten.

VOORZITTER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

WYMEERSCH: Ja, ik stel vast, er is al één fractieleider naar huis. Onze ouderdomsdeken, die moest ook om 12 uur stoppen, dus die is ook al weg. Dus er zijn er in de huiskamers ook wel al een aantal denk ik die afgehaakt hebben. Dus ...

VOORZITTER: Ja, maar ik zou zeggen, allé, het is de laatste keer dat we op deze manier dat moeten doen. Ik vind ook, allé ja, als ge bekijkt wat we al gedaan hebben – en ik zeg niet dat dat, ik zeg juist het is wel allemaal nog belangrijk – maar ik zou ervoor pleiten als het voor de anderen, zou ik er deze keer voor pleiten om het voort te doen.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, ...

VOORZITTER: Ja, wacht. Ik ga u straks het woord geven, mijnheer Ghesquière, maar ik had het woord gegeven aan de heer Huys.

HUYS L.: Wij hebben ook een kanaal om onze fractieleden te raadplegen en gezien hetgeen wat er nog op de agenda staat, kiezen wij om verder te gaan.

VOORZITTER: Mijnheer Ghesquière?

GHESEQUIERE: Ja, voorzitter, dank u wel. Onze fractieleider is ondertussen ook huiswaarts gekeerd. Die heeft mij gevraagd om hem te vervangen. En de andere fractieleden van CD&V wensen ook bij deze de gemeenteraad te stoppen.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Maes?

MAES: Ik wil mij daarbij aansluiten hoor. Ik denk ook dat het zinvoller is om 12 uur, allé, of dan half één te stoppen en de rest van de agenda op een ander moment af te werken.

VOORZITTER: Mijnheer Noppe?

NOPPE: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik had zelf een beetje schrik als ik de agenda zag, dat we hier tot morgenvroeg, letterlijk dat ik ontbijt ging kunnen gaan halen als ik naar huis ging. Maar ik vind dat we, allé, zonder dat er onderwerpen tekort zijn gedaan of niet grondig zijn besproken, dat we wel al heel goed opschieten en dat inderdaad hetgeen dat rest, dat dat, allé, in vergelijking met wat we de afgelopen maanden al gehad hebben, dat dat niet het zwaarste is wat nu nog voor de boeg ligt.

VOORZITTER: Mijnheer Baeck?

BAECK: Het zijn inderdaad niet meer zoveel punten. Ik zoek gewoon verder te doen.

VOORZITTER: Ik ...

VAN DER COELDEN: ... wel anders te bekijken hé. Ondanks het feit dat we ons hier allemaal heel braaf aan de regeltjes gehouden hebben, is het nu 20 na 12 en zitten we hier waarschijnlijk nog tot half 2 à 2 uur hé. Allé, dat is het hé.

VOORZITTER: Ja, we hebben hier gezeten tot kwart na 4. Allé ja, ik bedoel ... Ja, maar allé, ik denk, ik denk nu toch als ge kijkt, allé ja, als ge, hier zijn een aantal punten voor de geheime zitting nog bij. Als ge kijkt naar wat er nu nog voor ons ligt, dan denk ik dat het realistisch is.

WYMEERSCH: Het wordt ... Nee, het is realistisch nu vast te stellen, dat de aandacht verslapt, dat het debat cultuur er niet meer zal zijn. Dat het er nu is, oké, het staat op de agenda, we laten het passeren. Als er moet gestemd worden, dan stemmen wij en dan gaan we naar huis. Dat is geen manier van vergaderen hé.

VOORZITTER: Neen, maar mijnheer Willockx euh mijnheer Wymeersch ...

WYMEERSCH: Dat zal de Freddy niet graag horen hé.

VOORZITTER: Nee, mijnheer Wymeersch, u hebt zelf, allé, een paar gemeenteraden geleden gezegd van het is onze plicht van hier te zitten en van ons werk te doen.

WYMEERSCH: Ah ja, tuurlijk.

VOORZITTER: En ik denk dat we dit werk, allé, we zijn nu ondertussen, we hebben er ook voor geschorst. Allé, ik denk als we doordoen en dat we deftig, want ik pleit er niet voor om de mensen niet te laten uitspreken, dat zul je van mij weten dat ik dat niet gewoon ben, maar allé ja, ik denk dat het een goeie piste is om dit nu nog af te werken.

WYMEERSCH: Gij denkt dat, gij denkt dat, maar het is niet zo. En denk aan het personeel ook hé. Die moeten ook nog naar huis hé.

VOORZITTER: Ja, dat is waar, maar ...

WYMEERSCH: Allé ja, maar dat is een bijzaak?

VOORZITTER: Ja, maar dan moeten ze op een ander moment nog terugkomen. Allé, ik bedoel ...

WYMEERSCH: En mag ik er u op attent maken, mevrouw de voorzitter, dat de meerderheid zegt van we doen door. Die moeten toch niet tussenkomen hé. Dat is his masters voice.

BURGEMEESTER: We moeten hier wel zijn ...

WYMEERSCH: Het is de oppositie, die ... Ja, ze zitten hier ja. Ja, ja, ze zitten hier, maar inhoudelijke inbreng in het debat, nihil.

VOORZITTER: Ik ga even het woord ...

WYMEERSCH: Dat gaat gij niet beslissen hé of dat moet of niet moet hé. Ah nee hé, ah nee hé.

VOORZITTER: Ik ga het woord even geven aan mevrouw Geerts.

GHSQUIERE: Voorzitter, ik had opnieuw het woord gevraagd.

GEERTS: Ja, dank u wel. Ah ...

VOORZITTER: Ah, excuseer. Ik dacht ... Ah, Julien, ja. Oké.

GHSQUIERE: Niet dat ik mevrouw Geerts op dit uur graag hoffelijk wat voorrang wil geven, maar toch heel kort. We gaan ook toch niet opnieuw de OCMW-raad kleineren tot een paar minuten, want eigenlijk staat onder andere ook het advies in verband met de jaarrekening nog op de agenda. Dus als we daar inderdaad op even korte termijn gaan doorfietsen, zoals we dat gedaan hebben in de commissie, omdat we Tjeu vroegen voor eindelijk eens kort te zijn. Ik denk dat dat toch te belangrijk is om er nu nog heel snel ons vanaf te maken.

VOORZITTER: Ja, ik euh ... In de commissie is die begroting voorgesteld. En ik heb daar, allé ja, er is eigenlijk geen, er zijn geen vragen gesteld. Allé ja ...

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, ...

GHSQUIERE: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

WYMEERSCH: Tjeu Van Diessen als directeur van het Zorgpunt heeft geen 5 minuten een toelichting gegeven over een document van 50 bladzijden. Dat hebben we zelf moeten instuderen, zelf moeten bekijken en dat zouden wij nu ook op 5 minuten doen? Ah nee hé, ah nee hé!

VOORZITTER: Nee, dat hoeft niet voor mij, dat hoeft niet voor mij. Ik wil hier blijven zitten en ik wil luisteren naar de argumentatie, geen probleem.

WYMEERSCH: Hoe kunt ge nu over een financieel, zwaarwichtig document als een jaarrekening van Zorgpunt, jaarrekening 2019, een deftig debat voeren om 1 à 2 uur in de ochtend? Dat moet gij mij eens vertellen.

VOORZITTER: We hebben al debatten gevoerd, andere debatten om 3 uur en om 4 uur in de ochtend. Allé ja, ik bedoel, plots ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ja, dat stel ik vast ja. Ja, ik geef het woord aan mevrouw Geerts, excuseer.

GEERTS: Ja, we laten ons wat doen door de mensen in de zaal. Nee, mevrouw de voorzitter, wij hebben eigenlijk ook in het begin van deze legislatuur een aantal keren discussie gehad over moeten we één gemeenteraad of twee. En ik vind het nu wel een beetje jammer, dat u altijd zegt ja, we hebben toen ook tot 3 of 4 uur vergaderd. Allé, eigenlijk is dat niet wijs. Als je vergadert van 7 tot 12, dat is meer dan genoeg. U weet dat als leerkracht, ik denk dat we dat allemaal weten, om 5 uur geconcentreerd en met aandacht te luisteren, dat is eigenlijk niet normaal. Nu zijn er 4 partijen, die vragen om om 12 uur te stoppen. En 3 partijen vragen om verder te doen. Dus ik zou nu toch willen vragen aan u als voorzitter om nu toch ook eens, allé, niet alleen daar te zitten als woordvoerder van de meerderheid, maar als er 4 vragen om te stoppen om 12 uur en 3 willen verder doen, wel, ik zou zeggen luister dan eens naar de meerderheid van de fracties nu.

VOORZITTER: Ah, u zegt meerderheid van de fracties, maar ja, dat is ook niet de meerderheid van de leden aanwezig hé.

GEERTS: Ja, ik doe gewoon een beetje beroep op uw inlevingsvermogen, dat mensen moe zijn. Het is 12 uur en er staat nog zoveel op de agenda. Is dat nu zo erg? Ik heb hier ook niemand horen pleiten voor een extra zitting met een zitpenning of zo. Moest u dat denken, wij vragen gewoon, het is 12 uur, willen we alstublieft in alle sereniteit afsluiten. Wij vragen dat met zoveel mensen en ik vraag aan u als voorzitter, allé, ga daar nu gewoon ook eens op in alstublieft. En zit hier niet te verdedigen dat we moeten vergaderen tot 3 à 4 uur.

VOORZITTER: Maar, mevrouw Geerts, allé, ik vind dat nu toch ... Ja, mijnheer Huys?

HUYS L.: Excuseer, maar inderdaad, het is 12 uur gepasseerd. We hebben ongeveer een uur de tijd nodig gehad om punten te behandelen, die zijn aangevoerd, op de agenda zijn gezet door de oppositie, geen enkel probleem. Maar die in een straatnamencommissie of een gewone gemeenteraadscommissie kunnen behandeld worden of zelfs in een gewoon gesprek met een schepen. Wij hebben die punten er niet op geplaatst. Er is een bepaalde, er is één partij die voor OCMW-raad en gemeenteraad tezamen 14 toegevoegde punten heeft op de agenda geplaatst. En het is net die partij, die nu zegt van ja, we zijn moe, we gaan naar huis. Nee, laat ons de discussie hier stoppen. Ze is ondertussen bijna 17 minuten ver. En laat ons de zitting verderzetten. Ik dank u.

WYMEERSCH: Mijnheer Huys, u zit hier toch de waarheid te verkrachten hé. Ik vraag hier niet hic et nunc om naar huis te gaan. We hebben hier om 7 uur gevraagd, laat ons om 12 uur evalueren hoever we staan.

VOORZITTER: We zijn aan het evalueren.

WYMEERSCH: En we hebben nu geëvalueerd dat er nog 5 belangrijke interpellaties zijn, dat er nog 2 interpellaties zijn in de OCMW-raad en een belangrijk dossier in de OCMW-raad.

VOORZITTER: Maar we gaan, we gaan ...

WYMEERSCH: Dat hebben we om 7 uur aangekondigd. Het is niet dat u verrast moet zijn, dat we er nu om 12 uur mee afkomen om te stoppen hé. Dat moet u niet zeggen hé.

VOORZITTER: Nee, nee. Daar zijn we niet over verrast. Maar er zijn ook nog ...

NOPPE: Mevrouw de voorzitter, we hebben om 7 uur gezegd "we zullen zien aan de toegevoegde punten als we gaan beginnen als het 12 uur is en we zitten nog maar aan toegevoegd punt 1 of 2, dan wordt het misschien tijd om het te herbekijken, mijnheer Wymeersch. Wat u zegt, hebben we niet afgesproken.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Er zijn ook nog ...

WYMEERSCH: Wij gingen om 12 uur evalueren.

VOORZITTER: ... punten, geheime punten voor de politie, die moeten afgehandeld worden.

WYMEERSCH: En ge gaat nu niet zeggen, ge gaat nu niet zeggen tegen ons als oppositie ... We krijgen nu als oppositie het verwijt dat we ons werk doen. Ja, ja, u verwijt ons dat we ons werk doen. Tussenkomen.

VOORZITTER: Daar gaat het niet over.

WYMEERSCH: Het staat u ook vrij om punten aan de agenda te zetten hé.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, we gaan ...

WYMEERSCH: Dat is enkel his masters voice. Ja stemmen.

VOORZITTER: Ik stel voor dat we stemmen of we de gemeenteraad onderbreken of niet. Ja?

GHESQUIERE: Nog één korte opmerking, voorzitter. Als het mag.

VOORZITTER: Ja.

GHESQUIERE: U vergelijkt met gemeenteraden in het verleden, die tot half 5 's morgens geduurd hebben. Maar dat waren bij mijn weten geen virtuele. Ik zou nu eigenlijk op dit moment eens heel graag alle collega's van de meerderheid onder andere in beeld willen zien en hoeveel dat er daar nog echt goed wakker van zijn. Ik zou het echt eens willen zien. Want virtueel vergaderen is veel vermoeiender als ge dat met veel aandacht wil doen ten minste, dan inderdaad live.

VOORZITTER: Ik heb daarnet ook gezegd, mijnheer Ghesquière, met alle begrip en ik snap dat ook, maar ik moet zeggen, ik zit ook vaak aan de andere kant en dan doe ik ook mijn best om dat tot op het einde mee te maken.

GHESQUIERE: Dat is juist.

VOORZITTER: En ik snap dat ook. Het is hoogstwaarschijnlijk en hopelijk onze laatste gemeenteraad op deze manier. En ik zou er toch voor pleiten om hem verder te zetten, zodanig dat we ons programma kunnen afwerken en hoe sneller we er verder aan beginnen, hoe sneller het gedaan is. Goed. We gaan verder met de interpellatie van raadslid Ilse Bats. En ik geef mevrouw Bats het woord over de zomer, evaluatie van de zomer in het Romain De Vidtpark.

BATS: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik ga mijn best doen om zo laat nog serieus te zijn voor mijn computer thuis.

VOORZITTER: Dank u wel.

BATS: Dus, het Romain De Vidtpark of het stadspark, men kan er niet meer omheen, er is overlast. Er zijn problemen en dat mag gezegd. Uiteraard is ons park nog steeds een fijne plek om te vertoeven. De groendienst verdient alleen maar lof, vind ik en de kindjes zijn blij met de vernieuwde speelplekken. Dus dat is ook helemaal in orde. Maar, we hebben het in vorige punten vanavond er ook al een beetje over gehad, afval stapelt zich vaak op, fietsen mag precies tegenwoordig overal, op ieder paadje, nachtlawaai is schering en inslag, vandalisme wordt een groot probleem, lege glazen flessen aan de speeltuin en de bankjes zijn vaak een terugkerend ochtendbeeld. Het gaat dus niet echt goed in het park. En we vragen dus concrete maatregelen - ik zal het proberen zo kort mogelijk te formuleren – die de boel niet meer doen escaleren, maar integendeel, alles terug laten lopen zoals het zou moeten. Ten eerste, een redelijk belangrijk punt of een heel belangrijk punt – en Julien Ghesquière, in een vorige gemeenteraad denk ik, heeft er ook al eens iets over gevraagd – willen wij heel graag opnieuw een parkwachter. Overdag om toezicht te houden.

Vooral op de gewone dingen, die in het park zich voordoen, op de fietsers, afval, maar ook voor het algemeen welzijn van de bezoekers om dat te vergroten. Ten tweede zouden we heel graag hebben dat het park opnieuw wordt afgesloten vanaf een bepaald uur. Daar kan over gepraat worden. Uiteraard in overleg met het restaurant Kasteel Walburg. Eventueel – met ik denk dat de uitbater al een sleutel heeft – maar om hem die ook te laten gebruiken, zoals dat ook in het zwembad gebeurt, als de conciërge of de uitbater van het café doorgaat, doet die ook de deur dicht. En een toegangs-, een echt toegangsverbod na een bepaald uur. Dat eigenlijk alleen maar kan ja, benadrukt worden als het park ook afgesloten wordt of letterlijk afgesloten wordt. Wat zouden we nog graag hebben? Een verbod op elektronisch versterkte muziek. Zoals dat ook bij auto's het geval is, is dat ook redelijk storend als er heel harde muziek in het park rondgaat. Geluidsvervuiling is een onderschat probleem. En het park moet rust brengen of rust geven aan iedereen, die daar wil zitten. En dan als laatste willen we al zeker om te beginnen echte en regelmatige structurele nachtelijke politiecontroles. Vooral bij mooi weer. Als het vriest en hagelt en het regent, dan kan ik mij voorstellen dat het niet zo gezellig is om in het park rond te hangen, maar bij mooi weer is het een probleem. Ja, bv. eens om 23 uur of enfin, wanneer het zich voordoet, maar wel structureel en niet zomaar als het uitkomt. Ik hoorde wel dat de laatste weken er blijkbaar al verhoogde controle was en dat bleek ook broodnodig. Ja, er zijn raampjes van het kattenhuisje - of hoe heet dat huisje – uitgeschopt, vuilnisbakken worden uit de grond gerukt. Allé, het is eigenlijk een beetje schandalig. Dus de politie, die daar de laatste weken heeft gepatrouilleerd of daar geroepen is, dat heeft echt al een verschil gemaakt. Vandaar dat we ook vragen om dat nu structureel nog veel meer te doen. En wij vragen op een volgende commissie om het daar eens wat langer over te mogen hebben of eventueel zelfs al een aanpassing van een reglement in een volgende gemeenteraad. Voilà.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Bats. Ik zie dat de heer Wymeersch wenst aan te sluiten.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega Bats is één ding vergeten ...

BATS: Oei!

WYMEERSCH: ... dat er niet zou mogen gebeuren in het stadspark en dat zijn picknicks. En die zijn legio. Ik heb dat deze zomer verschillende keren vastgesteld, dat er in de gazon, in de graspartijen, want gazons kunt ge het soms niet noemen, in de graspartijen hele families en meerdere families samen zitten te picknicken. Tot daaraan toe. Ook in coronatijden mocht het niet, maar het gebeurde. Maar ze laten dan ook nog de helft van hun afval liggen, als het niet helemaal de afval is en dat kan niet door de beugel. Ook in niet-coronatijden. Is daar geen politiecontrole op? Ja. Grijpen die in? Soms. Niet altijd. Soms.

En ik denk dat we daar ook resoluter en krachtadiger moeten zijn en dat er ook, burgemeester, eens een gesprek moet zijn wat betreft de handhaving in het stadspark. Beladen wij de politie met alle zonden? Nee, met geen enkele zonde. Ze kunnen ook niet constant patrouilleren in het stadspark. En daarom stadswachten, meervoud, stadswachten. Parkwachters zijn dringend noodzakelijk, moogt ge ook niet op stadswachten afschuiven. Maar ik denk dat het stadspark dringend aan een ja, een herwaardering toe is inzake veiligheid en inzake handhaving.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch en ik geef het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, we zijn het erover eens dat de druk op het stadspark de voorbije weken enorm hoog was en denk ik in het verleden zelden zo hoog is geweest. Vakantieperiode, hittegolf, corona, beperking van de openingsuren van de horeca en dan is natuurlijk dat stadspark op 150 m van de Grote Markt voor velen – begrijpelijk en terecht – een alternatief. Op voorwaarde natuurlijk dat men een aantal basisregels – geschreven en ongeschreven – regels in het sociaal verkeer respecteert. En daar schort er inderdaad aan hé. Inderdaad, het achterlaten van afval, door het stadspark fietsen, zelfs sommigen die er een spelletje van maken, activiteiten in de nachtelijke uren tot en met allerlei toestanden met vuurwerk om dan natuurlijk nog over de drugproblematiek te zwijgen. Op termijn denk ik moeten we ernaar streven om dus de permanentie in het stadspark, wanneer de gemeenschapswachten terug op volledig contingent zijn, in eerste instantie aan hen toe te vertrouwen. Versterkt zoals dat vorige zomer was en ook deze zomer was door mensen van Wijk-Werken. Er is ook door Wijk-Werken, dus de opvolging van het PWA, ingezet geweest en uiteraard ook wat betreft het politionele toezichtinzet van onze wijkpolitie en ook van onze dringende politiehulp met de fietsteams die ook een stuk of een groot stuk van het toezicht en de interventie de voorbije weken in het stadspark hebben waargenomen. Ik denk dat dat de aanpak is, die we ook moeten volgen naar de toekomst. En dat we dus die inzet, gemeenschapswachten, Wijk-Werken, politie dus zo optimaal mogelijk moeten organiseren. Wat betreft de avond- en de nachturen, laat ons zeggen na zonsondergang. Er zijn in de week van 21 juli 5 oproepen geweest voor nachtlawaai. In augustus is er nog eens 1 oproep geweest. Eén van de mensen van de Walburgstraat heeft mij die bewuste avond ook zelf persoonlijk gecontacteerd en ik heb dan met de politie contact opgenomen, maar er was al een ploeg ter plaatse. Dus er zijn inderdaad een aantal mensen, die denken dat ze dus 's avonds laat nog activiteiten en feestjes of andere exploits moeten organiseren in het stadspark. Daar dient dat niet voor. Mevrouw Bats, u suggereert ook om dus na een bepaald uur het stadspark af te sluiten. Dat is in de commissie maandag ook al ter sprake geweest. Ik ben er persoonlijk geen voorstander van.

Want als je dat echt sluitend wil maken in de letterlijke betekenis van het woord, ja, dan moet je niet alleen aan de Zeildoekstraat en de huidige ingangen van het park dus de hekken sluiten, maar zul je ook die afsluiting aan de Parklaan merkkelijk hoger moeten maken en zul je ook dus voor de bereikbaarheid van restaurant Walburg er ook nog bijkomende infrastructurele maatregelen moeten nemen. Momenteel wordt het stadspark alleen afgesloten wanneer er dus dreiging is van stormgevaar. Ik vind het wel een goeie suggestie om in een reglement dus het gebruik van versterkte muziek te verbieden. Ik denk dat dat inderdaad de rust en de beleefbaarheid van het park ten goede zou komen en overlast van bepaalde groepen, die zich ophouden in het park, kan voorkomen. Mijnheer Wymeersch, ja, wat is een picknick of waar begint de picknick en waar eindigt het verorberen van een aantal voedingswaren hé. Ik heb zelf nog – maar dan spreek ik over een tiental jaren geleden, voordat de parkconcerten begonnen – met een aantal jongere koppels afgesproken om eerst te picknicken en daarna dan het optreden bij te wonen. Zoals er ook vele groepen gaan picknicken en gezinnen gaan picknicken op De Ster. Om dan te zeggen ja, we gaan dat verbieden, ik schrik daar toch voor terug. Ik geef u 100 % gelijk, wie verpakkingsmateriaal meebrengt, moet het ook terug meenemen. Ik denk dat we daar ook veel strenger op moeten zijn. Het is trouwens ook zo, dat daar ook door de politie wordt op aangesproken en dus dat ook bv. ja, de mensen dus daar van Wijk-Werken daar ook kleine opruimwerkzaamheden hebben gedaan. Het is trouwens ook zo, dat met de hittegolf de frequentie van het team Openbare Netheid dus ook verdubbeld is geweest om dus afval, dat achtergelaten wordt in het stadspark, op te ruimen. Ik denk dus dat we inderdaad goed moeten evalueren hoe het deze zomer is gelopen en hoe we dus op een optimale manier in 2021 tewerk kunnen gaan.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer de burgemeester. Ja, mevrouw Bats?

BATS: Ja, gewoon nog even kort. Ja, ik kan blij zijn met het antwoord van de burgemeester. Ik wil gewoon, het afsluiten van het park is mij niet zozeer, het is ons niet zozeer te doen over dan kan je niet meer over de afsluiting of je mag niet over de afsluiting kunnen. Ik denk gewoon de poort dichtdoen is letterlijk zeggen “het hoort eigenlijk niet dat je in het park bent”. We weten ook wel dat ge langs 27 kanten er wel nog in kunt, maar door letterlijk te zeggen “we doen de poort nu dicht” wordt er eigenlijk al, doet ge al iets dat niet mag door gewoon maar over het poortje te springen. Nu is het gewoon binnengaan. Dus lijkt het ook alsof dat het zomaar mag. Of dat het zomaar oké is om daar ’s nachts te gaan zitten. Terwijl als ge gewoon de poort dichtdoet, is het duidelijker. Dat was het plan.

BURGEMEESTER: Misschien nog heel kort. Allé, ik wil ook erop wijzen, dat van de Zeil-
doekstraat naar de Parklaan er ook een fiets- en voetgangersdoorsteek is. Dus dan zou je die
ook afsluiten?

BATS: Ja, maar ja, dat is dan alleen 's nachts hé. Dan is de Moerland misschien toch net iets
veiliger en beter, denk ik.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Bats. Dan gaan we – dank u wel – dan gaan we naar de
interpellatie 19, voorstel tot beslissing van raadslid Christel Geerts, ondergrondse parking op
de Paterssite. Mevrouw Geerts, u hebt het woord.

GEERTS: Ja, mevrouw de voorzitter. Toen wij in de vorige legislatuur, toen de Paterssite
werd aangekocht, dan ging dat eigenlijk om drie zaken hé. De omvorming van de kerk tot een
gemeenschapscentrum, omvormen van het klooster en zaal Familia naar eigentijdse woonge-
legenheden en de aanleg van ondergrondse parking voor de buurt en de toekomstige bewoners
van de site. We hebben eigenlijk een aantal, toen een aantal participatiemomenten gehad met
de buurt en eigenlijk was daar heel veel draagvlak voor het totale project en vooral ook het
feit van die ondergrondse parking, dat die ook zou opengezet worden voor de buurt, dat werd
toch wel enorm geapprecieerd. En dat zorgde eigenlijk voor heel veel draagvlak. Tot onze
verbazing eigenlijk hebben wij naar aanleiding van het woondossier vernomen, dat die onder-
grondse parking uit de plannen geschrapt wordt. Nu, dat op zich is jammer en het is ook heel
jammer, dat de buurt daarover niet werd gecontacteerd. Het is hier vanavond nog al gezegd,
voor een bestuur dat prat gaat op zijn participatie, ja, is dat toch wel dubbel jammer. Dat be-
grijpen wij niet goed. Wij denken au fond dat het niet wijs is om in een buurt, waar al zo'n
parkeerproblematiek is en waar nog nieuwe bewoners bijkomen, om daar geen, om dat te
schrappen dat plan. Wij hebben ook in de buurt geflyerd en we zijn eigenlijk wel wat, allé,
voor ons is dat dan aangenaam geschrokken van de vele reacties, die we gekregen hebben.
Een aantal mensen vielen uit de lucht. Ondertussen zijn daar ook al weer wat nieuwe mensen
komen wonen op bepaalde inbreidingsprojecten en die zeggen ja, wij zitten hier al met zo'n
probleem, de stad mag dat toch echt niet doen. Wat is nu het concrete engagement, dat wij
graag zouden hebben dat jullie opnemen? Dat ge u engageert om een parkeerstudie te maken
van de hele omgeving, want er zijn nog plannen die op stapel staan in de buurt. En waar ge
toch kunt aantonen hoe al die parkeerplaatsen, die verloren gaan, hoe die gaan gecompenseerd
worden en hoe je eigenlijk de parkeerdruk in zijn algemeenheid gaat opnemen.

Ten tweede vragen wij aan het bestuur om zich te engageren om toch – en uiteraard zodra corona het toelaat – een inspraakmoment te hebben met de mensen omtrent deze of het al dan niet verwijderen van deze ondergrondse parking. Dus de vraag is een beetje dubbel. Informeer ons met cijfers, onderbouw uw keuze en ten tweede, ja, bespreek dat toch met de mensen uit de buurt.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Geerts. En ik zie dat mijnheer Ghesquière het woord vraagt.

Ghesquière: Ja, dank u, voorzitter. Ik sluit mij aan bij de vraag van mevrouw Geerts. Ik kan het heel kort samenvatten. Vooral voor wat betreft de parkeerdruk, die er nu reeds is. In die buurt is inderdaad een ondergrondse parking daar zeker en vast geen overbodige luxe. En die was eigenlijk ook altijd al verwacht, zo'n parking. En wat ik mij toch wel in deze, wat mij toch wel in deze het meest zorgen baart – en ik begrijp ook wel, het zijn inderdaad coronatijden, het is moeilijk om de mensen samen te krijgen – maar deze meerderheid voert toch participatie heel hoog in haar vaandel en ik zou dat dan ook bij deze zeker ook in de praktijk willen zien, dat daar inderdaad opnieuw de buurt goed geïnformeerd wordt.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Ghesquière. Mijnheer Wymeersch?

Wymeersch: Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's, dit dossier hebben wij nooit echt in ons hart gedragen. Het is een dossier, dat al wat jaren meegaat. Het is een dossier, ik had bijna gezegd een persoonlijk dossier van toenmalig schepen Geerts. We hebben altijd koele minnaars geweest en het is een dossier, dat nefast is. Ik ken de prijsevolutie niet, maar ik kan mij best voorstellen dat de kostprijs, die van in het begin werd vooropgesteld voor het gedeelte kerk, de ombouw van de kerk, dat die kostprijs ondertussen al verschillende keren is overschreden. Bij gelegenheid mag men daar eens een verslagje over maken. Ten tweede, ten tweede, dus de bouwplannen en de inrichting van de parking en het huidige gedeelte Familia komt blijkbaar niet van de grond op de manier waarop het voorgesteld werd, want dat waren luchtkastelen die men ons voorstelde. En ik heb tijdens de commissie als ik mij niet vergis ook de huidige schepen al de suggestie gegeven "stop met die droomkastelen na te jagen, gooi heel dat spel op de markt en ge zult er rapper resultaat van zien". Wat betreft de parking zal mevrouw Geerts zich zeer goed herinneren, dat inderdaad daar a penitio een parking was voorzien, een éénlagige en dat wij vanuit onze fractie indertijd hebben gepleit om een dubbele laag ondergronds. Omdat dat noodzakelijk was. Of dat nu nodig is of niet, dat laat ik aan de mobiliteitsdeskundigen over. Daar ga ik mij niet over uitspreken, maar het lijkt mij logisch dat als er x-aantal woongelegenheden bijkomen, dat daar ook wordt voorzien in de nodige parkeergelegenheden.

Met andere woorden, dit dossier, langs welke kant ge het ook bekijkt, is een droomfabriek geweest, die met haken en ogen aan mekaar hangt en waar ik van hoop, dat het nog enigszins op een deftige manier kan worden afgehandeld. Maar ik heb mijn twijfels daarover. En we zullen het wel zien in de toekomst.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. En ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Dank u wel, voorzitter. Mevrouw Geerts, laat mij meteen met de deur in huis vallen. U geeft drie doelstellingen weer, maar als ik ga kijken naar de initiële projectdefinitie omvatte die inderdaad drie doelstellingen, nl. de realisatie van een gemeenschapsfunctie, de huidige kerk, woongelegenheden waaronder alternatieve woonvormen – daar zijn we nu over bezig – én niet een ondergrondse parkeergarage voor de buurt, maar publieke groene ruimte. De tuin van het project, die een publieke functie moest opnemen met respect voor erfgoed én vooruitstrevende duurzaamheidsprincipes. Dus parkeergelegenheid voor de buurt maakte geen deel uit van de doelstellingen voor het project. Natuurlijk, in heel het participatietraject of het traject dat gelopen is met de buurt, wel het wel duidelijk dat parkeerdruk een bezorgdheid was op die omgeving en ook een aandachtspunt. En dus ook bij de opmaak van dat masterplan werd uitgegaan van een één op één parkeercapaciteit voor de woonfunctie. Zo werd het ook gecommuniceerd tijdens die participatiemomenten. Dus dat wordt niet ontkend, dat dat zo gecommuniceerd is. Dat klopt. Maar er is echter op geen enkel moment ontworpen op basis van extra parkeercapaciteit voor de buurt of de functie van de kerk, aangezien dit ook in strijd zou zijn met die duurzaamheidsprincipes. Wat is wel gezegd? En waarschijnlijk door u. Ik heb dit dossier in de vorige bestuursperiode van niet te dichtbij gevolgd moet ik eerlijk zeggen. Is er volgens mij gezegd van kijk, moest er capaciteit over zijn, moesten er parkeerplaatsen ter beschikking zijn, dan zouden die kunnen verhuurd worden aan de buurt. Dat is wat er gezegd is en dat is de belofte. Als er nu gedaan wordt alsof dat de stad gezegd heeft van we gaan een parking realiseren in dat project en de buurt mag daar staan, dan is dat fout. Bovendien is de trend – en dan kom ik eigenlijk tot het verdere en de vraag die u stelt van waarom is die beslissing genomen – wel kijk, die ...(?)principes, die maken het niet makkelijk om een goed project te maken. En dat is ook gebleken en ik heb dat ook toegegeven in de commissie hé. Ik heb dat ook gezegd in de commissie van het is nu erop of eronder, want ik zie het ook niet zitten om nog eens een rondje te doen om een alternatieve woonvorm te doen die betaalbaar is, die kan tegemoetkomen aan de hoge duurzaamheidseisen die we voor onszelf opleggen én ja, dat allemaal nog gefinancierd zien ook. Want laat ons welwezen, wij willen daar ook geen extra geld meer insteken als stad in dat project. Dat maakt natuurlijk dat wij kijken naar wat zijn die verschillende dingen, die we willen realiseren?

Andere woonvormen, financiële haalbaarheid, hoge duurzaamheidseisen. Ja, heb je dan nog een parking nodig voor zo'n projecten? De mensen, die met ons in zee willen gaan om dat te realiseren, die zeggen kijk, onze bewoners dat zijn mensen die coöperatief willen wonen, die samen willen wonen, samen dingen doen. Die hebben geen persoonlijke parkeerplaatsen nodig. En dus zorgen die ook niet voor extra parkeerdruk in de wijk. En dan hebben wij gezegd van – en dan komen we naar waarom hebben we dat toegestaan – hebben wij gezegd van “kijk, goed, maar dat geeft ons geen garantie dat die mensen toch niet een auto hebben en toch op dat openbaar domein staan om die parkeerdruk te verhogen”. Wel, we gaan ervoor zorgen dat gans die site een ander adres krijgt, dat die niet opgenomen worden in het parkeerreglement, zodat die ook nooit in aanmerking kunnen komen om een parkeerkaart of een bewonerskaart te krijgen, wat hen natuurlijk overdag en in het weekend voor problemen gaat zorgen. Is dat voldoende? Uiteraard is dat niet voldoende. We leggen autodelen op aan die site, ten tweede. En ten derde hebben we het engagement genomen om in het parkeerbeleidsplan, dat in opmaak is, voor die wijk specifiek te gaan kijken of er extra maatregelen kunnen genomen worden. En wat kunnen die extra maatregelen zijn? Bv. het uitbreiden van het uurvenster van de blauwe zone, zodat als ge toekomt om 15u.35 niet simpelweg uw schijf kunt zetten en er kunt staan tot de volgende morgen om 9u., maar dat die uren misschien uitgebreid worden, zodat de echte bewoners, die wel recht hebben op bewonersparkeren wél op de straat kunnen staan. En laat ons hier absoluut ook geen abstractie maken van het project van het centrum van de Elisabethwijk. Het Elisabethplein, het Leopoldplein, dat gaat heringericht worden. Daar hebben wij het engagement genomen naar de bewoners toe – en daar is heel veel volk van die wijk op afgekomen – om ervoor te zorgen dat elke parkeerplaats, die verdwijnt, ook gaat gecompenseerd worden in buurtparkings. Want anders beginnen we er niet aan. En dat is een engagement, waar we ons aan gaan houden en waar we in deze oefening ervoor kunnen zorgen dat die parkeerdruk voor gans die wijk, voor de bewoners, heel duidelijk voor de bewoners kan opgevangen worden. Voilà, juist in 5 minuten.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen Hanssens. Goed.

HANSSENS: Dus eigenlijk, voorzitter, sorry hoor, als ik eventjes mag, maar eigenlijk dus waar mevrouw Geerts vraagt van doe een parkeerstudie, dat zit erin. Doe een engagement naar die buurt, dat zit erin. Maar spreken met die mensen of ze samen te roepen, verwijst ik naar mijn commissie ook. Als we nu nog zeker zijn of dat het er gaat komen of dat er iets gaat komen, heeft het weinig zin om de buurt samen te roepen om te zeggen van ja, misschien komt er iets, misschien niet. Laat ons dan wachten tot er wat meer duidelijkheid is om iets te communiceren dat wel doorgaat.

VOORZITTER: Oké, dank u, schepen. Mevrouw Geerts? Ja, ondertussen hebt u ... Ik geef u het woord, mevrouw. Uw micro, uw micro staat niet aan. Uw micro, wij horen u niet.

GEERTS: Ja. Schepen, u begint in uw betoog over de problematiek rond het wonen. Ik denk dat ik dat zelf ook heb aangebracht op uw commissie, uw bekommernissen daarrond die deel ik volledig. En ik heb zelfs nog als toenmalig schepen heel dikwijls samen met uw collega Shadé (?) ons heel veel vragen gesteld bij hoever onze eigen administratie en hoe onrealistisch men soms was in die duurzaamheidseisen en het alternatieve. Maar dat staat er voor mij toch echt wel los van. Ik denk dat het feit, dat we daar zoveel parkeerplaatsen hebben weggenomen en dat daar mensen komen wonen ... En allé, u maakt zich wel sterk van die gaan geen wagen hebben, we gaan daar naar andere mogelijkheden ... Vind ik het echt wel een gemiste kans om toch niet te werken met die ondergrondse parking. En vooral, u zegt ja het heeft nu weinig zin om naar de buurt te gaan, maar ik zou dat dan toch eigenlijk niet lang meer uitstellen, want allé, er zijn nog heel wat mensen die inderdaad in de overtuiging zijn, dat daar een ondergrondse parking komt. Er zijn ook heel wat nieuwe problemen al bijgekomen als ik de mensen hoor uit die nieuwe inbreidingswijk. Die hebben nogal vrij massaal gereageerd eigenlijk op onze flyer. Dus het kan wel zijn dat u daarmee bezig bent. Ik heb daar op dat vlak eigenlijk ook het volste vertrouwen in. Maar laat het ons dan eens zien. Doe de oefening ook eens met ons en laat het ook aan de mensen zien, want dat u zegt ja, ik ga dat compenseren, ja, dat is informatie die wij niet hebben. Dus ik zie nu alleen maar een gemiste kans.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Geerts. Dan geef ik onmiddellijk u terug het woord in verband met de volgende interpellatie over bouwen in de dorpskernen, wat mag en wat niet.

GEERTS: Ik dacht dat er bij het vorige moest gestemd worden hoor. Want als het een voorstel tot beslissing is.

VOORZITTER: Sorry, als u de stemming vraagt, dan zullen wij erover stemmen.

GEERTS: Ah, een voorstel tot beslissing dan wordt er gestemd hé, mevrouw de voorzitter.

VOORZITTER: Ja, oké. Dan stel ik voor dat we stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen ... Ah ja, over wat er hier voorligt, daar willen we concreet ...

VAN DER COELDEN: Ja, maar ja, dat is zo allemaal op een routineuze manier. Allé, op het einde van Christel Geerts haar tussenkomst, die uitgeschreven staat, vraagt zij een concreet engagement en vragen dat het stadsbestuur één, zich engageert om een parkeerstudie voor heel de omgeving te maken, waarbij onder meer wordt ...

VOORZITTER: Ja, de schepen heeft daarop geantwoord toch ...

VAN DER COELDEN: Nee, dat is een voorstel van beslissing. En zij wijst u daarop en gij zegt “ah ja, het is een voorstel, allé, dan gaan we gauw stemmen”. Allé, alsof dat iedereen hier ... Ge kunt dan toch op zijn minst zeggen waarover dat er gaat gestemd worden.

VOORZITTER: Ik veronderstel dat mensen hun gemeenteraad voorbereiden, dus die weten toch waarover dat het gaat. Goed, dan gaan we over tot de stemming.

WYMEERSCH: Ik vraag de hoofdelijke stemming, mevrouw de voorzitter.

VOORZITTER: Dat is goed. Dan moeten we even ... Ja, dan moeten we even wachten tot de papieren afgedrukt zijn, voor de hoofdelijke stemming.

HANSSENS: Voorzitter, mag ik ...

VOORZITTER: Ja.

HANSSENS: Allé, Christel, staat u er nu echt op om die stemming te doen? Wij, allé, er komt een parkeerbeleidsplan, de mensen die ons helpen die hebben een analyse van parkeerdruk in elke wijk ook gemaakt en op basis daarvan gaan wij in de komende maanden dat verder ... Ik heb een echo.

GEERTS: Als iemand een voorstel tot beslissing indient, is het natuurlijk om daar een concreet engagement ... Daarom heb ik ook de zaken, die ik vraag, zo algemeen gehouden om inderdaad daar een consensus over te hebben hé. Dus ik vraag een concreet engagement om u te engageren voor een parkeerstudie. Dat zal al geen probleem zijn, want ge hebt dat daarnet aangegeven. En ook dat ge u engageert om – en ik heb daar zelf bijgezet zodra corona het toelaat – een inspraakmoment te organiseren.

VOORZITTER: Goed, dan heeft u verduidelijkt wat u vraagt. Dan gaan we over tot de hoofdelijke stemming. Dus ik vraag dat iedereen zich klaar houdt om de micro aan te zetten en dan te antwoorden of u voor dit voorstel van beslissing bent, tegen of een onthouding wenst te doen. Goed, ik begin bij de burgemeester.

BURGEMEESTER: Tegen.

VOORZITTER: Mijnheer De Meyer is afwezig. Mijnheer Van Peteghem?

VAN PETEGHEM: Voor.

VOORZITTER: Voor, ja. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Onthouding.

VOORZITTER: Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Voor.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts?

GEERTS: Voor.

VOORZITTER: Mevrouw Heyrman?

HEYRMAN: Tegen.

VOORZITTER: Mijnheer Pannecoucke?

PANNECOUCKE: Onthouding.

VOORZITTER: Mevrouw Somers?

SOMERS: Tegen.

VOORZITTER: Mijnheer Ghesquière?

GHESQUIERE: Voor.

VOORZITTER: Mevrouw Bats?

BATS: Voor.

VOORZITTER: Mijnheer Huys is afwezig. Mijnheer Buysrogge? Mijnheer Buysrogge?

BUYSROGGE: Tegen.

VOORZITTER: Mijnheer De Meester?

DE MEESTER: Tegen.

VOORZITTER: Mijnheer Hanssens?

HANSSENS: Tegen.

VOORZITTER: Mijnheer Merckx?

MERCKX: Tegen.

VOORZITTER: Mijnheer Callaert?

CALLAERT: Tegen.

VOORZITTER: Mijnheer De Bruyne?

DE BRUYNE: Tegen.

VOORZITTER: Mijnheer Baeyens?

BAEYENS: Tegen.

VOORZITTER: Mevrouw De Beule?

DE BEULE: Tegen.

VOORZITTER: Mevrouw Pieters?

PIETERS: Onthouding. Onthouding. Onthouding. Onthouding.

BURGEMEESTER: Die stemt 5 keer.

VOORZITTER: Mijnheer Bilici? Mijnheer Bilici?

BILICI: Voor.

VOORZITTER: Mijnheer Huys?

HUYS L.: Tegen.

VOORZITTER: Mevrouw Van Elslande?

VAN ELSLANDE: Tegen.

VOORZITTER: Mijnheer Snellings is afwezig. Mevrouw Mortier? Tegen. Mijnheer Herman?

HERMAN: Tegen.

VOORZITTER: Mijnheer Baeck?

BAECK: Tegen.

VOORZITTER: Mijnheer Uytendhouwen heeft de vergadering verlaten. Mevrouw Baeten heeft ook de vergadering verlaten. Mevrouw El Moussaoui?

MOUSSAOUI: Voor.

VOORZITTER: Mijnheer Van Gansen?

VAN GANSEN: Voor.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Voor.

VOORZITTER: Mevrouw Blommaert? Mevrouw Blommaert? Mevrouw Blommaert? Nee, die hoor ik niet. Mevrouw Luyckx is ook afwezig. Mevrouw Van De Walle?

VAN DE WALLE: Tegen.

VOORZITTER: Mevrouw De Rijcke?

DE RIJCKE: Onthouding.

VOORZITTER: Mijnheer De Smet?

DE SMET: Tegen.

VOORZITTER: Mijnheer Noppe?

NOPPE: Tegen.

VOORZITTER: Mevrouw Adeolu?

ADEOLU: Tegen.

VOORZITTER: Mevrouw Meert?

MEERT: Tegen.

VOORZITTER: Oké.

... (?): Mevrouw de voorzitter? Mevrouw de voorzitter?

VOORZITTER: Ja?

... (?): Ik heb hier al een paar keer tegen gezegd, maar blijkbaar is het niet aangekomen. Mijn excuses. Ik heb het nog getypt ook in de chat.

VOORZITTER: Ah ja, oké, dat is goed. Ja, het is 9 voor, 22 tegen en 4 onthoudingen. Oké. Goed, dan gaan we verder met de interpellatie van mevrouw Geerts over bouwen in de dorpskernen, wat mag en wat mag niet? Mevrouw Geerts, u hebt het woord.

GEERTS: Ja, dank u wel. Ik zal binnen mijn toegemeten tijd toch even misbruik maken om toch nog iets te zeggen over het vorige.

Ik dacht, ja, misschien ben ik echt wel oververmoeid, maar ik dacht eigenlijk dat schepen Hanssens toch wel bevestigend had geantwoord op de dingen, die ik vroeg. Hij zei ja, we zijn bezig met zo'n parkeerstudie en uiteraard zal ik – hij vond dat nu nog wat vroeg – maar hij zei toch bijna letterlijk dat hij bereid was om naar de buurt te gaan met een globaal verhaal. En dan stemt toch heel die meerderheid tegen, zelfs een schepen van participatie die tegen participatie stemt. Allé, mevrouw de voorzitter, dat is toch iets. Ik zou soms, allé, ik vind dat heel raar. Ik had liever dan gehad, dat de schepen zei dat mijn vraag op niets trok en dat hij er niet mee akkoord was, maar ge krijgt een uitleg van die zegt ja, oké. De schepen zag het iets anders, maar hij was wel akkoord met de dingen, die ik vroeg. Maar dan wordt er toch tegengestemd. Allé ja, bon. Dit gezegd zijnde. De volgende vraag was eigenlijk, de mensen van de meerderheid zeggen – en dat begrijp ik ook wel – dat duurt hier allemaal zolang omdat jullie zoveel vragen stellen. Omdat we ons werk doen. Nu, de volgende vraag was eigenlijk, eerst had ik al een schriftelijke vraag aan schepen De Meester gericht. En hoe is die vraag tot stand gekomen? Ja, omdat we toch wel nieuwbouw zien verschijnen in de dorpskern van bv. Belsele, Puivelde en tegelijkertijd weet hebben van dossiers waar dat niet mag. Dus er is heel veel onduidelijkheid. En ik had, eigenlijk was de schriftelijke vraag aan de schepen van allé, hoe zit dat nu eigenlijk, tot waar mag men verdichten, tot waar niet, welke regels hanteert ge nu om die kernen af te bakenen. Maar ik heb daar dan een antwoord op gekregen, ja, ik versta dat niet. Maar het zal aan mij liggen. Ik zal het voorlezen. Dus ik vroeg gewoon “waar eindigt Belsele-centrum, waar eindigt Sinaai-centrum, waar eindigt Puivelde en waar mogen er dan al dan niet meergezinswoningen komen”. Het antwoord “De vergunbaarheid van een project is sterk afhankelijk van de ruimtelijke context. Deze is specifiek en afhankelijk van perceelkenmerken, de bebouwing in de onmiddellijke en in de ruimere omgeving, het juridisch kader en de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen. Voor bepaalde projecten is het aangewezen, dat ze in het stadscentrum of in de dorpskernen worden gerealiseerd”. Voor welke? “Kernversterking is immers een ruimtelijk principe, dat op verschillende bestuursniveaus wordt nagestreefd. Bij dergelijke projecten wordt de wenselijkheid afgetoetst aan de hand van een ruimtelijk beleid zoals opgenomen in het structuurplan, waarbij rekening wordt gehouden met de huidige ruimtelijke context zoals heraanleg van dorpskernen en bebouwing in de omgeving”. Ja, dat is heel vriendelijk, schepen, dank u wel, maar dat is geen antwoord op mijn vraag. Ge zegt “voor bepaalde projecten is het aangewezen dat ze in de dorpskern worden gerealiseerd”. Mijn vraag is voor welke. Waar geeft u nog de toestemming voor meergezinswoningen en niet? Nu ontstaat echt de schijn van willekeur.

We zien dingen gebeuren en andere dingen, waar mensen botweg een neen krijgen alvorens dat en waar men het eigenlijk nog niet de aanvraag bekijkt. Dus ik zou daar nu liefst geen antwoord hebben, dat weer van eenzelfde theoretisch gehalte is als het antwoord dat ik per brief gekregen heb, want dat begrijp ik niet. Ik zou een heel concreet antwoord willen op mijn initieel concrete vraag.

DE MEESTER: Ik zal een heel duidelijk antwoord geven. Eigenlijk verloopt dat proces exact op dezelfde manier als in de vorige bestuursperiode. Dus het verbaast mij eigenlijk een beetje, dat u en net u verbaasd bent over dit antwoord. En ik kan hier nog eens inderdaad herhalen aan welke kenmerken dat er dan iets wordt afgetoetst, maar het is inderdaad zo, dat er geen exacte afbakening tot op perceelniveau gehanteerd wordt. Dat werd ook de vorige bestuursperiode niet gedaan. Dat wordt ook voorlopig niet gedaan. Ik zal mijn antwoord inkorten, omdat het misschien allé, niet concreet genoeg is dan volgens u. Maar net als in het verleden zal een gemeentelijke omgevingsambtenaar stedenbouw een advies formuleren en zal het college dan beslissen om dat advies al dan niet te volgen. En als het college dat niet volgt, kunnen zij daar gemotiveerd van afwijken. Dus nog altijd diezelfde werkwijze wordt gehanteerd. Maar het klopt, een duidelijk kader zou wenselijk zijn. Met deze bestuursploeg zijn we ons daarvan bewust, dat zo'n duidelijk kader wenselijk zou zijn. Vandaar – en dat heb ik ook afgelopen commissie ook al duidelijk gemaakt op een vraag van uw collega Kris Van der Coelden – vandaar dat deze bestuursploeg ook aan dat helder kader aan het werken is. En ik hoop dat we in één van de komende zittingen van een commissie met dat helder kader naar de commissie kunnen komen en ook naar de Gecoro kunnen gaan. Maar in de tussentijd wordt er gewoon verder gewerkt zoals dat al vele jaren het geval is.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen.

GEERTS: Ja, mijn vraag had natuurlijk geen betrekking op de procedure. Die ken ik gelukkig wel, schepen. Maar we hebben ook en ik heb het ook in mijn vraag naar de gemeenteraad heb ik het proberen duiden en heb ik op een bepaald moment gezegd kijk, we zitten met zoveel principes die we willen nastreven en dat is allemaal heel moeilijk om die met mekaar te verbinden. Dus dat is de discussie niet. Er is altijd al tussen u en mij een andere gevoeligheid geweest voor meergezinswoningen. En mijn vraag gaat daar concreet over. Geef mij – en ge zult daar vanavond wellicht niet op kunnen antwoorden, maar ik zal het dan morgen terug als schriftelijke vraag indienen – als mensen komen met een bouwaanvraag en dan wordt er tegen sommige gezegd dat kan niet, want dat is te ver van de kern van het dorp, geef mij nu eens een concrete afbakening. Laat misschien daar al mee beginnen. Waar legt men de grens?

Want er is wel een grens en ze is niet geformaliseerd, vrees ik, maar het is wel een grens die gebruikt wordt als mensen initieel met een vraag komen. En ik weet dat wij vroeger meergezinswoningen in de dorpskernen geweigerd hebben. Daar waren verschillende gevoeligheden over in het schepencollege, maar ik zie die nu wel verschijnen, wat ik een goeie zaak vind hé. Maar ik snap het dus gewoon niet meer. En ik heb het gevoel dat er willekeur is. Dus help mij om van dat gevoel vanaf te komen en geef mij de informatie die ik u vraag.

DE MEESTER: Ik ga heel kort nog eens herhalen wat ik daarjuist al gezegd heb, nl. er was in het verleden geen concrete perceelgrens en die is er tot op heden nog niet, maar die gaan we in de toekomst wel aan jullie voorleggen en met jullie in gesprek gaan om tot zo'n helder kader te komen.

VOORZITTER: Oké? Goed, dan gaan we verder met interpellatie 22 van raadslid Kris Van der Coelden, zone 30 in de Baenslandwijk – nood aan bekendmaking en bijkomende maatregelen. Mijnheer Van der Coelden, u hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Dank u. Schepen Hanssens, groot was de verwondering bij veel mensen in de buurt van de Baenslandwijk en in de buurt daar zit bv. ook de Broedersstraat en de Sint-Antoniussstraat bij, dat er deze zomer een zone 30 werd ingevoerd. Nu, eerst en vooral wil ik zeggen, de meeste reacties die ik opvang in de buurt, waar ikzelf ook woon, die zijn positief. De mensen vinden dat een goeie zaak, dat daar een zone 30 wordt ingevoerd met de bedenkingen, die ik straks ook zal geven. Maar in sé is dat een goeie zaak. Wat ook prettig was, dat was dat ik gisteren een brief in de bus vond, gericht aan alle bewoners in de buurt, waarin aan de mensen gezegd werd vanuit het stadsbestuur, dat die zone 30 ingevoerd werd. Dat was ook nodig, want – en daar kun je als schepen natuurlijk weinig aan doen – ja, de manier waarop die zone 30 bebord is en aangegeven is bij de ingang van de zone, ja, die is niet echt goed zichtbaar. Het is ook een zone, dus ge komt erin in de Broedersstraat bv. en ja, dan zie je in de Cardijnlaan of de Pater Segersstraat of de Colmarstraat of de Schongaustraat zie je geen bord meer staan “zone 30”. Ge zit dan in de zone. Ge ziet het pas als ge er uitgaat aan de Driegaaienstraat bv., dat ge uit die zone 30 zijt. Dat is dezelfde situatie als met de parkeerzones. Die zorgen ook soms wel voor verwarring. Dus het principe was goed. De brief was meer dan welkom. Maar ik denk toch dat er nog wat meer zou moeten gebeuren. Er zijn traditioneel 3 soorten maatregelen om een snelheidsregime kenbaar te maken en af te dwingen. Het eerste is de sensibilisering. Ik denk dat er op dat gebied nog wel iets meer kan gebeuren. Een paar jaar geleden bv. was ik erg gecharmeerd door die actie vanuit het stadsbestuur om met vensteraffiches te werken. Een cirkel met een 30 daarin. Heel veel mensen – of met 50 sommige straten – heel veel mensen hebben dat toen aan hun venster gehangen.

En ik denk dat dat echt wel effect had, zowel op de herkenbaarheid van zo'n zone 30 of zone 50 alsook op de afdwingbaarheid daarvan en op het respect van de weggebruikers voor dat snelheidsregime. Er zijn allicht ook nog andere manieren. Ik zeg maar iets, ge kunt op de straat een 30 aanduiden. Ge kunt de borden beter zichtbaar maken, enz... Tweede aspect is de controle. Dat is in feite nog hetgeen waar ik persoonlijk het meest twijfels mee heb. Dat zeggen de mensen dan gemakkelijk. Er moet meer gecontroleerd worden. Ik ben ook niet tegen verkeerscontroles en die moeten gebeuren. Ik ben wel heel septisch over het duurzaam effect van verkeerscontroles op de snelheidshandhaving. En het derde, waar ik persoonlijk wel weer heel sterk in geloof, dat is de infrastructurele aanpak. Door middel van een inrichting van het openbaar domein kunt ge inderdaad een bepaald snelheidsregime – in dit geval dan de zone 30 – afdwingen bij alle weggebruikers. Er zouden ingrijpende veranderingen komen in diezelfde buurt in de wijkcirculatie. En daar is voor de zomer over geïnformeerd. Mensen hebben ook hun mening digitaal kenbaar kunnen maken. Het is een goeie zaak, dat het stadsbestuur daar nog geen grote conclusies uitgetrokken heeft. Daarvoor was de bevraging of de respons op de bevraging zowel wat te beperkt alsook als ik het zo hoor te ambigu, te weinig eenduidig. Dus dat krijgt nog een vervolg in het najaar. En ik denk dat in dat vervolgtraject, dat het niet alleen zal moeten gaan – en ik vermoed ook dat de bewoners het daartoe niet zullen willen beperken – tot de wijkcirculatie en waar kun je nog wel of niet rijden met uw auto of met een ander vervoermiddel in de wijk, maar dat het onvermijdelijk ook zal gaan over verkeersveiligheid en de inrichting van het openbaar domein in de wijk. En ik denk dat dat een terechte vraag zal zijn vanuit de buurt. En ik denk ook dat het stadsbestuur daar grote stappen vooruit kan maken. Heel die wijk of dan toch de Baenslandwijk zelf is een typische wijk eind jaren '60, begin jaren '70, toen alles nog in het teken stond van de auto. De wegen waren breed, de kruispunten waren breed. Bon, dat zijn achterhaalde principes. Maar de infrastructuur ligt er nog altijd in grote lijnen zoals hij toen aangelegd is. Dus ik denk dat het stadsbestuur daar zeer veel goodwill zou kunnen creëren als ze dat aspect verkeersveiligheid en herinrichting van het openbaar domein in het najaar meeneemt naar de buurt. Ik zie trouwens dat er ook in die zin petitie op komst zijn of een petitie op komst is in de buurt, die datzelfde aspect ja, benadert. Dat ook wat koppelt aan hetgeen dat ik denk Frans Wymeersch nog gezegd heeft over die ... (?) en die ja, die zomerse snelheidsduivels die ook in de Baenslandwijk rondrijden. Dus bon, dat is mijn tussenkomst.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. En mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Eigenlijk is dat een identiek verhaal in de Breedstraat. Dus ook bij ons is deze week een brief in de bus gevallen “zone 30”. Een goeie zaak, absoluut. Ik ben dan gaan kijken, inderdaad, de borden zijn aangebracht, maar het was mij nog niet opgevallen. En wat mij wel was opgevallen, is dat nog altijd door de Breedstraat geracet wordt aan ruimschoots meer dan 50 km/uur. Dus in dat opzicht denk ik ook dat er iets meer moet gebeuren om dat effectief te realiseren. En iemand uit mijn buurt belde mij vandaag van ja, kunnen we zo niet zelf metingen beginnen doen of snelheidsmetingen van overtredingen? Ik zeg wacht, het is vanavond gemeenteraad, ik zal de vraag stellen. En dus de vraag is ook concreet denk ik, want er is op de vergadering in de Breedstraat ook al over gesproken. De knip, die er gaat gebeuren aan 't Oud Geel. Heeft u al een idee wanneer die kan gerealiseerd worden en kunnen ook daar geen infrastructurele werken gebeuren? Want ja, de weg die leent zich inderdaad tot hogere snelheden. En ik denk dat we daar moeten ingrijpen in het straatprofiel om ervoor te zorgen dat we effectief die zone 30 kunnen afdwingen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSSENS: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, de gemeenteraad keurde die zones 30 goed in afgelopen juni. Dan hebben we er ook een kort debatje over gehad. En de signalisatiedienst is daarna in gang geschoten in de loop van juli met het plaatsen van de borden. Dus de Baenslandwijk is afgewerkt. De Voskenslaan is afgewerkt. De Breedstraat is afgewerkt. In de binnenstad zo goed als klaar. Maar doordat niet altijd duidelijk was wanneer welke straat juist afgewerkt ging worden, omdat onze signalisatiedienst ja, voor zowat elk werk wordt opgeroepen, is de communicatie naar de buurt totaal niet gelopen zoals het moest. En zeker niet hoe we het zelf hadden willen zien gebeuren. En dat moeten we toegeven. Dan naar aanleiding moet ik eerlijk zeggen van een aantal mensen uit de Breedstraat ben ik zelf beginnen nadenken. Ik zeg, maar ik heb geen brief gezien om dat aan te kondigen in die buurt. Was is er gebeurd? Ik ga dat nog proberen rechtzetten in de afgelopen week. Als ik de suggesties van mijnheer Van der Coelden denk ik dat we het eens kunnen zijn. Meer valt daar niet op te zeggen. Ik moet wel zeggen, controles in zone 30, onze politie, jarenlang is dat een punt van discussie geweest. Onze politie heeft dat nu opgenomen vooral in schoolomgevingen en dan vooral tijdens de schooluren begin en einde. Allé, ik denk dat daar ook de focus in eerste instantie moet liggen. Een beetje dezelfde bedenking als u maakt over de snelheidscontroles en het duurzaam karakter ervan. En dat we eerder moeten kijken naar die sensibilisering enerzijds en anderzijds het infrastructurele ingrijpen. Zelfde verhaal in de Breedstraat. Al moeten we zeggen dat er een aantal maatregelen, zowel in de Baenslandwijk als in de Breedstraat toch wel effect hebben. Zeker op de drukke uren van de dag.

Met de wegversmallingen, dat helpt echt wel. Dat werkt echt wel. Natuurlijk, ge kunt dat niet doen elke 20 meter bij wijze van spreken, want dan lukt het niet. Dus wij blijven, in het geval van Kris denk ik een hele goeie suggestie om die twee aan mekaar te koppelen, wijkcirculatie en tegelijk eens vragen van wat zijn de maatregelen die je waar ziet. En voor de Breedstraat is er natuurlijk ja, inderdaad die knip, waarvoor de software is aangekocht eigenlijk om die controles te laten werken. En wij verwachten daar toch wel te landen op het einde van het jaar, zodat we alles in handen hebben om dan een brede communicatiecampagne te doen, gegevens op te vragen en die knips te gaan activeren. Maar ik durf er mijn hand niet voor in het vuur te steken op dit moment. Daarvoor is er al veel te veel uitstel geweest in het dossier in het verleden.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Dan gaan we naar de interpellatie 24 van raadslid Van Gansen, van een Praatplan door de meerderheid, naar een Overlegplan met burgers en raadsleden voor Zwijgershoek. Mijnheer Van Gansen, u hebt het woord.

VAN GANSEN: Goeienavond, iedereen. Ik ging normaal een korte samenvatting geven, maar gelet op het nachtelijke uur ga ik mij niet aan zo'n intellectuele oefening wagen. Ik ga het gewoon voorlezen. Op 20 augustus 2020 werd het zogenaamde 'Praatplan Zwijgershoek' gepresenteerd. Dit is goed, maar het is opmerkelijk dat een stedenbouwkundige en mobiliteitsvisie zonder inhoudelijke link met het cultureel aanbod, gepresenteerd wordt in de gemeenteraadscommissie cultuur. Of in de blessuretijd hiervan, want ondertussen was er reeds een andere commissie wachtende. Aangezien mij maar één werkdag restte tussen deze commissie en de mogelijkheid tot indienen van een gemeenteraadsinterpellatie, heb ik niet kunnen onderzoeken of het om een Praatplan, dus effectief een nota, documenten, data, cijfers gaat of enkele een Praatpresentatie met foto's gaat. Zoals mijn tussenkomst op de cultuurcommissie, herhaal ik kort de aangehaalde problemen. Eén, op een opmerkelijke manier wordt deze stedenbouwkundige visie met bijhorend mobiliteitsvoorstel, verkocht als een klimaatmaatregel. Dit is speciaal, want een identiek aantal parkeerplaatsen op de grond of boven de grond, dat maakt niets uit qua uitstoot van de wagens. Het argument dat het op termijn mogelijk parkeerplaatsen in de parkeertoren afgebouwd kunnen worden, is een leeg argument aangezien dit ook op grondniveau kan. Wat absoluut wel een emissie met zich meebrengt, is het bouw materiaal van de voorgestelde werken. Deze zullen de eerste tientallen jaren niet gecompenseerd worden door de beperkte extra jonge bomen op de beperkte uitbreiding van de museumtuin. Op vlak van klimaatmitigatie zal u dus meer uitstoten dan vandaag het geval is. Op vlak van klimaatadaptatie is de bouw van een parkeertoren een gemiste kans om de hele Zwijgershoeksite te vergroenen, bv. door ondergrondse parkeergarage.

Dit zou het stedelijk hitte-eiland-effect, dat nu reeds 6 euh 7 graden bedraagt tegenover het platteland, meer ten goede komen dan een betonnen parkeertoren met klimop. Tenzij er een groendak op zou komen, maar dat is ook weer extra bouw materiaal en een hogere kostprijs. Voilà. Conclusie, u zal meer CO₂ uitstoten dan vandaag de dag en u mist kansen voor een doorgedreven vergroening van ons stadscentrum. Tweede probleem, voor mij is het een vreemde conclusie, dat een bovengrondse parkeertoren het meest wenselijke stedenbouwkundig project is voor Zwijgershoek. Dit wegens het ontbreken van een ernstig alternatievenonderzoek, maar ook gewoon uit gezond verstand. In stedelijke gebieden wordt er namelijk maximaal getracht om de weinige bovengrondse ruimte te reserveren voor mensen en belevenissen. De voorbeelden zijn legio. In Brussel breekt men met plezier bovengrondse parkeertorens uit de jaren '60 af. In Sint-Niklaas lijkt deze kennis nog niet ten volle doorgedrongen te zijn. Misschien komt dit door het gebrek aan communicatie met de buitenwereld, anders werd daar ongetwijfeld op gewezen. In tegenstelling tot de Grote Markt, met een duidelijk mandaat, een duidelijke tijdslijn, met deadlines, een duidelijk einddoel, duidelijke overlegstructuur, gefaseerde terugkoppeling, is voor mij heel de planning en heraanleg van Zwijgershoek een vage en potentieel sluipend besluitvormingsproces. Als raadslid vraag ik u daarom om alle collegebesluiten van het mandaat en omschrijving van het Praatplan voor Zwijgerhoek te bezorgen aan mij. Dit aangevuld met alle relevante beleidsstukken. Ik herinner mijn mederaadsleden aan vorige gemeenteraad, waar na een gemeenteraadscommissie diep in de nacht, de toekomst van Zwijgershoek zou bepaald worden tussen de plooiën van de privatisering van stedelijke parkeerplaatsen. Met een overdreven snelheid werd getracht om deze miljoenenbeslissing er voor het zomerreces door te jagen. Het is terecht dat dit punt van de agenda werd gehaald, want er werden verschillende zaken namelijk op een hoop gesmeten. Ten eerste, de discussie over de wenselijke privatisering van parkeergelegenheden in onze stad. Los van de ideologische discussie, was de impact op de stadsfinanciën mij absoluut niet duidelijk. Een tweede probleem met dat oorspronkelijke plan was een mobiliteitsdiscussie. Hoeveel parkeerplaatsen zijn er nodig in welk jaar, waar zijn er grote parkeerfaciliteiten nodig en welke alternatieven zijn er, bv. in de Hofstraat of wat is de relatie met de parkeerplaatsen op het H. Heymanplein, wat met stadsrandparkings, enz... Een derde probleem, wat mij vooral voor de borst stootte, was de stedenbouwkundige visie op onder andere Zwijgershoek. Alle partijen in deze gemeenteraad zijn voorstander om deze site te vergroenen. Dit betekent dus dat er verdichting van de parkeerplaatsen nodig is. Deze verdichting kan ondergronds, bovengronds of gelijkgronds indien ge de parkeercapaciteit zou willen inkrimpen.

Voor de financiering van deze ondergrondse of bovengrondse parkeergarage kunnen ook daar alternatieven vergeleken worden. Dit kan gaan van het verlengen van de opdracht tot exploitatie, het verkopen van een opgeleverde garage tot het gebruik maken van verhandelbare bouwrechten. Maar zoals ik al gezegd heb, dit dossier is terecht van de dagorde van de gemeenteraad gehaald. Maar ik wil toch nog drie problematieken over dit dossier toevoegen. Over klimaat kan ik kort zijn. Het is niet omdat iemand klimop op zijn wagen plakt dat deze wagen plots een klimaatgezonde wagen is. Over participatie, wederom een speerpunt van deze legislatuur, is het traject van de omvorming van Zwijgershoek een schoolvoorbeeld hoe het niet moet. Er is geen duidelijke start, er is geen voorafgaand uitgestippeld traject, maar simsalabim, er is wel al een plan gemaakt en al voorgesteld aan de raadsleden. Kijk eens aan. Over cultuur. In alle centra, stadscentra van West-Europa en de wereld is uitbreiden van musea reeds jarenlang aan de orde van de dag. En mij lijkt, dat die ambitie ontbreekt in Sint-Niklaas. Ik denk dat er iemand ooit gezegd heeft, dat wij de pechstrook zijn, de culturele pechstrook langs de E17. We missen de ambitie om daar iets aan te doen. Hebben wij dan geen extra nood aan streekfierheid? Hebben wij geen verhaal naar de buitenwereld over Reynaert De Vos, onze ballons, onze nijverheidsstad, Sinterklaas en gaat zo maar verder? In subsidiedossiers profileren we ons nochtans als regionaal streekmuseum. Dus ja, kan de stad die zichzelf voorstelt als de hoofdstad van het Waasland, geen rol opnemen als regionaal depot of is er geen extra museumcapaciteit nodig om waardevolle topstukken uit het Waasland tentoon te stellen?

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, vorige maand werd ik gecoupeerd op de halve minuut hé.

VOORZITTER: Kunt u afronden, mijnheer Van Gansen? Ja, weet ge ...

VAN GANSEN: Oké, ik ga heel ... (?). Alles staat erop. Mijn vraag is simpel. Maak van dit Praatplan vanuit de meerderheid een Discussieplan voor iedereen met duidelijke mijlpalen, keuzealternatieven en een duidelijk omschreven eindproduct. Overleg met burgers én met alle raadsleden die zich geroepen voelen om zich te buigen over de toekomst van Zwijgershoek.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Gansen. En ik geef het woord aan ...

WYMEERSCH: Ja, mevrouw de voorzitter?

VOORZITTER: Ja, excuseer.

WYMEERSCH: Ik wil aan collega Van Gansen vragen wanneer dat hij zijn tussenkomst houdt, want dit was de bondige samenvatting, de toelichting.

VOORZITTER: Ja, goed.

WYMEERSCH: Een toelichting, dat is een korte samenvatting van.

VOORZITTER: Goed, ik geef het woord eerst aan schepen Hanssens. Ah, excuseer, ik zie dat mevrouw Bats ook het woord heeft gevraagd. U hebt het woord, mevrouw.

BATS: Ja, gezien het late uur wil ik eigenlijk gewoon maar één vraag stellen. Kunnen we het daar alstublieft eens op een keer heel lang over hebben en niet nu maar eventjes? Dus een commissie, het is mij om het even wat, wanneer, maar gewoon lang.

VOORZITTER: Oké, dank u wel. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, helemaal akkoord. Ik vind ook dat dit dossier heel belangrijk is en dat we dat nu niet moeten doen. En ook niet zelfs in extra tijden van de vorige commissie van cultuur. Ik denk dat we daar op één of andere volgende commissie uitgebreid over moeten en dat we inderdaad die participatie zowel in eerste instantie met de leden van de gemeenteraad, maar ook breder dan nog met heel de culturele wereld en de omgeving daar, dat we die goed moeten opzetten.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, met het risico van in verschillende, naar verschillende kanten te moeten kijken of schieten, maar allé, eerst en vooral wil ik zeggen dat als er de indruk is gewekt, dat wij dit verkopen als een soort van klimaatmaatregel, dan wil ik mij daarvoor verontschuldigen. Maar ik kan dat niet goed plaatsen. We hebben dat nooit willen naar voorschuiven. Maar het kan zijn dat dat uit onze woorden of zo naar voorkomt. Omdat de intentie van dat Praatplan Zwijgershoek tweërlei is. Onze musea zichtbaarder maken door – en dat is dan de tweede doelstelling meteen – meer verblijfskwaliteiten genereren in het centrum van de stad, meer bepaald Zwijgershoek met de ambitie om daar een museumplein van te maken en de musea daar een stukje mee te versterken. Tegelijk natuurlijk gaat het door het ontharden en het plaatsen van groen wel de gevolgen van klimaatverandering een stukje proberen op te vangen. De verhitting en de vernatting in de eerste plaats. Tot daar dat. Ten tweede, over het participatieve aspect. Ik denk het feit dat je iets een Praatplan noemt, dat dat per definitie uitnodigt om over te praten. En dat is ook de bedoeling. Dat zegt ook het Praatplan heel letterlijk. Het is onderverdeeld in drie zones, de parking, het plein en de musea. Dat er over die drie zaken geparticipeerd moet kunnen worden. Dat is toch wel heel belangrijk. Ik denk ook dat schepen Baeyens in zijn commissie het engagement is aangegaan om ook met de commissie en de gemeenteraadsleden in dialoog hierover te gaan. Dus dat is een vast gegeven. Dus daar moeten we geen schrik voor hebben. Mijnheer Van Gansen heeft heel veel punten aangehaald met betrekking tot het andere dossier, dat in juni afgevoerd is, maar wel ruim besproken is ook in de gemeenteraadscommissie van juni. Ik weet niet of we dat debat hier moeten doen. Maar toch nog iets over ja, de discussie over ondergronds of bovengronds.

Dat is een interessant debat, maar als wij spreken met de Vlaamse Bouwmeester, als ik spreek met professor dr. Dirk Lauwers, alom gekend voor de mobiliteitsvisie en duurzaamheidsvisies op mobiliteit en verkeer, die zeggen ondergrondse parkeergarages dat kan je nu niet maken. Waarom? Die zijn veel te duur. Die zijn niet omvormbaar, hebben veel te veel technieken dat je daarin moet steken en de ruimteclaim is veel groter dan met een parkeergebouw. Hoe raar dat dat ook klinkt. Maar als je daarover nadenkt, klopt dat ook wel. Ja, wat je moet hebben, is parkeergebouwen die transformeerbaar zijn of die meer gebruikt worden dan voor parkeren alleen. En laat die alstublieft goed inpassen in de omgeving. Daar wil ik wel de discussie eens over voeren. Gewoon maar om te zeggen, er zijn een paar misconcepties. Ik zou ook niet graag hebben van dat men aan de ene kant ons verwijt van geen visie te hebben. Wel, we schuiven hier een visie naar voor. Maar aan de andere kant te zeggen van ah, ge maakt al een visie en het is allemaal nog niet onderbouwd. We moeten toch nog participatie doen. Allé, ik kan dat soms moeilijk aan mekaar knopen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Schepen Baeyens?

BAEYENS: Ja, nog kort aan toevoegen. Wat cultuur betreft en u verwijt ons altijd een gebrek aan visie en een gebrek aan ... Ik begrijp niet goed waarom je Sint-Niklaas per definitie klein wil praten. We hebben onlangs bezoeken gehad van minister Diependaele. Die was zwaar onder de indruk en dan had hij het Mercatormuseum nog niet gezien, wat daar allemaal aanwezig is en aan welke kwaliteit en hoe dat gepresenteerd is. Dus ik begrijp dat niet goed waarom je steeds dat klein wil praten. Als we morgen het huis Janssens, het interieur volledig gaan opknappen en ook een museumfunctie aan gaan geven, als we middelen voorzien hebben om het ganse museum een andere look en field te geven, ik begrijp het niet. Er is heel veel visie en de nood – en ik denk dat er hier in de zaal en thuis een aantal mensen dat kan getuigen – om een visie te hebben, om het geheel museumplein, de verbinding en die vergroening te realiseren, om één geheel van te maken, die bestaat al zeer lang. Wel, vandaag zijn we zover dat we een plan gemaakt hebben, dat concreter wordt, maar het noemt een Praatplan waar nog inspraak, participatie absoluut mogelijk is.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Mijnheer Van Gansen?

VAN GANSEN: Ja, ik praat met heel veel plezier verder. Maar ja, als een partijgenoot een, allé, de gemeente van een andere partijgenoot bezoekt, gaat die uiteraard vol lof zijn. Maar ik heb het over een visie op cultuur op lange termijn. Waar wil Sint-Niklaas in 2030 staan? Niet over de herinrichting van een bestaand museum. Nee, nee, waar wilt ge staan? Wilt gij uitbreiden, wilt ge inkrimpen? Op welke manieren zou je willen uitbreiden? Is dat puur voor archief? Is dat te beleven, inhoudelijk? Allé, ik bedoel hoeveel bezoekers wil je aantrekken?

Kijk naar Antwerpen, kijk naar Mechelen, kijk naar Gent, daar heeft men wel een visie hé. Misschien moet ge u, allé, ik wil dat ook zelf doen hé. De vorige schepen van cultuur in Antwerpen, Philip Heylen, dat is een man die echt een visie heeft. Wat die voor cultuur in Antwerpen gedaan heeft, dat is fenomenaal. Ik wil die man uitnodigen hoor, zeker geen probleem. Dus dat bedoel ik met het gebrek aan visie. Twee, ik ben altijd verbaasd als daar naar iemand verwezen wordt in een vergadering, die zelf niet aanwezig is. Ik denk dat het de 3e of de 4e keer is, dat er naar de Vlaamse Bouwmeester wordt verwezen als een man, die laaiend enthousiast is over een parkeertoren, een betonnen parkeertoren naast musea. Ja, er zit maar één ding op hé. Nodig die Vlaamse Bouwmeester uit hé. Laat die man zijn verhaal doen en dan gaan we eens kijken of die hetzelfde als u zegt. Goh ja, bon. Ik wil daar niet te veel woorden aan vuilmaken, want we gaan praten. Dat heb ik heel goed begrepen. En ik kijk vooral uit naar alle documenten, want buiten wat foto's heb ik nog absoluut niets gezien.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Gansen. Dan ... Dan gaan we nu over tot de geheime zitting, dus zijn een aantal ... Ja, er moeten er een paar naar buiten ja.

---ooOoo---